

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΠΙΝΟΗ

Ἐπίσημον δημοσιογραφικόν ὄργανον
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΤΟΜΟΣ

15^{ος}

ΜΗΝ

Ἰανουάριος

ΕΤΟΣ

2004

ΤΕΥΧΟΣ

144

Τὰ τοῦ
Πνεύματος
ὄργανα,
ἀληθείας
τὰς σάλπιγ-
γας, τοὺς
τοῦ Λόγου
ρήτορας
εὐφημησω-
μεν, φωναίς
ἀσμάτων
τοῖς δόγμα-
σι, αὐτῶν
οἱ ἐπόμενοι,

ἰκετεύοντες
αὐτοὺς
παρρησίαν
ὥς ἔχοντας
πρὸς τὸν
Κύριον,
τοῦ αἰτῆ-
σαι εἰρή-
νην στα-
θιρὰν μὲν
εἰς ἀεὶ τῇ
οἰκουμένῃ,
ἡμῖν δέ
πάσι συγ-
χώρησιν.

«ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ
ΣΥΝ ΤΩ ΚΛΕΙΝΩ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩ, ΤΗΝ ΓΛΩΤΤΑΝ ΧΡΥΣΟΡΡΗΜΟΝΙ
ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΕΣ ΥΜΝΟΙΣ ΤΙΜΗΣΩΜΕΝ»

ΔΙΩΞΕΙΣ - ΚΑΤΑΛΛΗΨΕΙΣ ΝΑΩΝ - ΡΑΔΙΟΥΡΓΙΑΙ

«Ἡ ἐκδηλωθεῖσα προσπάθεια ἀπομακρύνσεώς μας ἀπὸ τὴν Ἑνορίαν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἀχαρνῶν, ἦλθε ἀφ' ἑνὸς ὡς συνέχεια τῶν αἰθῶς μεθοδευθεισῶν ἐκδιώξεων μας ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ ΙΦΣΚΑΕ, ἀπὸ τὴν Ἐποπτεύουσαν Ἐπιτροπὴν τοῦ «Κήρυκος» καὶ ἀπὸ τὴν Ἀρχιεραρχαίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου... καὶ ἀφ' ἑτέρου ὡς «διέξοδος» ἐκ τῶν ἀδιέξοδων εἰς τὰ ὁποῖα περιήλθον οἱ παράγοντες τοῦ παρασυννοδικοῦ κατεστημένου. Καὶ ταῦτα πάλιν ἐκ τῆς κατὰ συρροὴν καὶ ἐπὶ μακρόν καταλύσεως τῆς Κανονικῆς τάξεως, (ἐξ ἧς προέκυψαν σωρεῖα ἀντιιδεοντολογικῶν καὶ ληστρικῶν πράξεων), καὶ ἐκ τῆς ἀρνήσεως νὰ ἀντιμετωπισθοῦν τὰ σοβοῦντα θέματα Δογματικῆς φύσεως, Ὁμολογίας καὶ Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς. Ἐν προκειμένῳ ὅμως καὶ ἡ ἀπόπειρα αὕτη ἀποτελεῖ μὴ ἀκόμη αἰθῆ ἀντιπερισπαστικὴν ἐνέργειαν.... αὕτη εἶναι προσφιλεῖς μέθοδος καὶ εἰς τὸν μ. Μάξιμον καὶ τὴν παρέα του, οἱ ὁποῖοι συχνὰ πικρὰ τὴν μεταχειρίζονται. Ἀναφέρω μόνον μίαν περίπτωσιν ἀπὸ τῆς πολλῆς προηγούμενης πού ἔχω ὑπ' ὄψιν μου: Ὅταν τὸ 1998 ὁ μ. Μάξιμος Τσακίρογλου εἶχε περιέλθει σὲ ἄλλο ἀδιέξοδο, διότι ἐπὶ ἔν ἔτος δὲν εἶχε τί νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν ἐναντίον του τότε ὑποβληθεῖσαν μήνυσιν ὑπὸ τοῦ Σεβ/του κ. Νικολάου, ὑπεχρέωσε τὸν Μακαριώτατον νὰ εἰσηγηθῇ καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ ἀντιπερισπαστικά του σχέδια, κατὰ τοῦ Σεβ/του κ. Νικολάου, ὥστε νὰ ἀναγκασθῇ ὁ Σεβ. Πειραιῶς νὰ στραφῇ πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν καὶ νὰ ἀτονίσῃ ἡ ἐναντίον αὐτοῦ (τοῦ μ. Μαξίμου) δίωξις. Ἔτσι εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1998, ἀναγκάζεται ὁ Μακαριώτατος, διὰ λογαριασμόν τοῦ μ. Μαξίμου νὰ εἰσηγηθῇ, ὅτι: «Πρέπει νὰ βάλουμε κάποιον νὰ κἀν μίαν Καταγγελίαν κατὰ τοῦ Πειραιῶς γιὰ τὰ αἰρετικά του φρονήματα, ὥστε νὰ ἀναγκασθῇ νὰ σταματήσῃ τῆς Καταγγελίες του, γιατί ὁ π. Μάξιμος δὲν δέχεται νὰ ἀπολογηθῇ.» Ἡ ἀπάντησις τὴν ὁποίαν ἔλαβε ἀπὸ τὸν θεολόγο κ. Ἐλευθ. Γκουτζίδη, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκμυστηρέυθηκε τὸν ἀντιπερισπασμὸν ἦτο: «Ὁχι, Μακαριώτατε, αὐτὸ εἶναι ἀνῆθικη καὶ αἰσχροὺ πράξις». Καὶ ὁ Μακαριώτατος εἶπε: «Καλὰ καλὰ δὲν θὰ τὸ κἀνουμε, ἔχεις δίκαιον». Αὐστηχῶς ὅμως ἡ ἀνῆθικος καὶ αἰσχροὺ πράξις εἶχεν ἤδη συντελεσθῇ! Μόλις ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸ προαναφερθὲν περιστατικόν, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1998, οἱ Φλώρινοι καὶ «Ἀχαΐας» Καλλίνικος Σαραντόπουλος καὶ ὁ σύμβουλός του κ. Ἀθ. Σακαρέλλος, ἐδημοσίευσαν τὴν Καταγγελίαν τῶν κατὰ τοῦ Σεβ/του Πειραιῶς ἐπὶ αἰρέσει, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς προηγουμένως ἦτο καταγγελία τῶν μ. Μαξίμου καὶ Δ. Κάτσουρα...».

(Απόσπασμα ἀπὸ τὸν 13ον Τόμον τῆς «Ο.Π.», τεύχος Δεκεμβρίου 2002, σελ. 466-467, ἀναφορικά με τὰ γεγονότα εἰς τὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Δημητρίου Ἀχαρνῶν).

«ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΠΝΟΗ»

Μηνιαῖον ὀρθόδοξον, ἱεραποστολικόν, ἐποικοδομητικόν
καὶ ἀντιστασιακὸν περιοδικόν

Ἱδιοκτῆτης: Ἱερά Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς (Γ.Ο.Χ.)

Ἐκδότης: Ὁ Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Κήρυκος

Διευθυντής: Ἀντώνιος Μάρκου

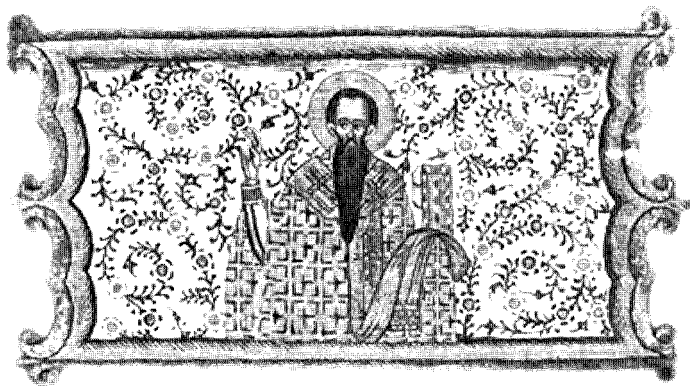
Συντάσσεται ὑπὸ Ἑπιτροπῆς

Ἑπιμελητῆς ὕλης: Χρῆστος Ἑλ. Γκουτζίδης

Προαιρετικὴ ἔκδοσις συνδρομῆς 25 ἙΥΡΩ

Διὰ συνδρομῆς - ἀλληλογραφία ἀπευθύνεσθε:

Περιοδικὸ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΝΟΗ», Ἑπισκοπεῖον Ἀγ. Αἰκατερίνης,
Στρογγύλη 19400 Τ.Θ. 54, Κορωπὶ Ἀττικῆς, Τηλ. 210.60.20.176, 210.97.01.083

Μία ἐπίκαιρος Ἐπιστολή Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Δημοσιεύομεν ἐκ τῆς Πατρολογίας «Ε.Π.Ε.» μία ἐπίκαιρη ἐπιστολή τοῦ Μεγάλου Βασιλείου (240) «Πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Νικοπόλεως». Ὡς πληροφοροῦμεθα ὑπὸ της σχετικῆς ὑποσημείωσης τῆς ἐκδόσεως «Ε.Π.Ε.», «Ἐγράφη τὴν ἀνοίξιν τοῦ 375. Ὁ Μ. Βασίλειος ἐπληροφορήθη ὅτι μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Κληρικοὺς τῆς Νικοπόλεως, λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ ναοὶ τῶν εἶχον καταληφθῇ ἀπὸ τὸν φιλοαρειανὸν ἐπίσκοπον Φρόντωνα καὶ λόγῳ τοῦ διωγμοῦ, εἶχαν προσχωρήσει εἰς αὐτόν ἢ ἦσαν ἐτοιμοὶ νὰ προσχωρήσουν. Ἡ ἐπιστολή ἔχει σκοπὸν νὰ συγκρατήσῃ τὰ πράγματα, προφανῶς δὲ ἐστάλη εἰς τὸν ἐπίσκοπον Εὐφρόνιον».

1. Καλῶς ἐπράξατε πού μᾶς ἐγράψατε, καὶ μάλιστα διὰ μέσον τοιοῦτου ἀνδρός, ὁ ὁποῖος καὶ χωρὶς γράμμα θὰ ἀρκοῦσε νὰ μᾶς παράσχῃ τὴν παρηγορίαν διὰ τὴν ἀγωνίαν μας καὶ νὰ μᾶς δώσῃ ἀκριβῆ ἐκθεσιν τῶν πραγμάτων. Διότι ὑπῆρχαν πολλὰ πράγματα πού ἐξητούσαμε νὰ μάθωμεν ἀπὸ τὸν γνωρίζοντα σαφέστατα, καθ' ὅσον αἱ φῆμαι φθάνουν εἰς ἡμᾶς περιπετειωδῶς, τὰ ὁποῖα ὁ ἀγαπητότατος καὶ τιμωτάτος ἀδελφός ἡμῶν Θεοδόσιος, ὁ συμπρεσβύτερος, διηγῆθη εἰς ἡμᾶς μέ ἀκριβείαν καὶ δεξιότην. Ὅσα λοιπὸν συμβουλευόμεν εἰς τοὺς ἑαυτοὺς μας, αὐτὰ γράφομεν καὶ πρὸς τὴν εὐλάβειάν σας· ὅτι δηλαδὴ αὐτὰ πού συνέβησαν εἰς σᾶς συνέβησαν εἰς πολλοὺς, καὶ ὄχι μόνον εἰς τὸν παρόντα καιρόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν παρελθόντα χρόνον ὑπάρχον ἄφθονα παραδείγματα παρομοίων γεγονότων. Ἄλλα τὰ ἄφησαν ἐγγράφως αἱ ἱστορικαὶ ἐκθέσεις, ἄλλα δὲ τὰ παρελάβομεν μέ τὴν ἁγγραφον μνήμην ἀπὸ τοὺς γνωρίζοντας· ὅτι δηλαδὴ καὶ ἀτομικῶς καὶ κατὰ πόλεις πειρασμοὶ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου κατέλαβαν τοὺς ἐλπίζοντας εἰς αὐτόν. Ἄλλ' ὅμως ὅλα ἐπέρασαν καὶ καμμία κακία δὲν διετήρησε αἰωνίαν λύπην. Ὅπως αἱ χάλασαι καὶ οἱ χεῖμαρροι καὶ ἄλλα παρόμοια φαινόμενα τὰ μὲν μαλακὰ ἀντικείμενα βλάπτουν καὶ καταστρέφουν εὐκόλα, ὅταν δὲ συναντήσουν σκληρὰ ἀντικείμενα μᾶλλον παθαίνουν, ἀντὶ νὰ ἐνεργήσουν ἐπ' αὐτῶν, οὕτω καὶ οἱ ἄγριοι πειρασμοί, ὅταν κινοῦνται ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας, ἀποδεικνύονται ἀσθενέστεροι ἀπὸ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὅπως λοιπὸν παρέρχεται τὸ νέφος τῆς χαλάξης καὶ ὁ χεῖμαρρος φεύγει ἀπὸ τὴν χαράδραν —ἐκεῖνο μὲν διαλύεται εἰς αἰθρίαν, αὐτὸ δὲ ἀφανίζεται εἰς τὸν βυθὸν ἀρήνων ξηρὰν καὶ χωρὶς ὑγρασίαν τὴν ὁδόν—, οὕτω καὶ τὰ πράγματα πού μᾶς ταλαιπωροῦν τώρα ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγον δὲν θὰ ὑπάρχουν. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀποφύγωμεν νὰ κυττάξωμεν τὸ παρόν, καὶ νὰ ἀτενίζωμεν μέ τὴν ἐλπίδα τὸ προσεχές μέλλον.

2. Λοιπόν είτε βαρύς είναι ο πειρασμός, αδελφοί, ἄς υπομείνωμεν τοὺς πόνους. Δέν παίρνει κανεὶς στέφανον νίκης, ἐάν δέν τραυματισθῇ εἰς ἀγῶνα καὶ δέν σκονισθῇ. Εἴτε ελαφρά είναι αὐτά τὰ παιγνίδια τοῦ διαβόλου καὶ οἱ σταλέντες εἰς ἡμᾶς εἶναι μὲν ἐνοχλητικοί, διότι εἶναι ὑπηρεταὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ ὄχι ὑπολογίσιμοι, διότι ὁ Θεὸς εἰς τὴν πονηρίαν τῶν συνῆψεν ἀδυναμίαν, ἄς προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὴν κατάκρισιν διὰ τὸ ὅτι παραδιδόμεθα εἰς μεγάλους ὀδυρμοὺς διὰ μικρὰ παθήματα. Λιότι μόνον ἓνα εἶναι ἄξιον ὀδύνης, ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐστέρησεν ἑαυτὸν τῆς αἰωνίας τιμῆς τῶν δικαίων χάριν τῆς προσκαίρου δόξης —ἐάν ἡμπορῇ νὰ λέγεται δόξα τὸ νὰ ἀσχημονῇ δημοσίᾳ—.

Εἶσθε τέκνα ὁμολογητῶν καὶ τέκνα μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ἀντεστάθην μέχρις αἵματος πρὸς τὴν ἁμαρτίαν. Ἄς χρησιμοποιήσῃ ὁ καθένας σας τοὺς οἰκείους του ὡς παραδείγματα διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀντίστασιν. Κανεὶς σας δέν ἐξεσχίσθη ἀπὸ τὰς πληγὰς, κανενὸς οἶκος δέν ἐδημεύθη δέν ἐζήσαμεν εἰς ἐξορίαν, δέν ἐγνωρίσαμεν δεσμοκτήριον. Τί κακὸν ἐπάθαμεν; Ἐκτός ἐάν τοῦτο εἶναι λυτηρόν, τὸ ὅτι δηλαδὴ δέν ἐπάθαμεν τίποτε καὶ δέν ἐθεωρήθημεν ἄξιοι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθημάτων. Ἐάν δέ σᾶς στενοχωρῇ τὸ ὅτι ὁ δεῖνα κατέχει τὸν οἶκον τῆς προσευχῆς, σεῖς δέ προσκυνεῖτε εἰς τὴν ὑπαιθρον τὸν Δεσπότην τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἐνθυμηθῆτε ὅτι οἱ μὲν ἔνδεκα μαθηταὶ ἦσαν ἀποκλεισμένοι εἰς τὸ ὑπερῶν, οἱ δέ σταυρώσαντες τὸν Κύριον ἐτελοῦσαν τὴν ἰουδαϊκὴν λατρείαν εἰς τὸν περίφημον ναόν. Ὁ Ἰούδας πού προετίμησε τὸν θάνατον μὲ τὴν ἀγχόνην ἀπὸ τὸ νὰ ζῇ εἰς τὴν ἐντροπὴν ἀπεδείχθη προτιμότερος ἀπὸ αὐτοὺς πού τώρα ἔχασαν τὴν ἐντροπὴν ἐμπρός εἰς τὴν γενικὴν καταδίκην καὶ διὰ τοῦτο διάκεινται ἀναισχύτως πρὸς τὰ αἰσχρά.

3. Μόνον νὰ μὴ ἐξαπατηθῆτε ἀπὸ τὰς ψευδολογίας τῶν, ὅταν ἐπαγγέλλονται τὴν ὀρθότητα πίστεως. Τέτοιοι ἄνθρωποι εἶναι χριστέμποροι καὶ ὄχι Χριστιανοί, καθ' ὅσον προτιμοῦν πάντοτε ἐκεῖνο πού τοὺς ὠφελεῖ εἰς τὸν παρόντα βίον ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς ἀληθείας. Ὅταν ἐνόμισαν ὅτι ἀπέκτησαν αὐτὴν τὴν ματαίαν ἐξουσίαν, προσετέθησαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Χριστοῦ ὅταν εἶδαν νὰ ἀγριεύουν οἱ λαοί, πάλιν συμμορφώνονται πρὸς τὴν ὀρθότητα. Δέν ἀναγνωρίζω ὡς ἐπίσκοπον οὔτε θά συγκαταριθμήσω μετὰ τῶν ἱερέων τοῦ Χριστοῦ αὐτὸν πού προεβλήθη εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὰ βέβηλα χέρια πρὸς κατάλυσιν τῆς πίστεως.

Αὕτη εἶναι ἡ ἰδική μου κρίσις περὶ τῶν πραγμάτων. Σεῖς δέ, ἂν ἀνήκετε εἰς τὴν ἰδίαν μὲ ἡμᾶς μερίδα, εἶναι φανερόν ὅτι θὰ ἔχετε τὸ ἴδιον φρόνημα· ἐάν ὁμως συμβουλευεσθε μόνον τὸν ἑαυτὸν σας, ὁ καθένας εἶναι κύριος τῆς γνώμης του, ἡμεῖς εἴμεθα ἀθῶοι ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτό. Ἐγραφα δέ ταῦτα ὄχι διότι δέν ἔχω ἐμπιστοσύνην, ἀλλὰ διὰ νὰ στηρίξω τὴν ἀμφιβολίαν μερικῶν, γνωστοποιῶν τὴν ἰδικὴν μου γνώμην, ὥστε νὰ μὴ προσληφθοῦν μερικοὶ εἰς κοινωνίαν καί, ἀφοῦ ἐδέχθησαν χειροτονίαν ἀπὸ τὴν χεῖρα ἐκείνων, ὅταν ἀργότερα πραγματοποιηθῇ ἡ εἰρήνευσις, ἐπιχειρήσουν νὰ ἐπιβάλουν τὴν ἐνταξίν των εἰς τὸ ἱερατικὸν πλήρωμα. Ὅλον τὸν κληρον, τὸν ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ τὸν εἰς τὰς κόμας εὐρισκόμενον, μαζί μὲ ὅλον τὸν εὐσεβῆ εἰς τὸν Κύριον λαόν, ἀσπάζομεθα διὰ σοῦ.

ΟΤΑΝ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΔΙΩΚΕΤΑΙ Ο ΕΦΗΣΥΧΑΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Υπό τοῦ Θεολόγου Καθηγητοῦ κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΓΚΟΥΤΖΙΑΗ

Ἀγαπητέ Ἀναγνώστα, ἀφορμή διὰ νά γράψωμεν τό παρόν, ἐστάθη ἀφ' ἐνός ἡ ἄποψις – παρατήρησις ὠρισμένων καλοπροαιρέτων ἀναγνωστῶν μας ὅτι «γράφωμεν πολλά, ἐνῶ οἱ χριστιανοί δέν διαβάζουν», καί ἀφ' ἑτέρου, «τινές τῶν Χριστιανῶν, ὅταν λαμβάνουν τήν «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΙΝΟΗΝ», ἔχουν ἐντολή νά τήν παραδίδουν εἰς τήν πυράν ἢ ἄλλως πῶς νά τήν καταστρέφουν καί νά μὴ τήν διαβάζουν»! Ὅσοι ἐργαζόμεθα καί γράφομεν ἀπό τῶν στηλῶν τῆς «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΝΟΗΣ», δεχόμεθα ὅτι γράφομεν πολλά, ὄχι μόνον διότι δέν ἔχουμε τήν ἱκανότητα – τό χάρισμα νά γράφωμεν ὀλίγα, ἀλλά καί διότι τὰ ἀρνητικά κατὰ τῆς Ἐκκλησίας γεγονότα ἐξελίσσονται ραγδαίως. Τά σκάνδαλα, αἱ σκευωρίαι, αἱ ἀντικανονικότητες, αἱ φοβεραί παραλείψεις ἐπὶ θεμάτων Πίστεως, αἱ ἱεροσυλῖαι κλπ., διαδέχονται τό ἓνα τό ἄλλο, διὰ τοῦτο ἀναγκαζόμεθα νά γράφωμεν πολλά. Ἄλλωστε μία συκοφαντία, εἰς τὰ πλαίσια τοῦ διωγμοῦ κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων, εἶναι εὐκολο νά τήν διατυπώσῃ κανεὶς μέ μία λέξι, νά ἀναιρέσῃς ὅμως αὐτήν τήν συκοφαντίαν ἀπαιτεῖται πολὺς λόγος καί πολὺς κόπος.

Νέα σχήματα διωκτῶν

Ἡ Ἐκκλησία τελευταίως ἀντιμετωπίζει νέα σχήματα διωκτῶν νέας «σατανικᾶς μεθοδείας», καταιγίδας παραπληροφορήσεως, σκευωριῶν, ληστρικῶν καί ἀντικανονικῶν Ἐπισκοπικῶν συνεδριάσεων καί ἀποφάσεων. Ἀντιμετωπίζει τήν πείσμονα ἄρνησιν νά ἱεραρχηθῶν τὰ θέματα πού ἔχουν ἔμμεσον ἢ ἄμεσον σχέσιν μέ τήν Ὁμολογίαν, ἥτοι τήν Ἐκκλησιολογίαν καί τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν καί ληφθῶν ὁμολογιακαί ἀποφάσεις! Αὕτη ἀκριβῶς ἡ συνεχῶς συντελουμένη προδοσία κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας, μᾶς ἀναγκάζει νά γράφωμεν, ὅπως γράφομεν, διὰ νά πληροφορήσωμεν περὶ τῆς ἀληθείας καί διὰ νά μὴ μᾶς ἐλέγξῃ ὁ Κύριος καί διὰ τήν σιωπὴν μας, διότι ὅταν προδίδεται ἡ πίστις καί ἡμεῖς σιωπῶμεν τοῦτο εἶναι ἀσυγχώρητον.

Προσοχή, ὅμως πρέπει νά κατανοηθῇ ὅτι δέν γράφομεν σέ προσωπικό ἐπίπεδο, διότι ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ πρόσωπά μας τό παραβλέπομεν. Γράφομεν μόνον διὰ τὰ σοβαρά θέματα Κανονικῆς Τάξεως καί Πίστεως. Γράφομεν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν νέων σχημάτων διωγμοῦ, καί πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν πιστῶν. Ὡστόσο ἂν ὁ τρόπος μας δέν εἶναι τέλειος, ἄς μᾶς συγχωρήσουν καί οἱ ἄνθρωποι καί ὁ Θεός, ὁ Ὅποιος ἐτάζει καρδίας καί νεφρούς. Πάντως προσπαθοῦμε νά ἀγαπῶμεν, νά ἀληθεύωμεν καί νά κινούμεθα εἰς τὰ Κανονικά πλαίσια τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπίσης δέν σχίζομεν καί δέν καίμε κανένα ἐντυπον, ἀλλά καί τόν «ΚΗΡΥΚΑ», τόν μελετᾶμε, ὅταν βεβαίως κυκλοφορῇ, διότι μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ παραπληροφόρησις καί ἡ ἀπάτη τᾶς ὁποίας κατεργάζεται. Ἡ μισαλλόδοξος νοοτροπία, πρέπει νά ποῦμε, εἶναι γνώρισμα τῶν σκοταδιστῶν, γνωσιομάχων καί «ἀληθομάχων», ἐνῶ ὁ ὀρθόδοξος χριστιανός ὡς

προσωπικότης διακρίνεται διά τήν λογικήν του, τήν διάκρισίν του, τήν ἐλευθερίαν καί τήν βούλησίν του, τά ὅποια εἶναι θεῖα χαρίσματα καί γνωρίσματα τοῦ ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ. Αὐτός ἀκούει, μελετᾷ, σκέπτεται, διαλέγεται, ἐπιφυλάσσεται καί ἐν τέλει, ὅπως ταιριάζει σέ ὀρθοδόξους χριστιανούς, ἐκφράζεται, σαφῶς, αὐστηρῶς καί πάντως Ὁμολογιακῶς. Τό φαινόμενον «χριστιανοί» νά δέχονται, εἴτε ἀπό Ἐπισκόπους, εἴτε ἀπό Κληρικούς, εἴτε ἀπό ἄλλους ἐλεεινούς τύπους... ἐντολᾶς ὅπως «Μή διαβάξης τήν Ὁρθόδοξον Πνοήν», «Νά τήν καῖς», «Νά τήν πετᾶς στά σκουπίδια» κλπ. δέν εἶναι γνώρισμα τῶν χριστιανῶν, ἀλλά τῶν αἰρετικῶν. Αὐτοί οἱ ὅποιοι σχίζουν καί καταστρέφουν τά ὀρθόδοξα ἔντυπα, οἱ, καθ' ἡμᾶς, δυστυχεῖς Ἀδελφοί καί Πατέρες, ἴσως μᾶς εἴπουν: «Αὐτό τό κάνουμε ἀφ' ἑνός διότι μᾶς τό ὑποδεικνύουν ἀκόμη καί Ἀρχιερεῖς, ἀφ' ἑτέρου δέ διότι ἡ Ἱερά Σύνοδος κατακρίνει καί ἀποδοκιμᾶζει τήν «Ὁρθόδοξον Πνοήν». Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἤδη δεδομένη. Ἐχει δοθεῖ καί συνεχῶς δίδεται μέσα ἀπό τήν «ΟΡΘΟΔΟΣΟΝ ΠΙΝΟΗΝ»! Δέν τήν ἔλαβον ὁμως αὐτήν τήν ἀπάντησιν, οἱ ἀγαπητοί αὐτοί ἀδελφοί, διότι κακοί ποιμένες «Δεσποτάδες» εἴτε ὡς ἄτομα, εἴτε ὡς ὁμάδα, πάντως ὄχι ὡς «Ἱερά Σύνοδος», πράγματι τοὺς ἔχουν κάνει «πλύσιν ἐγκεφάλου», καί τοὺς ἐπέβαλεν τήν οὕτως εἰπεῖν τύφλωσιν τῆς μισαλλοδοξίας.

Πάντοτε αὐτό συμβαίνει, οἱ ἐπιλήσμονες «Δεσποτάδες» καί «Σύνοδοι» ἀποβαίνουν οἱ φοβερώτεροι διώκται τῆς Ὁρθοδοξίας καί τῶν Ὁρθοδόξων. Δέν θά ἀναφερθῶμεν εἰς τὰς χιλιάδας παραδείγματα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς τῶν Μεγάλων Πατέρων τοῦ 4ου αἰῶνος καί μετά, (Μ. Ἀθανασίου, Ἀγ. Γρηγορίου, Μ. Βασιλείου, Ἀγ. Χρυσόστομου), καθ' ἣν αἰρετικοί Δεσποτάδες καί ληστρικά σύνοδοι ἐσκοφάντων καί ἐδίωκον μέχρι θανάτου, τοὺς μεγάλους Πατέρας, οὔτε ἐκείνης τῶν βαρβάρων εἰκονομάχων, οὔτε τοῦ Ἀγίου Φωτίου καί Ἰγνατίου, οὔτε τοῦ Ἀγίου Μάρκου, ἀλλά μόνον εἰς τινάς ἐξ ἐκείνων τοῦ 20οῦ αἰῶνος, δηλαδή τοῦ χθές.

Δέν θά ὑπῆρχον σχίσματα, ἐάν ἡμεῖς εἴμεθα συνειδητοί Χριστιανοί

Κατ' ἀρχάς θά ἀναφερθῶμεν εἰς τό Νεοημερολογιτικόν σχίσμα τοῦ 1924, τό ὅποion ἦτο καταφανέστατα ἓνα ἀπόλυτα Προτεσταντικόν καί Παπικόν «κατόρθωμα». Μέ αὐτό, ὑπό «Ἐπισκόπων» καί «Συνόδων», ἐπεβλήθη ἡ καταχεκρimeνή ἡμερολογιακή Καινοτομία, ἐπὶ ἀθετήσει δισχισmeτοῦς ἐορτολογικῆς παραδόσεως, καταπατήσει καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ἁγίων Πανορθοδόξων Συνόδων, καί ταῦτα ὅποσδήποτε διά νά γίνη τό πρῶτον βῆμα πρὸς τόν ἀντίχριστον Οἰκουμενισμόν. Μετά 350 περίπου ἔτη σθεναρᾶς ὀρθοδόξου ἀντιστάσεως κατὰ τῆς παπικῆς καινοτομίας (1583-1924), προέκυψαν Μασῶνοι καί αἰρετικοί οἰκουμενισταί Πατριάρχαι, Ἀρχιεπίσκοποι καί Σύνοδοι, καί ἐπέβαλον τήν παπικήν ἡμερολογιακήν καινοτομίαν διά τόν «κοινόν συνορτασμόν» τῶν ὀρθοδόξων μετὰ τῶν αἰρετικῶν. Ὅλοι αὐτοί οἱ «λυκοποιμένες» καί ψευτοσύνοδοι, προέτρεπον καί ἐδίδασκον τοὺς νεοημερολογίτας νά μὴν ἀκοῦνε τοὺς «παλαιοημερολογίτας», νά μὴ διαβάζον τὰ ὁμολογιακά ἔντυπα τῶν, διότι, κατ' αὐτούς, οἱ παλαιοημερολογίται, εἶναι φανατισμένοι, πλανεμένοι, ἀγράμματοι, ἀσεβεῖς, σχισματικοί καί ἀνυπότακτοι. Ἔτσι ἑκατομμύρια εὐλαβῶν Νεοημερολογιτῶν ἐπαγιδεύθησαν εἰς τόν Νεοημερολογιτισμόν - Οἰκουμενισμόν!

Καί εκείνο ὅμως τό Φλωρινικόν σχίσμα τοῦ 1937, καί προηγουμένως ἐκείνην τήν βλάβημον θεωρίαν «περί δυνάμει...» ποῖος τήν ἐπροπαγάνδισεν καί ποιοί ἐπολέμησαν, ἐμίσησαν καί ἐσυκοφάντησαν καί τόν αἰοίδιμον καί ὁμολογητήν Ἐπίσκοπον Βρεσθένης Ματθαῖον; Δέν ἦσαν οἱ παλαιοημερολογῖται Ἀρχιερεῖς πρῶην Φλωρίνης κλπ.; Αὐτοί δέν παρέσυραν τήν πλειοψηφίαν τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, αὐτοί δέν ἐφρόντισαν νά ὑποκρίνονται, ὥστε μέ κάθε τρόπον νά ἀποκρύπτουν τήν ἀλήθεια καί νά προδίδουν ἀναισχύντως τήν Ἐκκλησίαν; Ἐτσι πάλιν, χιλιάδες Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν μας δέν ἐπαγιδεύθησαν εἰς τό Φλωρινικόν σχίσμα;

Καί ἐν τρίτον παράδειγμα. Τό σχίσμα τοῦ 1995 δέν τό ἔκαμαν Ἀρχιερεῖς; Αὐτοί δέν παρέσυραν τήν πλειονότητα ἐκ τῶν πιστῶν Κληρικῶν καί Λαϊκῶν; Οἱ «πέντε» σχισματοαιρετικοί ἡγέται των δέν ἀπηγόρευσαν τότε τοὺς ὁπαδοὺς των νά μελετοῦν τόν «ΚΗΡΥΚΑ» καί ὅλα τὰ ὀρθόδοξα κείμενα; Δέν ἔφθασαν νά καίνε τὰ ὀρθόδοξα περιοδικά καί πονήματα εἰς «ἐπισήμους τελετάς» των; Αὐτοί οἱ ὁποῖοι ἡγήθησαν, καί διέπραξαν τέρατα καί σημεῖα, δέν ἐγεννήθησαν καί δέν ἀνετράφησαν μέσα εἰς τήν Ἐκκλησίαν καί δέν ἐπιστεύθησαν ὡς γνήσιοι ποιμένες; Δυστυχῶς ὅμως ἀπεδείχθησαν ὡς ἀπλοῖ θρησκευτικοί ἡγέται, οἱ ὁποῖοι διέθετον μίαν ἐξωτερικὴν νοσηρὰν θρησκευτικότητα, τήν ὁποίαν ἐχαρακτήριζε τό «αὐτεῖδωλον» των, καί ὁ φανατισμός μετὰ τῆς μισαλλοδοξίας.

Ἐγράφησαν πολλὰ διὰ τήν ἀντιμετώπισιν αὐτῶν τῶν σχισμάτων, ἀλλὰ καί πάλιν γράφονται πολλὰ, διότι καί πάλιν μετὰ τό 1995, καί μεσοῦντος τοῦ 1997, μία ἄλλη πενταμελής ομάδα Ἀρχιερέων μας, παρὰ τήν ἐπιμελημένην συγκάλυψιν, τήν μυστικότητα, τὰ ἄλλοθι καί τήν ἐπιστημονικὴν ὑποκρισίαν των, ἤρχισεν, νά ἀποκαλύπτεται ὅτι συνεχίζει τὰ ἴδια σχέδια περὶ προδοσίας τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀπὸ τόν Ἰούλιο τοῦ 2000 ἐχρησιμοποιήθη μάλιστα καί τό ἐπίσημον δημοσιογραφικόν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι ὁ «Κήρυξ Γνησίων Ὁρθοδόξων». Ἐτσι ἀναγκαστικῶς, κατ' ὀρθόδοξον ἐπιταγὴν, καί ἡ «Ὁρθόδοξος Πνοή» ἤρχισε νά κατακλύζεται ἀπὸ πλῆθος ἀπαντητικῶν, ἀποκαλυπτικῶν καί ἐλεγκτικῶν κειμένων, Ὑπομνημάτων, Ἀπαντήσεων καί Ἐνστάσεων, Διαμαρτυριῶν καί Καταγγελιῶν.

Γράφονται ταῦτα, διὰ τήν ἰδικήν σου πληροφόρησιν, ἀγαπητέ ἀναγνώστα, προκειμένου ὡς ὀρθόδοξος νά προφυλάξης τόν ἑαυτόν σου καί νά ἀντισταθῇ εἰς τήν προδοσίαν. Γράφονται, διότι ἔπρεπε, ἀλλὰ καί τώρα πρέπει νά συνειδητοποιήσης ὅτι τὰ ξένα κέντρα συνεχίζουν τόν διωγμόν κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας καί ὅτι ἀναμφισβητήτως αὐτοί πάλιν οἱ ὁποῖοι διώκουν καί χειμάζουν τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι «Ἐπίσκοποι» καί «Σύνδοδος», ὅπως καί κατὰ τήν περίοδον τοῦ 1920, 1923, 1924, 1937 καί κατὰ τό 1991-1995! Ὀλίγαι Οἰκουμενικαί, Πανορθόδοξοι καί τοπικαί Ἁγίαι Σύνοδοι ἡρμήνευσαν, ἐνστηματοποίησαν, ἐπροστάτευσαν καί ἠῤῥησαν τήν «οἰκοδομήν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ», τήν Ἐκκλησίαν, ὅμως πάρα πολλοὶ ψευτοσύνοδοι καί ἐπιλήσμονες προδότες Ἐπίσκοποι προεξένησαν τά μεγαλύτερα κακά εἰς τήν Ἐκκλησίαν, ὥστε ὁ ἱερός Χρυσόστομος νά λέγῃ ὅτι δέν ἐφοβήθη τίποτε ἄλλο περισσότερον παρὰ τοὺς κακοὺς καί φαύλους «Ἐπισκόπους καί Συνόδους»! Νομίζομεν ὅτι δέν θά ἀσεβήσωμεν ἐναντί τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου, ἂν εἰς τοὺς κακοὺς «Ἐπισκόπους» καί «Συνόδους» προσθέσωμεν καί τοὺς κακοὺς

όπαδούς αὐτῶν τῶν Ἐπισκόπων, δηλαδή τοὺς μισαλλοδόξους, ἢ τοὺς ἐφησυχαστάς, ἀδιαφόρους, καὶ προσωπολάτραις όπαδούς καὶ ὄχι ἐπ' ἀληθεία χριστιανούς!

Εἶναι σημεῖον τῶν κακῶν τούτων καιρῶν, τὸ ὅτι οἱ περισσότεροι ἀποδεικνύμεθα ὀνόματι μὲν χριστιανοί, οὐσία ὅμως κενοί (ἄδαιοι) ἀπὸ τόν χριστιανισμό. Δυστυχῶς δὲν κατωρθώσαμε μετὰ τὸ Βάπτισμα, παρὰ τὸ μῆκος τῆς ζωῆς μας, νά ἔλθῃ ἡ Βασιλεία Του ἐντός ἡμῶν, νά μορφωθῇ Χριστός ἐν ἡμῖν. Δὲν ἐπιτύχαμε οὔτε εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸ «καθ' ὁμοίωσιν» πρὸς τόν ἐνανθρωπήσαντα Χριστόν καὶ δὲν ὑπῆρξαμεν ὑγιᾶ καὶ ζῶντα μέλη τοῦ Σώματος Του! Ἀντιθέτως ἔχομεν σχέσιν καὶ τυφλὴν ἐξάρτησιν ἀπὸ Ἐπισκόπους καὶ Ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ νυμφαγωγοὶ τῶν ψυχῶν μας ἔγιναν οἱ ἴδιοι «νυμφίοι», θέλουν νά μᾶς ἰδιοποιοῦνται καὶ μᾶς ἀποκλείουν ἀπὸ τόν ἀληθῆ Νυμφίον τῆς Ἐκκλησίας! Διὰ τὰ σχίσματα, λοιπόν, ὅσον εὐθύνονται οἱ ἀρχηγοί, οἱ δράσται, ἄλλο τόσον εὐθύνεται καὶ τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν, τὸ ὁποῖον, ὡς ἄβουλον καὶ μὴ λογικῶς ἐν πολλοῖς σκεπτόμενον ἀκολουθεῖ τυφλῶς ὀπίσω τῶν κακῶν Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυτέρων. Ἔτσι μόνον ἐξηγεῖται ὅτι ὁ κάθε «λνκοποιμένος», ὁ κάθε χριστέμπορος, ὁ κάθε σχισματικός ἔχει τοὺς όπαδούς του, οἱ ὁποῖοι τόν στηρίζουν, τόν ἐνθαρρύνουν καὶ τόν καθιστοῦν ἀμετανόητον καὶ ὡς λύκος τοὺς κατατρώγει ὕλικῶς καὶ πνευματικῶς! Δηλαδή τελικά, ἀγαπητέ Ἀναγνώστα, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ὑπεύθυνος δι' ἓνα σχίσμα ὁ ἀπλοῦς πιστός, ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖ τυφλά καὶ στηρίζει αὐτοὺς τοὺς προδότας καὶ ψευδοποιμένους. Κανένα σχίσμα δὲν θά ἐγίνετο, ἢ δὲν θά ἐπεβίωνε, οὔτε καὶ οἱ Ἐπίσκοποι καὶ οἱ Κληρικοὶ εὐκολα θά ἐπιπτον, ἂν ἡμεῖς εἴμεθα ἀληθινοὶ χριστιανοί, δηλαδή μετείχομεν «ὀργανικά» τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἴμεθα ζῶντα μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του, καὶ εἶχε μορφωθεῖ Χριστός ἐν ἡμῖν. Τότε, ὅμως, ὡς χριστιανοί, θά εἴμεθα Πρόσωπα, ὅπως μᾶς ἔπλασε καὶ μᾶς προώρισε ὁ Χριστός, καὶ ὄχι ἄτομα, όπαδοί.

Τὰ σχίσματα τὰ συντηροῦν ὁ ἐφησυχασμός, ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ προσωπολατρεία

Ἡ Ἐκκλησία, ὡς τὸ Μέγα Μυστήριον, δὲν νοεῖται ἄλλως, παρὰ ὡς μυστικὴ ἐσωτερικὴ κοινωνία καὶ ἐνότης ἐνός ἐκάστου πιστοῦ μετὰ τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ταπεινώσεως, τῆς προσευχῆς, τῆς διὰ βίου συνειδητῆς μετανοίας, τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ θελήματος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐξαιρέτως διὰ τῆς ὅσον ἐνεστὶν ἀξίας μετοχῆς μας εἰς τὴν μυστηριακὴν ζωὴν καὶ βασικῶς εἰς τὸ Κοινόν Ποτήριον, τὸ ὁποῖον μᾶς καθιστᾷ συσώμους καὶ συναίμους τῷ Χριστῷ. Οὕτω, βιώνων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁ βεβαπτισμένος, γίνεται πράγματι χριστιανός, καὶ ὀδηγεῖται εἰς τὴν θέωσιν, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, ὁπότε ζῇ, ἀναπνέει καὶ τὰ πάντα ποιεῖ ἐν Χριστῷ. Ὅταν ὑπάρχουν τέτοιοι ἀληθινοὶ χριστιανοί, ὁ διάβολος τῆς κακοδοξίας καὶ τοῦ σχίσματος δὲν μπορεῖ νά εἰσχωρήσῃ εἰς τοιαῦτα μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ νά προκαλέσῃ σχίσμα. Ἄρα δὲν μποροῦμε νά ἐφησυχάζουμε, νά ἀδιαφοροῦμε, οὔτε νά προσωπολατροῦμε, διότι τότε ἀρνούμεθα τόν χριστιανισμό καὶ ἀποβαίνομεν καὶ εἰδωλολάτραι.

Ἡ Ἐκκλησία, ἀγαπητέ ἀναγνώστα, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ διώκεται καὶ πολεμεῖται καὶ ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους τοὺς ἀπλοῦς πιστοὺς, τοὺς ἐπιλήσμονας Κληρικοὺς, τοὺς κακοὺς Ἐπισκόπους καὶ τὰς «ψευδοσυνόδους». Ἐρωτῶ, θά ἡδύ-

νατο ὁ πρώην Φλωρίνης νά κηρύξη τὰ περί «δυνάμει νεοημερολογιτικοῦ σχίσματος» καί νά προκαλέσῃ τό πιό ὀδυνηρό παλαιοημερολογιτικόν σχίσμα, ἂν ὅλοι οἱ «παλαιοημερολογῖται» ἦσαν ἀληθεῖς Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι χριστιανοί; Ἀσφαλῶς ποτέ δέν θά τό ἀπετόλμα. Καί πάλιν ἐρωτῶ, ἂν ὁ ποτέ Κορινθίας Κάλλιστος ἐπαισιώνετο ἀπό ἀληθεῖς γνησίους ὀρθοδόξους χριστιανούς, ἂν δηλαδή τό περιβάλλον του ἦτο γνήσιον χριστιανικόν, θά ἐπιπτε; Ἄν πρό πάντων τό 1991-1995 ἡ πλειονότης τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ δέν ἦσαν ἀδιάφοροι, ἀλλά καί ἐν πολλοῖς μισαλόδοξοι παλαιοημερολογῖτες, ὁπαδοί τῶν πέντε, θά ἐτόλμων ποτέ οἱ πέντε σχισματοαιρετικοί νά κάνουν τό σχίσμα τους;

Αὐτά δέν εἶναι παρελθοντολογία, ἀλλά ἡ ἀληθινή ἱστορία, ἡ ὁποία διά νά διδάξῃ πρέπει νά μὴν τήν ξεχνᾷμε, ἀλλά νά τήν μελετᾷμε καί νά τήν ἐρμηνεύουμε διά νά μᾶς φωτίξῃ τό σήμερον, τό ὁποῖον εἶναι ἡ συνέχεια τοῦ «χθές». Εἶναι, λοιπόν, βέβαιον ὅτι ἂν ἀγνοοῦμε τό χθές, θά πέσωμεν πολύ χειρότερα καί ἀπό τόν πρώην Φλωρίνης καί τοὺς ὁπαδούς του, καί ἀπό τόν Κάλλιστον καί ἀπό τοὺς «πέντε», ἀφοῦ εἶναι καταφανές ὅτι αὐτό τό τελευταῖον κίνημα τῶν «πέντε» σχισματοαιρετικῶν πρώην Μητροπολιτῶν, ἔχει ἀδιάκοπον τήν συνέχειαν, τήν ὁποίαν ἐνεργοῦν πάλιν ἄλλοι Ἐπίσκοποι μας καί Πρεσβύτεροι!!! Δυστυχῶς! Τολμῶμεν νά εἴπωμεν ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι πίπτουν ὁμαδικῶς, ὅπως καί οἱ ἐκπεσόντες Ἀγγελοι, καί παρασύρουν καί πολλοὺς χριστιανούς, διό ἄς ἀκούσωμεν ὅλοι τό «ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ» τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἵνα μὴ ἄλλο σχίσμα, τό ὁποῖον χαίνει (χάσκει, εἶναι πλατεῖα ἀνοιχτόν) ὡς στόμα τοῦ Ἄδου μᾶς καταφάγῃ.

«Ἐπὶ τόν τύπον τῶν ἡλῶν»: Τό «Ἀπαλλακτικόν Βούλευμα 54/76»

Ἄς ἔλθωμεν ὅμως καί εἰς τό πλέον σοβαρόν καί ἐπίκαιρον θέμα, τό ὁποῖον ἀντιμετωπίζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, ὥστε νά συνειδητοποιήσωμεν τό χρέος μας, ἂν θέλωμεν νά μείνωμεν πιστά καί γνήσια μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ὡς γνωστόν, ὁ ποτέ Κορινθίας Κάλλιστος, καθηρέθη, διότι ἐβλασφήμησε κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀρνηθεῖς τήν Ἐκκλησίαν καί τήν Ἀποστολικήν του Διαδοχήν. Δηλαδή, ἀπεδέχθη ἀφ' ἑνός ὅτι ἀπό τό 1937 ἦτο σχισματικός καί ἀφ' ἑτέρου δέν εἶχεν ἐγκυρον τήν Ἀρχιερωσύνην, τήν ὁποίαν ἔλαβε τό 1948 διά χειρῶν τοῦ ἀοιδίμου Ἐπισκόπου Βρεσθένης Ματθαίου, ἀπεκατεστάθη δέ ὡς Ἀρχιερεὺς διά τῆς χειροθεσίας τοῦ 1971! Ταῦτα ἐν ἀντιθέσει πρὸς τήν ἐν κοινᾷ συνάξεσι καί ἐν Συνόδῳ καί ἐν ὁμοφροδίᾳ καί ἐπιτραχηλίῳ κατὰ Σεπτέμβριον τό 1971, δήλωσιν - ὁμολογίαν του, ὅτι δέν ἐδέχθη οὔτε τοῦ ἐγένετο τοιαύτη «χειροθεσία», ἀλλ' εἶδος συγχωρητικῆς εὐχῆς, καί τοῦτο παρά Ὁρθοδόξῳ Συνόδῳ καί κατ' ἄκραν Οἰκονομίαν διά νά θεραπευθῇ τό σχίσμα τῶν Φλωρινικῶν!... Διά τόν λόγον ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Κάλλιστος ὑпанεχώρησεν καί ἡρνήθη τήν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καί τήν Ἀποστολικήν του Διαδοχήν, Κανονικῶς καί Ὁρθοδόξως καθηρέθη τό 1977. Τό παράδοξον ὅμως εἶναι ὅτι τήν καθάρισιν τοῦ Καλλίστου ἀπεφάσισεν ἐνέκρινεν καί ὑπέγραψεν καί ὁ Σεβ/τος Πειραιῶς κ. Νικόλαος, ὁ ὁποῖος ὅμως, ὑπογράφων τότε τήν Καθάρισιν τοῦ Καλλίστου, κατ' οὐσίαν ὑπέγραφε καί τήν ἰδικήν του καθάρισιν, διότι καί ὁ ἴδιος, δι' ἄλλον χειροτέρον τρόπον, ἐκήρυττε τὰς ἰδίας βλασφημίας μέ τόν Κάλλιστον. Κατά τήν ἰδίαν ἀπολύτως περίοδον ὁ Ἐπίσκοπος κ. Νικόλαος, προκειμένου νά μὴ διωχθῇ ποινικῶς, ἀλλά καί διά νά ἀναγνωρισθῇ

καί ὡς «Κανονικός καί ἔγκυρος Ἐπίσκοπος» ἡρνήθη καί ἐβλάσφημησε κατά τόν πλέον ἐπίσημον τρόπον, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν Πειραιῶς, καί τήν Ἐκκλησιολογίαν καί τήν Ἀποστολικήν του Διαδοχήν. Ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος κ. Νικόλαος ὑπέγραφεν τήν Καθαίρεσιν τοῦ Καλλίστου, ἦτο ὡς νά ὑπέγραφεν καί τήν ἰδικήν του καθαίρεσιν, διότι ἤδη εἶχεν εἰς χεῖρας του τό ὑπ' ἀριθμ. 54/1976 βλάσφημον «Ἀπαλλακτικόν Βούλευμα» τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς μέ τό ὅποϊον ἀπηλλάσσεται τῆς κατηγορίας, ὡς δῆθεν «ψευδοεπισκόπου» Πειραιῶς καί «ἀνεγνωρίζεται» ὡς «Κανονικός Ἀρχιερεύς», διότι ὡς πρῶην «σχισματικός», ἀλλά καί ὡς ἀντικανονικῶς καί ἀκύρως ἔχων τήν Ἀποστολικήν του Διαδοχήν, ἀπεκατεστάθη ὑπό τῆς Ρωσικῆς Συνόδου, διά τῆς χειροθεσίας τοῦ 1971! Τί περισσότερο εἶπεν ὁ τότε Κορινθίας Κάλλιστος;

Δυστυχῶς ὀφείλομεν νά εἰπῶμεν, ὅτι αὐτός εἶναι ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος, ὁ ὁποῖος θέλει νά ἐμφανίζεται καί ὡς Γνήσιος Μητροπολίτης Πειραιῶς καί... ὡς «νέος Ἀρχιεπίσκοπος»! Παρά τόν ὀφειλόμενον σεβασμόν καί ἀγάπην, τολμῶμεν εἰπεῖν, ἡ εἶναι ὕπουλος καί καταχθόνιος συνειδητός ἐχθρός καί πολέμιος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ δικαιολογημένως πρέπει νά τοῦ καταλογισθῇ τό ἀκαταλόγιστον! Πάντως, οὕτως ἢ ἄλλως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πλέον δύναται νά θεωρῆται ὡς ὀρθόδοξος Ἀρχιερεύς, πολλῶ δέ μᾶλλον νά ἐμφανίζεται καί ὡς «Ἀρχιεπίσκοπος», ἀφοῦ μόνον ὡς ἀπλοῦς ἀποτυχημένος καί ἐκπεσὼν καλόγηρος μπορεῖ νά λογίζεται.

Ἡρνήθη, ἀγαπητέ Ἀναγνώστα, ἡρνήθη τόν Κύριον καί ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ἀλλά αὐθωρεῖ μόλις συνειδητοποίησε τήν μεγάλην ἄρνησιν του, ἔπεσεν εἰς μεγάλην μετάνοιαν. Τά δάκρυα τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου εἶναι τά πιό καυτά δάκρυα μετανόιας... Ἀντιθέτως ἐδῶ εἰς τήν περίπτωσίν μας, ἔχομεν ἀναληψίαν, ἀμετανοησίαν καί στερέωσιν εἰς τήν ἄρνησιν, ὅπως ὁ Ἰούδας! Τόσον ὁ ἴδιος ὁ κ. Νικόλαος, ὅσο καί ἡ ὁμάδα του, προκειμένου νά μήν ὁμολογήσουν καί προσβάλουν τό «Ἀπαλλακτικόν Βούλευμα», ὑποκριτικῶς, ἀσυνεπῶς καί ἀνωδύνως, ἰσχυρίζονται ὅτι δῆθεν δέν ἐδέχθησαν ποτέ, οὔτε δέχονται αὐτό τό βλάσφημον Βούλευμα. Τοῦτο ὅμως ἀποτελεῖ ψευδῆ καί ἀνόητον παραλογισμόν, ὁ ὁποῖος σκοπίμως διατυπώνεται διά τούς ἀφελεῖς καί ἀνοήτους ὁπαδούς των, ἀφοῦ αὐτό τοῦτο τό βλάσφημον Βούλευμα εἶναι γεγονός, τό ὅποϊον τούς ἀφορᾷ καί τούς θίγει προσωπικῶς τήν ὁμολογίαν καί τήν Ἀποστολικήν των Διαδοχήν, ἐνῶ, αὐτό τό «Βούλευμα», ἀποτελεῖ Νομολογία τῶν Δικαστηρίων καί βάσιν τοῦ Παλαισημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Πέραν ὅμως αὐτῶν, οἱ συγκεκριμένοι Ἐπίσκοποι, παραλλήλως ἀρνοῦνται νά ἀντιμετωπίσουν καί ὅλα τά θέματα, τά ὅποια θίγουν καί προσβάλλουν ἐμμέσως ἢ ἀμέσως τήν Ἐκκλησιολογίαν καί τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν. Δηλαδή πέραν τοῦ ὅτι δέν ἀντιμετωπίζουν αὐτό τοῦτο τό βλάσφημον Βούλευμα, δέν ἱεραρχοῦν καί δέν ἀντιμετωπίζουν καί τά θέματα τά ὅποια ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἔχουν σχέσιν μέ αὐτό τό Βούλευμα, ὅπως: - α) Τῶν «πέντε» σχισματοαιρετικῶν, ἀλλ' ὡς ὁμόφρονες αὐτῶν καί ὡς συνεχισταί τοῦ κινήματός των, ἤδη ἐπεργάζονται τήν κακὴν καί ἐν τῷ πονηρῷ ἐνωσίν των. - β) Δέν συνεχίζουν τόν ἐν ἀγάπῃ καί ἀληθείᾳ καλόν Θεολογικόν Διάλογον μετά τῶν σχισματικῶν Φλωρινικῶν, διότι κατ' αὐτούς «δέν χρειάζεται περαιτέρω διάλογος, κατόπιν τῆς κοινῆς ὁμολογίας καί τῆς κοινῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς»!!! - γ) Ἀρνοῦνται τήν ὀρθόδοξον ἱεραποστολήν καί θάπτουν τήν μαρτυρίαν τῆς Ὁρθοδοξίας καί - δ) Καταλύουν τήν Κανονικὴν τάξιν,

ἐκπορνεύουν τόν Συνδικόν θεσμόν, διασαλεύουν τήν ἀγάπην, τήν εἰρήνην καί τήν ἐνότητα, προκειμένου νά ΔΙΩΞΟΥΝ καί ΕΞΟΝΤΩΣΟΥΝ ὅσους ἀνδίστανται εἰς αὐτά τά ἔργα των, τά ὅποια τοὺς ἐπιβάλλει ὁ Παλαιοημερολογιτικός καί Νεοημερολογιτικός Οἰκουμενισμός!

Ἄν τοὺς ἀδικῶμεν, ἰδοὺ ἐδῶ καί τώρα νά ἱεραρχηθοῦν καί τεθοῦν ἐπὶ τάπητος τά ἀνωτέρω θέματα καί νά διατυπωθῇ επίσημος καί καθαρά ἡ Ἐκκλησιολογία καί Ὁμολογία, καί πρὶν ἀπὸ ὅλα νά τεθῇ τό βδέλυγμα περὶ παραιτήσεως. Ἄν ὠρισμένοι δέν εἶναι ἐντελῶς ἄπιστοι ἢ παράλογοι, δέν μποροῦν νά ἀρνοῦνται τά ἀνωτέρω καί νά κλυδωνίζουν τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας καί νά ἐνεργοῦν τό τρίτον σχίσμα.

Ἀπόπειρα προσβολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς

Ἄν καί πολλάκις ἔχομεν ἀναφερθεῖ εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ 1971 ἀποπείρας προσβολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς τῶν Ἐπισκόπων μας, ἐπαναλαμβάνομεν:

Πρώτη δολία καί καταχθόνιος ἀπόπειρα προσβολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς εἶναι ἐκείνη, τοῦ κακῇ τῇ μνήμῃ, ἐγκαθέτου (κατὰ τό 1971) Ἀρχιεπισκόπου Καλλιπίου καί λοιπῶν Φλωρινικῶν. Ὡς γνωστόν ἀπέτυχε, διότι ἀσχέτως ἂν οἱ Ἐπίσκοποι μας Κάλлистος καί Ἐπιφάνιος, (οἱ ὅποιοι ἐστάλησαν ὡς Ἐξαρχοι δι' Ἱεραποστολήν εἰς τήν Ἀμερικήν), τελικά «ἐχειροθετήθησαν» ἢ «ἀνεχειροτονήθησαν» ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τοῦ Φιλαρέτου, οὗτοι ἐπιστρέψαντες ρητῶς καί πεπαρησιασμένως ἐδήλωσαν ὅτι ἔκαμαν ὑψηλὴν Ἱεραποστολήν καί ὅτι ἡ λεγομένη «χειροθεσία» ἦτο μία ἐξωτερική καί τυπική πρᾶξις ἄκρας οἰκονομίας, ἡ ὁποία δέν ἔθιγε τό μυστήριον τῆς χειροτονίας τοῦ 1948. Καί τοῦτο οἰκονομήθη διὰ τήν ἐπιστροφήν καί ἔνωσιν εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῶν ἀπεσχισμένων ἀπὸ τό 1937 ὁπαδῶν τοῦ πρ. Φλωρίνης.

Δευτέρα ἀπόπειρα προσβολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς ἦτο ἐκείνη ἡ ὁποία, ἀπὸ τοὺς ἴδιους παράγοντας, ἐπεχειρήθη διὰ τοῦ τότε Κορινθίας Καλλίστου. Οὗτος ἐχρησιμοποιήθη, ὥστε ἐκ τῶν ὑστέρων νά ἐμφανίσῃ, τήν «χειροθεσίαν» γενομένην ὡς ἐπὶ σχισματικῶν, δηλαδὴ κατὰ τόν Ἡ' Κανόνα τῆς Α' Οἴκου. Συνόδου. Ὁ ἐν λόγῳ Ἐπίσκοπος βλασφημήσας ἐξέπεσεν, ἐξῆλθεν τῆς Ἐκκλησίας, προσεχώρησεν εἰς τό Φλωρινικόν σχίσμα καί καθηρέθη.

Τρίτη ἀποτυχοῦσα ἐπιχείρησις ἀνελήφθη ἀμέσως, τό 1977 ὑπὸ τοῦ δευτέρου μέλους τῆς Ἐξαρχίας μας, τοῦ Σεβ. Κιτίου κ. Ἐπιφανίου! Ὁ ἐν λόγῳ Ἀρχιερεὺς ἐμφανῶς δέν εἶπεν εὐθέως ὅσα ἐτόλμησεν ὁ Κάλлистος, ἀλλὰ μέσω τῆς σπορᾶς ἀπαραδέκτων ἀμφιβολιῶν κατέληγεν εἰς τήν ἰδίαν βλασφημίαν. Ἦτο θιασώτης τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ⁽¹⁾ καί ἐκήρυσσε τὰς ἀμφιβολίας: «Μήπως τό 1937 βιάσθηκε ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος καί ἀπεκήρυνξε τοὺς πρ. Φλωρίνης, Λημητριάδος κλπ.», «Μήπως ἔχομεν κληρονομήσει κάποια εὐθύνη γιά τό σχίσμα ἐκεῖνο;». Δι' αὐτῶν ἐπέδωκε νά ἐμφανίσῃ τήν «χειροθεσίαν» καί ὀλίγον τι ὡς ἐπὶ σχισματικῶν γενομένην!!! Αὐτήν τήν βλασφημίαν του προωθοῦσε περισσότερο μέ τήν ἄλλην «γυμνῇ τῇ κεφαλῇ» κηρυττομένην ἀμφιβολίαν του, καθ' ἣν ἔθετε τό δῖλημμα: «Πῶς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τό 1948 δέν ὑπῆρχεν ἄλλος ὀρθόδοξος Ἀρχιε-

(1) Ὁ Σεβ. κ. Ἐπιφάνιος μᾶλλον παραμένει θιασώτης τοῦ Παλ. Οἰκουμενισμοῦ ἂν ὅμως σφάλωμεν, μπορεῖ νά μᾶς διαψεύσῃ...

ρεύς;», ἢ «Ποιός γνωρίζει ὅτι κατὰ τὸ 1948 δέν ἦτο Ὁρθόδοξος ὁ Κυκλάδων Γερμανός Βαρουκόπουλος;...». Ἐν τέλει παρεκίνει τὸν λαόν εἰς ἀνταρσίαν κατὰ τῆς Ἱ. Συνόδου, καὶ ἐκήρυξε τὸ σύνθημα «νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἔνωσις ἀπὸ τὴν βάσι, δηλαδὴ τὸν λαόν, τοὺς Ἀγιορείτας» καὶ τὸν Κλῆρο, καὶ κατόπιν, τί θὰ κάνουν, θὰ ἀκολουθήσουν καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς! Τελικά πρὸ τῆς Συνοδικῶς σθεναρᾶς ἀντιμετωπίσεως τῆς προδοσίας του ὑπεχώρησεν, καὶ εἰλικρινῶς ἢ ὑποκριτικῶς ἀνεκάλεσεν τὰς κακοδόξους καὶ προδοτικὰς προπαγάνδας του...

Τετάρτη ἐπιχείρησις ἦτο ἐκείνη ἡ ἐκδηλωθεῖσα κατὰ τὸ 1980 ὑπὸ τοῦ τότε Ἀττικῆς Ματθαίου Μακρῆ, ὁ ὁποῖος ἐκίνησε πάντα λίθον νὰ μᾶς ὑπαγάγῃ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καὶ οὕτω νὰ τύχωμεν ἀναγνωρίσεως... μέ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι μᾶς ἔχουν Κανονικὴν καὶ ἔγκυρον τὴν Ἀρχιερωσύνην μέσω τῆς χειροθεσίας τοῦ 1971! Καὶ αὕτη ἡ σκευωρία ἀπέτυχεν καὶ συνετρίβῃ διὸ μετὰ τὸ 1990, ὁ ἴδιος ἐκήρυξεν τὰ περὶ «νεοοικονομαχίας» καὶ ὅτι μᾶς «περιρρέει ἡ ἀνομία τῆς χειροθεσίας», ἐνῶ δόλια ἐπεδίωκεν νὰ τῆς δώσῃ ὑπόστασιν μέ τὴν νεωτέραν προπαγάνδα: «πρέπει νὰ καταδικασθῇ ἡ χειροθεσία διὰ νὰ ἀπαλλαγούμε τοῦ μιάσματος»!

Πέμπτη φάσις εἶναι τὸ διάδοχον κίνημα (ἐκείνου τοῦ πρῶν Ἀττικῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, γνωστὸν ὡς κίνημα τῶν «πέντε»), τὸ ὁποῖον προφανῶς ὑφιστάμενον ἀπὸ τὸ 1995, ἐξεδηλώθη προοδευτικῶς μετὰ τὸ 1997 καὶ ἀπροκαλύπτως μόλις τὰ τελευταῖα ἔτη! Τοῦτο ἐκφράζουν καὶ ἐνεργοῦν οἱ συγκεκριμένοι Ἐπίσκοποι μᾶς: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀνδρέας, καὶ οἱ Μητροπολίται, Πειραιῶς κ. Νικόλαος, Ἀργο-λίδος κ. Παχώμιος, Περιστερίου κ. Γαλακτίων καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Διαιλείας κ. Ἀνδρέας. Ἡ ὁμάς αὕτη τῶν ἐπισκόπων μᾶς πέραν τῶν κατ' ἐξακολούθησιν ἀντικανονικῶν ἐνεργειῶν, καταλύσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Συνόδου, σκευωριῶν, σκανδάλων καὶ ληστρικῶν ἀποφάσεων, ὅπως ἀνωτέρω ἐσημειώθη, προκύπτουν καὶ ὑπέρμαχοι τῆς «χειροθεσίας». Δηλαδή ἐπὶ τριάντα περίπου χρόνια ἐσιώπων καὶ μόλις τὸ 2003, ὁ Παλαιοσημερολογιτικὸς Οἰκουμενισμὸς τοὺς ἐπίεσεν καὶ τοὺς ὑποχρεώνει νὰ δηλώσουν ἄλλος ὅτι «ἔχαμε λάθος τὸ 1971 στὸ θέμα τῆς χειροθεσίας», ἄλλος «ἐδέχθημεν τὴν χειροθεσίαν τὸ 1971 ἀγαλλομένω ποδὶ καὶ ἰλέω ὄμματι» ἄλλος μέ τὸ βούλευμα 54/76 καὶ ἄλλος «τὸ 1971 ἦτο αὐτόπτης μάρτυς ὅτι ὁ Μακαριώτατος, ὡς συγχωρητικὰς εὐχὰς, ἀνέγνωσε εὐχὰς χειροτονίας». Δηλαδή ὅ,τι ἐπὶ τόσα χρόνια δέν ἐπέτυχον τὰ ξένα κέντρα, αὐτὸ ἐπιχειροῦν μέ πείσμα νὰ περάσουν ὁ Μακαριώτατος κ. Ἀνδρέας καὶ οἱ οἱ Σεβ. κ.κ. Νικόλαος, Παχώμιος, Γαλακτίων καὶ Ἀνδρέας!!! Τὸ χειρότερον ὅμως τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει αὕτη τὴν ὁμάδα καὶ τὴν καθιστᾷ πολὺ χειρότεραν ἀπὸ κάθε ἄλλην προηγούμενην, εἶναι ἡ ὑποκρισία καὶ ἡ πλύσις Ἐγκεφάλου τὴν ὁποῖαν κάμνουν, ὥστε νὰ πιστεύσουν οἱ πάντες ὅτι δέν προδίδουν καὶ ὅτι διαφυλάσσουν τὴν παρακαταθήκην τῆς Πίστεως, ἤτοι τὴν Ἐκκλησιολογίαν καὶ τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν!

Δέν εἶναι μόνος ὁ κ. Νικόλαος

Μετὰ γνώσεως καὶ εὐθύνης λέγομεν δημοσίως, ὅτι ὁ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικόλαος καὶ ὁ τότε Ἀττικῆς Ματθαῖος, ὅχι μόνον ἐδέχθησαν, πανηγυρικῶς μάλιστα, αὐτὸ τὸ ἄκρως βλάσφημον βούλευμα, ἀλλὰ καὶ ὅταν πρὸς στιγμὴν τὸ 1981, ὁ Σεβ. Πειραιῶς ἐσκέφθῃ νὰ τὸ θέσῃ ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τελικῶς καθ' ὑπόδειξιν ἢ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τοῦ προρρηθέντος Ἀττικῆς Ματθαίου Μακρῆ,

πάλιν τό απέκρυψεν, ἕως ὅτου τό 1995 τό ἐδημοσίευσαν οἱ Φλωρινικοί εἰς τά «Πάτρια». Κατά τήν ἐν λόγω μεγάλην Σύνοδον τοῦ 1981, ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος εἰσηγούμενος τό θέμα περί τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1948, καταλήγων ἐτόνιζεν ὅτι «τό κύρος αὐτῶν, (τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1948), ἀνεγνώρισεν καί ἡ Ρωσική Σύνοδος ὑπό τόν Μητροπολίτη Φιλάρετον» καί παρέπεμπεν εἰς τήν ἀπό 30 Σεπτεμβρίου 1974 ἐπιστολήν τοῦ τότε Μητροπολίτου Φιλαρέτου. Συνεχίζων δέ ἐν παραρτήματι, ἔγραφεν: «Σεβ/τοι. Ἄς προσέξωμεν καί τό ἀθωωτικόν Βούλευμα τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Νήσων Νικολάου, στηριζόμενον εἰς τήν (χειροθ.) ἀναγνώρισιν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας μέ τήν χειροθεσίαν». Αὐτήν τήν παράγραφον ὁμως τήν ἀπεσιώπησεν καί εἰς τό πρωτότυπον φέρεται διαγεγραμμένη καί ἀκυρωμένη! Διὰ καί τό 1981 τό ἀπέκρυψεν καί δέν τό κατέθεσεν, εἰς ἐκείνας τάς δύο μεγάλας Συνόδους, αἱ ὁποῖαι εἶχον ὡς ἀντικείμενον τήν λεγομένην χειροθεσίαν τοῦ 1971; Διὰ ἐν τέλει ἑξακολουθητικῶς ΠΕΥΔΟΝΤΑΙ,⁽²⁾ ΥΠΟΚΡΙΝΟΝΤΑΙ καί ἑξαπατοῦν μέ τάς «δολωματικῶς» τῶν ψευδοομολογίας; Ποιοί ἄλλοι μπορεῖ νά εἶναι χειρότεροι ἐχθροί καί πολέμιοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπό τοὺς πρώην Φλωρίνης, Κάλλιστον, Ματθαῖον καί τό κίνημά του καί τέλος, ἀπό τόν κ. Νικόλαον καί τήν ὁμάδα του, ἡ ὁποία συνεχίζει τό ἔργον τῶν «πέντε» καί ὅλων τῶν προηγουμένων;

Διά νά μήν νομίση κανεῖς ὅτι ἀδικῶμεν τήν συγκεκριμένην ὁμάδα τῶν Ἱεραρχῶν μας, παραθέτομεν συντόμως τά σαφεῆ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων, ἡλίου φαεινότερον, προκύπτει ὅτι ἀρνοῦνται καί βλασφημοῦν καί Ἐκκλησιολογίαν καί Ἀποστολικήν Διαδοχήν.

α) Ὁ Μακαριώτατος κ. Ἀνδρέας, ἐνῶ ἐπανειλημμένως ἀπό τό 1971, ἔχει δηλώσει ὅτι οὔτε ἐδέχθη, οὔτε ἐνήργησεν «χειροθεσίαν», μόλις τόν Φεβρουάριον τοῦ 2003 ἐνεθυμήθη ὅτι «ἔχαμε κάποιο λάθος ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς χειροθεσίας»!...

β) Ὁ Σεβ. κ. Παχώμιος προσφάτως, διαρρέει ἐπιστολήν του, (μέ χρονολογίαν 1974), μέ τήν ὁποίαν διακηρύσσει ὅσα περίπου ἐκήρυσσεν τότε καί ὁ Κάλλιστος, καί πάντως διατείνεται ρητῶς ὅτι τό 1971 ἐδέχθημεν χειροθεσίαν ὡς ἐπὶ σχισματικῶν!...

γ) Ὁ Σεβ. κ. Γαλακτίων ἐσχάτως προπαγανδίζει ὅτι ἦτο αὐτόπτης μάρτυς, ὅτι τό 1971 εἰς τήν Ἑλλάδα ἐνεργήθη χειροθεσία κατὰ τόν Η' Κανόνα, ἀλλά ἀρνεῖται νά τό καταθέσῃ ἐγγράφως.⁽³⁾

δ) Οἱ πέντε, διά τῆς ἀπό 11.10.1991 Ἐγκυκλίου των, τήν ὁποίαν ὑπογράφει ὁ Ἱερομ. Εὐθύμιος Ἐπιφανίου, διακηρύσσουν ὅτι «μᾶς περιρρέει ἡ ἀνομία τῆς χειροθεσίας τοῦ 1971»... Παρά ταῦτα, ὅλοι αὐτοί σήμερα, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, δηλώνουν ὅτι ποτέ δέν ἐδέχθησαν τό βλάσφημον βούλευμα καί ὅτι κρατοῦν τήν Ἐκκλησιολογίαν καί ἔχουν τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν διὰ τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1935 καί 1948!!!

Οἱ ὡς ἄνω Ἀρχιερεῖς μετὰ τοῦ Διαυλείας κ. Ἀνδρέου, δυστυχῶς καθ' ὅλα τά τελευταῖα ἔτη, σαφέστατα λόγῳ καί ἔργῳ προκύπτουν ὡς συνεχισταί μιᾶς μακρᾶς

(2) Δυστυχῶς, συγκεκριμένοι Ἀρχιερεῖς, ὅταν τήν 5.2.2003 δηλώνουν ὅτι ποτέ δέν ἐδέχθησαν αὐτό τό βλάσφημον Βούλευμα, ἀποδεικνύονται ὅτι ψεύδονται καί ὑποκρίνονται ὡς κοινοὶ Φαρισαῖοι διότι καί τό ἐδέχθησαν καί τό δέχονται καί τοῦ περιποιοῦνται τιμὴν!...

(3) Περί αὐτοῦ βλέπετε εἰς τήν «Ο.Π.» μηνὸς Δεκεμβρίου 2003, σελ. 457.

καί ἀδιακόπου (ἀπό τό 1971) ἐπιχειρήσεως νά προσβληθῇ ἡ Ἀποστολική Διαδοχή τῶν Ἐπισκόπων καί Πρεσβυτέρων τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ὁμως συνεχῶς εἰς ὅλας τὰς φάσεις τῆς ἔχει ἀποτύχει.

Ὁ Μακαριώτατος ὀφείλει νά ἀπαντήσῃ δημοσίως

Δυστυχῶς, ἀγαπητέ Ἀναγνώστα, αὐτά τὰ γεγονότα ἐπιβάλλουν νά εἴμεθα πολύ ἐπιφυλακτικοί καί ἔναντι Ἐπισκόπων καί Ἀρχιεπισκόπων καί Συνόδων, καί ἐπ' οὐδενί νά εἴμεθα ἀδιάφοροι ἢ προσωπολάτραι, διότι τότε πίπτομεν καί προδίδομεν τόν Χριστόν καί τήν Ἐκκλησίαν Του! Ὡς γνήσιον Ὁρθόδοξον μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ ὀφείλεις νά ὑψώσης καί σύ τή φωνήν σου καί νά ἀπαιτήσης ὅπως ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καί πατήρ ξεκαθαρίσῃ ΑΠΑΞ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ τό θέμα:

Τί ἐπ' ἀληθεία ἐδέχθη τό 1971 καί τί ἐπραξε εἰς τοὺς Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς σχετικά μέ τό θέμα «χειροθεσία» ἢ ποῖον λάθος ἔκαμε. - Διὰ τί δέν ἔλαβε θέσιν ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 54/76 Ἀπαλλακτικοῦ Βουλευμάτος τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικολάου; - Διὰ τί δέν θέλει νά ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς Φλωρινιζοῦς πού διακηρύσσουν, ὅτι «τό 1971 οἱ Ματθαίικοι ἐδέχθησαν χειροθεσίαν - χειροτονίαν». - Διὰ τί δέν ἐδέχθη καθ' ὅλα τὰ 6-7 τελευταῖα ἔτη νά ἱεραρχηθοῦν καί ἐξετασθοῦν ὅλα τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα καθάπτονται τῆς Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, μέ ἀποτέλεσμα ὅλα αἱ προηγούμεναι καλαὶ ὁμολογίαι του νά ἀκυρώνωνται καί νά προκύπτουν ψευδεῖς. - Διὰ τί διέπραξεν φρικτάς ἀντικανονικότητας, σκευωρίας, σκάνδαλα, ἐδίχασε τοὺς θεολόγους του, τόν Ἱερόν Κλήρον καί τόν πιστόν λαόν. - Διὰ τί παραιτούμενος τήν 5.2.2003, πέραν ὅλων τῶν ἄλλων ΑΠΑΡΑΛΕΚΤΩΝ ἀορίστως ἐδήλωσεν καί ὅτι «ἔκανε λάθος ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος τῆς χειροθεσίας», ἐνῶ δέν προσδιώρισε καί δέν προσδιορίζει ποῖον λάθος ἔκαμε, καί ποίας συνεπείας ἔχει, καί διὰ τί διὰ λάθος πού διέπραξε τό 1971 ὠμίλησε τό 2003; Δι' ὅλα αὐτά τὰ ἀνοσιουργήματα ποιός, ἀγαπητέ ἀναγνώστα, εἴτε Ἀρχιερεὺς, εἴτε Κληρικός, εἴτε Μοναχός, εἴτε θεολόγος, εἴτε λαϊκός, ποιός ἀληθὴς χριστιανός μπορεῖ νά ἀδιαφορῇ καί νά σιωπᾷ, χωρίς νά καθίσταται καί ὁ ἴδιος ὁ πιό ἐλεεινός προδότης τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του;

Κατανοοῦμεν, ἀγαπητοὶ Ἀναγνώσταί, τὰ ἀνωτέρω; Ἐάν ναί, τότε τί κάμνομεν ὡς πιστά μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας; Ἐάν ὄχι, τότε διὰ τί ἐνῶ ἐγράφησαν τόσα, ἀγνοοῦμε τό θέμα, ἐφησυχάζομεν, καί προσωπολατροῦμεν; Διὰ τί ἔτι ἀγνοοῦμε καί δέν φροντίζουμε νά μάθωμεν τήν ἀλήθειαν; Πῶς κατόπιν αὐτῆς τῆς ἐνόχου στάσεώς μας, πρέπει νά θεωροῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας; Πιστοὺς ἢ ἀπίστους; Ἄν ἔστω καί τώρα, θέλωμεν νά εὐαρεστήσωμεν τόν Θεό καί νά ἀποφύγωμεν τήν δικαίαν κατάκρισιν, ἃς φροντίσωμεν, καὶ τώρα, νά μάθωμεν τήν Ἀλήθειαν, νά ἀναλάβωμεν ὅλοι ὡς πρόσωπα, ὡς πιστά μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ τὰς εὐθύνas μας καί νά ἀγωνισθῶμεν διὰ νά μὴ μείνωμεν, ὡς αἱ πέντε μοραὶ Παρθένοι ἐκτός τοῦ Νυμφώνος Χριστοῦ, ὅπερ μὴ γένοιτο. Ὡστόσο, ἂν ὑπάρχῃ, ἔστω καί ἕνας, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά ἀποδείξῃ, ὅτι ἀδικοῦμε καί πρόσωπα καί τήν ἱστορίαν, καί ὅτι «γράφομεν φαντασίας», ἃς καταθέσῃ τὰς ἀποδείξεις του καί ΔΕΣΜΕΥΟΜΕΘΑ νά τὰς δημοσιεύσωμεν...

ΕΙΣΒΟΛΗ - ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ

Τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Ἡλιουπόλεως Ἀθηνῶν
καί τῆς παρακειμένης Στέτης Κληρικῶν
ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Νικολάου

Ὑπό τοῦ Θεολόγου Καθηγητοῦ κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΓΚΟΥΤΖΙΑΗ

ΟΤΑΝ ΠΙΠΤΟΥΝ ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ (=ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ) ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ἐπὶ τρεῖς αἰῶνες οἱ εἰδωλολάτραι αὐτοκράτορες ἐδίδωσαν τοὺς χριστιανούς καὶ ἔχυσαν ποταμούς αἱμάτων! Τί ἐπέτυχον; Νά ἀναδείξῃ ἡ Ἐκκλησία νέφη ἁγίων Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν καὶ νά ἀποδειχθῇ ἡ δύναμις τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τότε ποὺ σταμάτησαν οἱ διωγμοί, καὶ ἐπὶ δεκαεπτὰ αἰῶνες ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐδίδωσαν καὶ μέχρι σήμερον διώκουν τὴν Ἐκκλησίαν δυστυχῶς, εἶναι οἱ κακοὶ Ἐπίσκοποι καὶ Πρεσβύτεροι! Αὐτοὶ ἐδίδωσαν τοὺς ἀξίους Ὁρθοδόξους Ἐπισκόπους καὶ μεγάλους Πατέρας, αὐτοὶ ἐκήρυξαν κακοδοξίας, αἱρέσεις καὶ αὐτοὶ συνεκρότησαν ληστρικάς Συνόδους καὶ προεκάλεσαν τὰ σχίσματα. Αὐτοὶ εἶναι οἱ «ΛΥΚΟΠΟΙΜΕΝΕΣ» περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ καὶ μᾶς προειδοποιεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, Ὁ ἀντίδικος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του ἐγκρέμισε καὶ γκρεμίζει πολλούς ἐκ τῶν Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυτέρων καὶ μέ αὐτούς διώκει τὴν Ἐκκλησίαν. Οἱ Ἐπίσκοποι κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον εἶναι οἱ φύλακες Ἀγγελοι τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλ' ὅταν πίπτουν τότε συμμαχοῦν μέ τὸν πρῶτον πεσόντα τὸν ἐωσφόρον καὶ τοὺς «ἀγγέλους» του, καὶ ἀποβαίνουν οἱ χειρότεροι πολέμιοι καὶ διώκται τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας του.

Στὶς ἡμέρες μας δυστυχῶς εἴμεθα θεαταί, ἀλλὰ καὶ θύματα τοιούτων Ἐπισκόπων καὶ μάλιστα βλέπομεν πτώσεις ὁμαδικάς! Αὐτὸ ἀφήνει νά ἐννοήσουμε ὅτι εἰς τὴν κυριολεξία ἔχει λυσσαῖξῃ ὁ διάβολος, (διότι εἶναι ἐγγὺς τὸ τέλος του;) καὶ μετέρχεται κάθε τρόπον καὶ μέσον νά «ἐκδικηθῇ» τὸν Χριστόν, ταρασσοντας τὴν Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας κατατρώγει ἀδιάκριτα Ἐπισκόπους, Πρεσβυτέρους, Μοναχοὺς, θεολόγους καὶ ἀπλοῦς λαϊκοὺς. Μολύνει τὴν καθαρότητα τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς καὶ κατόπιν εὐκολα φυγαδεύει τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εἰρήνην, ἐμβάλλει τὴν μισαλλοδοξίαν καὶ προκαλεῖ σκάνδαλα, διχασμούς διαιρέσεις, σχίσματα! Αὐτά, ἀγαπητέ Ἀναγνώστα, δέν εἶναι «τρομολογία», ἀλλὰ μόλις ἀποδίδουν τὴν τραγικὴν πραγματικότητα, διότι ἐνῶ μέχρι καὶ πρό ὀλίγων ἐτῶν, ὅλοι ἐθαύμαζον καὶ ἐξετίμων τὴν καθαρὰν ὁμολογίαν μας, τὴν ἀγάπην καὶ ἐνότητα τῶν Ἐπισκόπων μας, κατόπιν δυστυχῶς ἀνοιξαν κάποιες «πύλες» εἰς τὸν πονηρόν καὶ οἱ πύλες ἦσαν καὶ συνεχιζοῦν νά εἶναι «Ἀγγελοι» τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, δηλαδὴ Ἐπίσκοποι!

Δέν ἐνδείκνυται νά ἐπεκταθοῦμε περισσότερο, ἀλλά νά ἔλθωμεν εἰς τήν **τελευταίαν πῶσιν Ἀρχιερέων μας, αὐτήν τῆς ἀπό 5.2.2003, ἡ ὁποία δέν ἦτο στιγμιαία καί δέν τελείωσε, ἀλλά συνεχίζεται, μεγαλώνει καί ὁ ἐκ μέρους των διωγμός τῶν ὀρθοδόξων κλιμακώνεται.** Βεβαίως ἔχει δύναμιν καί ὁ πονηρός, ἔχουν δύναμιν ἐπομένως καί ὅσοι καθίστανται ὄργανά του, ἀλλ' ἡ δύναμις των εἶναι πολύ μικρή ἐναντι τοῦ νικητοῦ τοῦ θανάτου, ἐναντι τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του. Ὅσοι ἐκ τῶν χριστιανῶν (Ἐπισκόπων, Πρεσβυτέρων καί Λαϊκῶν) παραμένουν γνήσια καί ζωντανά μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Του, αὐτοί πάντοτε, ὅπως καί τώρα, νικοῦν μέ τήν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ καί συντρίβουν τόν πονηρόν καί τά ὄργανά του.

Μετά ἀπό σειράν σταθερῶν ἐπιβουλῶν κατὰ τῆς καθαρᾶς Ὁμολογίας, καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, μετά ἀπό ἐγκληματικές ἀντικανονικότητας, σκευωρίας, ληστρικές ἀποφάσεις, μετά ἀπό ἓνα μακρῷ κλυδωνισμό τοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας, τό τελευταῖον «ἄβυσσαλαῖον κῦμα» πού ἐσήκωσαν πάλιν Ἐπίσκοποι καί ζητᾶ νά «καταποντίσῃ» τό σκάφος, τό ἡγείρεν ὁ διάβολος μέ τό νά ὀρθώσῃ **τό βδέλυγμα περί παραιτήσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου**, περί τοῦ ὁποίου ἐγράφησαν πολλά καί ἀνελύθησαν τά πάντα μέσα ἀπ' αὐτό τό ἐπίσημο δημοσιογραφικό ὄργανο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς. Ἐδῶ εἰς τήν συνέχεια θά ἐκτεθοῦν μερικά πτυχᾶ ἀπό τήν ἐξέλιξι αὐτοῦ τοῦ βδελύγματος, τό ὁποῖον σύμφωνα **μέ τήν συναλλαγή πού εἶχε συμφωνηθεῖ μεταξύ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου καί τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Πειραιῶς κ. Νικολάου**, προεβλέπετο καί ὁ διωγμός τῶν ὀρθοδόξων ἀπό τοὺς Ἐνοριακοὺς Ναοὺς καί ἡ κατάληψις των ἀπό τοὺς νέους αὐτοὺς διώκτας καί μάλιστα μέ βάρβαρο τρόπο, ἄλλωστε αὐτό σημαίνει κατάληψις καί καταληψίας. Πιστεῦουν ὅτι ἡ ἀποστέρησις τῶν Ναῶν (ἂν τελικά τήν ἐπιτύχουν), θά συμβάλῃ ὅπωςδῆποτε εἰς τό νά ὑποχωρήσουν σταδιακά οἱ ὀρθόδοξοι, νά παύσουν τήν ἀντίστασιν, νά ὑποταχθοῦν εἰς τοὺς ἰδίους καί νά συνεργήσουν εἰς τήν προδοσίαν, διαφορετικά ἀπειλοῦν ἓνα νέο σχίσμα.

Ἐγείρεται ἡ συνείδησις τῶν Ἐνοριτῶν

Ὑπενθυμίζωμε ὅτι πρίν ἀπό ἓνα ἔτος τήν **16.12.2002 ὁ Μακαριώτατος κ. Ἀνδρέας καί ὁ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικόλαος συνωμότησαν εἰς τό Ἐπισκοπεῖον τοῦ Ἀγίου Μοδέστου** (εἰς τήν Μονήν τῆς Παναγίας) καί ἀπεφάσισαν **τήν ἐκδίωξιν τοῦ Σεβ. κ. Κηρύκου ἐκ τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἀχαρνῶν καί τήν κατάληψιν του ὑπό τῶν ἰδίων.** Ἡ πρᾶξις των, ἡ ὁποία τελικῶς ἀπέτυχεν, κατηγγέλθη δημοσίως, (βλέπε εἰς τόν **13ον Τόμο** τῆς «**Ὁρθοδόξου Πνοῆς**», τεύχος **Λεγεμβρίου 2002**), ἀλλ' ἐπειδὴ «ἀργεῖ τό Εὐαγγέλιον καί νοσεῖ τό πνεῦμα», δηλαδή ἀργεῖ ἡ κανονικὴ Τάξις καί ἐκπορνεύεται ὁ Ἱερώτατος θεσμός τῆς Συνόδου, οἱ συνωμόται παραμένουν ὑπόδικοι. Ὁ μηχανισμός ὅμως, ὁ ὁποῖος ἐκίνησε καί αὐτήν τήν συνωμοσίαν δέν παρητήθη, διότι ἓνα ἔτος μετά, ἀφοῦ προηγήθησαν τά βδελύγματα τῆς **5.2.2003, 25.4.2003, 30.5.2003 καί 2.6.2003**, τό ἴδιο σχέδιον καταλήψεως Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐπεχειρήθη ὑπό τοῦ φερομένου ὡς δῆθεν «νέου Ἀρχιεπισκόπου», ἥτοι τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικολάου τήν **8.12.2004** κατὰ τοῦ Ἐνορ. Ναοῦ τῆς Ἀγ. Τριάδος καί

τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἐγκαταστάσεων αὐτῆς. Πρὸ τῶν νέων μεθοδεῶν προδοσίας καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως βδελυκτὴν συμπαιγνίαν περὶ παραιτήσεως καὶ τὰ ὅσα ἠκολούθησαν, τὸ πιστὸν πλήρωμα τῆς ἐνορίας τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὠθοῦμενον ὑπὸ τῆς ἐξεγερθείσης Ὁρθοδόξου συνειδήσεώς του, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Μακαριώτατο καὶ τοὺς Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς τὸ κάτωθι κείμενον:

«ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ

ΚΑΤΩ ΗΑΙΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20.4.2003

ΠΡΟΣ

τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

κ. Ἀνδρέαν καὶ τοὺς Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι Εὐλογεῖτε. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι τὰ τελευταῖα χρόνια, πολὺ ἔχουμε σκανδαλιστεῖ ἀπὸ τίς ἐπιλογές σας, στὴν πορεία καὶ τὴν ἐξέλιξη τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων. Ἐμεῖς ὁμῶς ὡς ἐνορίτες, συνειδητὰ ἐπιλέξαμε νὰ κρατήσουμε αὐτὴν τὴν ἀπογοήτευση σὲ χαμηλοὺς τόνους ἐλπίζοντας ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ περαστικὸ κλυδωνισμὸ. Κρατήσαμε μόνον ὄπλο τὴν προσευχὴ μας πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἐλπίδα μας σ' Αὐτόν, ἐνῶ ἐργαστήκαμε σκληρὰ γιὰ τὴν τήρηση τῶν ἰσορροπιῶν μέσα στὴν ἐνορία μας. Στὶς ὑποχρεώσεις μας ἀπέναντί σας, νομίζομεν ὅτι ὑπῆρξαμε πάντοτε συνεπεῖς. Στὴν ἐνορία μας, Μακαριώτατε, ἦσαν πάντα εὐπρόσδεκτος καὶ δέν μπορεῖ νὰ μὴν νοιώθαι τὴν ἀγάπη τῶν τέκνων σας πρὸς τὸ πρόσωπό σας. Μὲ τὴν τελευταία σας ἐπιλογὴ ὁμῶς μᾶς λυπήσατε καὶ μᾶς ἀπογοητεύσατε τόσο πολὺ. Δέν γνωρίζουμε ποιά ἀντίληψη ἔχετε γιὰ τὰ πρόσωπα ποὺ ὡς τώρα ποιμαίνατε, γιὰ μᾶς τὰ λαϊκὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, πόση ἀξία δίνετε στὴν ψυχὴ τους, καὶ πόση εὐθύνη ἀναγνωρίζετε ὅτι ἔχουν οἱ ἴδιοι γιὰ τὴ δική τους ψυχὴ. Ἐμεῖς ὁμῶς αὐτὸ πού καταλαβαίνουμε τελευταία εἶναι ὅτι οἱ Ἱεράρχες μας, στὴν πλειονότητά τους, μᾶς ἐμπαίζουν, ἐνῶ ταυτόχρονα μᾶς στεροῦν καὶ τὸ δικαίωμα λόγου καὶ γνώμης.

Καὶ πρῶτον δέν κατανοοῦμε γιατί μᾶς ἐγκαταλείπετε καὶ ἂν ἔχετε αὐτὸ τὸ δικαίωμα, ἠθικὰ ἐννοεῖται, γιατί κανονικά καὶ δογματικά ἄλλοι γνωρίζουν σαφῶς καλύτερα ἀπὸ ἐμᾶς. Ἐπίσης δέν κατανοοῦμε τὴ φύση τῆς ἀσθένειας σας ποὺ ἐπιτρέπει νὰ μὴ φέρετε πλέον τὸν τίτλο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐνῶ σᾶς ἐπιτρέπει νὰ εἰστέ κανονικὸ μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, νὰ τελεῖτε τὰ Ἀρχιερατικά σας καθήκοντα, νὰ ποιμαίνατε τίς δύο πολυπληθεῖς μονές καὶ νὰ εἰστέ «πρόεδρος Πατρῶν»!!!! Ἀσφαλῶς θὰ πρόκειται γιὰ κάποια ἀσθένεια ἐπιλεκτικὴ ἀξιώματος! Διαφορετικά δέν μπορούμε —ἂν καὶ πραγματικά θὰ τὸ θέλαμε— νὰ μὴ σκεφθοῦμε ὅτι ἡ ἀσθένεια αὐτὴ σχετίζεται μὲ μιὰ σειρὰ ἀστόχων ἐπιλογῶν στὴν ὁποία παραπλανητικῶς ἴσως ἐσυρθῆκατε, ἀλλὰ ἀδυνατεῖτε νὰ ὁλοκληρώσετε μὲ τὸν τρόπο ποὺ κάποιοι ρητῶς ἀπαιτοῦν, καὶ κάποιοι ἄλλοι ἔχουν δεσμευτεῖ νὰ πράξουν.

Ποιὲς θεωροῦμε ἀστοχες ἐπιλογές; Πρῶτα τὴν ἀλλαγὴ πλεύσης στὸ ζήτημα τῶν πέντε, τὸ ὁποῖο χαρακτηρίστηκε ὡς ἀπλὴ περιπέτεια στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας ποὺ ἔληξε (πῶς ἔληξε;) καὶ δέν εἶχε βαθυτέρο χαρακτήρα. — Τὸν σάλο ποὺ δημιουργήσατε γιὰ τὴ γνωστὴ φράση τοῦ θεολόγου κ. Ἑλ. Γκουτζίδου περὶ «Ἀνάρχου Ἐκκλησίας» καὶ μάλιστα τόσο ἀνεπίκαιρα. Ἐνα χρόνο μετὰ τὴ σχετικὴ ὁμιλία, γεγονὸς ποὺ κάνει σκανδαλωδῶς φανερό ὅτι πολὺ λίγο εἶναι τὸ

περιεχόμενο της όμιλίας που σās ενδιαφέρει και πολύ περισσότερο ή πρόκληση σκανδάλων και ταραχής μέ ένα κατασκευασμένο πρόβλημα, όπως ακριβώς παλαιότερα τό πρόβλημα της δήθεν εικονομαχίας μέ τίς γνωστές πλέον συνέπειες. — Προτείνετε έντελως άπροκάλυπτα συγκεκριμένο έπίσκοπο για νά αναλάβη τήν Άρχιεπισκοπή. Τότε τί νόημα θά έχει μία έπικειμένη ψηφοφορία, καθώς γνωρίζετε τή βαρύτητα που έχει ή γνώμη και ή πρότασή σας. — Όσον άφορā τό «Άπαλλακτικό βούλευμα» ποιός ήταν ό χειρισμός σας; Είναι προτιμώτερο νά μās άφήσουν οι άρχές ήσυχους, έπειδή θεωρούν κανονικούς τούς Έπισκόπους μας από μία ύποτιθέμενη χειροθεσία και παραγνωρίζοντας τίς Κανονικές και Όμολογιακές χειροτονίες του Άγίου Πατέρα ή μήπως είναι προτιμώτερο νά ύποστούμε κάποιες διώξεις έπιμένοντας έως τέλους στήν όρθότητα των έπιλογών του Άγίου Πατέρα και στήν άπόλυτον έγκυρότητα των σχετικών χειροτονιών; Η άποσιώπηση του σχετικού θέματος φανερώνει τό λιγότερο δειλία, ή οποία δέν ταιριάζει στον ρόλο ενός Έπισκόπου, ούτε και στήν Εκκλησία.

Τελικά θά σās παρακαλέσουμε νά μή προκαλέστε περισσότερη φασαρία και άκαταστασία, στους κόλπους της Εκκλησίας, και ιδιαίτερα στήν Ένορία μας. Τά διάφορα «συμβούλια» και τά «συνέδρια» σας, μπορούν νά λάβουν χώρα άλλου, στά Σиноδικά γραφεία για παράδειγμα, ή σέ κάποια Μονή. Έμεις και στο παρελθόν αλλά και τώρα προσπαθήσαμε και προσπαθούμε νά κρατήσουμε τίς ίσορροπίες, μή έξωθήσετε λοιπόν έσείς τά πράγματα, ώστε νά πάρουν μία άλλη τροπή, πολύ δυσάρεστη για όλους μας! Προτείνουμε δέ και ζητούμε προς άποφυγή έπεισοδιών νά γίνη άναβολή της συνεδρίασεως,⁽¹⁾ ώστε νά δοθι εύκαιρία νά συζητήσετε παρουσία όλων των Έπισκόπων, όλα τά έκρεμούντα θέματα, ένστάσεις και λοιπές έκρεμότητες και νά ληφθούν τά άπαραίτητα μέτρα, ώστε νά γίνει νόμιμα κάθε διαδικασία.

Διά τούς ένορίτας του 'Ι. Ναού 'Αγ. Τριάδος
Θωμάς Πάνος, Μιχαήλ Χαλκίδης, Κυριάκος Κορωνίδης»

*

Έπειδή ή άνωτέρω παρέμβασις άγνοήθηκε, τήν δέ 25.4.2003 (π.ή.) τό Καϊαφικόν παράνομον συνέδριον ύπό τον κ. Νικόλαον, συνήλθεν και συσκεφθέν έν τῷ πονηρῷ, άπεφάσισεν πονηρά, ήκολούθησεν και β' Έπιστολή των Ένοριτών, τήν όποιαν έπίσης παραθέτομεν:

«ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥΠΟΛΙΣ

Κυριακή 26.5.2003

ΠΡΟΣ

τόν Μακαριώτατον Άρχιεπίσκοπον Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Άνδρέαν
και τούς Σεβ/τους Άρχιερείς της Γνησίας Όρθόδοξου Εκκλησίας

Μακαριώτατε και Σεβασμιώτατοι εύλογείτε.

Δέν λάβαμε καμμιά άπάντησι —έστω και προφορική— στήν προηγούμενη έπιστολή μας, στήν όποία σās έκθέτουμε τήν θέση μας επί των ζητημάτων που

(1) Πρόκειται περί της συνεδρίασεως ή όποια επρόκειτο νά πραγματοποιηθι εις τον 'Ι. Ν. 'Αγίας Τριάδος τήν 25.4.2003, διά τήν περαιτέρω μεθόδευσιν της συμπαιγνίας περί παραιτήσεως. Βλέπετε σχετικώς εις τό τεύχος της «Ο.Π.» 'Ιουνίου 2003, Τόμος 14ος.

ἀπασχολοῦν τελευταῖα τὴν Ἐκκλησίᾳ μας. Ὅπως, λοιπόν, ὅλα δείχνουν, ἐμεῖς δὲν λάβαμε ἀπάντησι, διότι ἐσεῖς δὲ λάβατε ὑπ' ὄψῃ σας τὴν φωνή μας. Ἐπιλέγετε λοιπόν νά δημιουργήσετε τίς χειρότερες προϋποθέσεις, ὥστε νά μὴν ἐπιτευχθῇ ἐπικοινωνία καὶ τελικά συνεννόηση. Ἡ Ἐκκλησία ὅμως δὲν εἶναι ἰδιοκτησία κανενός, γι' αὐτό καὶ δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται νά συμπεριφέρεστε τόσο ἀλαζονικά. Ὁ Θεός ἐπλασε τὸν ἄνθρωπο — ὅλους μας — ὃν λογικό, ἐλεύθερο καὶ υπεύθυνο γιὰ τὴν ψυχὴ του. Αὐτὴ τὴν ἐλευθερίᾳ καὶ τὴν εὐθύνην πού μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός, ἐσεῖς δὲν μορεῖτε νά μᾶς ἀφαιρέσετε, γι' αὐτό μὴ ζητᾶτε «τυφλή ὑπακοή» σὲ ἀποφάσεις πού δὲν ἐγκρίνουμε καὶ μέ τίς ὁποῖες δὲν θά συμφωνήσουμε ποτέ. Ἐπιτρέψτε μας ἐδῶ νά σᾶς διευκρινίσουμε κάτι πού ἴσως σᾶς διαφεύγει. Ὁ ρόλος τοῦ Ἐπισκόπου δὲν εἶναι ρόλος ἐξουσιαστοῦ ἢ δυνάστου. Δὲν εἰσθε ἐξουσιαστές οὔτε τῶν σωμάτων μας, οὔτε τῶν ψυχῶν μας, ἀλλὰ ἔχετε ταχθεῖ νά διακονῆτε εἰς τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας πού παρέχει ὁ Χριστός. Ὁ ρόλος τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι ρόλος ἐπισκοπὸν δηλαδή «φύλακα»! Σκεφθῆτε πόσο ὀδυνηρὴ εἶναι ἡ διαπίστωση, καὶ ἴσως δηλωτική τῆς ἐποχῆς μας, ὅτι ἐμεῖς τὸ ποίμνιο αἰσθανόμαστε τὴν μέγιστη ἀπειλή ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς Ἐπισκόπους μας!!! Ἀναλογισθῆτε τὴν εὐθύνη σας!

Σᾶς ἐπαναλαμβάνουμε καὶ μέ τὴν παροῦσα ἐπιστολή, ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦμε νά λάβονν χώρα στὴν ἐνορία μας πράξεις ντροπῆς γιὰ τὴ νεώτερη ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία. Γιὰ ὅ,τι συμβεῖ θά φέρετε ἀποκλειστικά τὴν εὐθύνη. Ἐπιτέλους ἀναλογισθῆτε το.

Διὰ τοὺς ἐνορίτας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος

1) Πάνος Θωμᾶς, 2) Μιχαὴλ Χαλκίδης, 3) Κυριάκος Κορωνίδης»

Κί ἐπ' αὐτῆς τῆς δευτέρας παρεμβάσεως τῶν πιστῶν οὐδεμία κατὰ Θεὸν ἀνταπόκρισις ἐσημειώθη, οὔτε ἀπὸ τὸν Μακαριώτατον, οὔτε ἀπὸ ἄλλον τινὰ τῶν γνωστῶν ὡς φατριαστῶν Ἐπισκόπων. Καθ' ἡμᾶς αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι, δεῖγμα ἀποδεικτικόν τῆς πτώσεως τῶν Ἐπισκόπων μας καὶ τῆς ἐνεργουμένης προδοσίας.

Συνήγορος τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Νικολάου καὶ ὁ Νεοημερολογιτισμός

Ὅπως εἶναι γνωστὸν τελικά τὴν Πέμπτην 30ὴν Μαΐου, καὶ τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος 2 Ἰουνίου 2003, διεμορφώθη πλήρως τὸ βδέλυγμα τῆς συμπαιγνίας περὶ παραιτήσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου κ. Νικολάου. Κατὰ μὲν τὴν 30ὴν Μαΐου οἱ ἀμετανόητοι καὶ σκληρογυῖνοι Ἀρχιερεῖς, ἀκύρως συνεδριάσαντες, ἀκύρως «ἐξέλεξαν» ὡς νέον Ἀρχιεπίσκοπὸν τῶν, τὸν κ. Νικολάου! Ἐκ τῶν δέκα Ἐπισκόπων, παρέστησαν καὶ ἐψήφισαν ἀντικανονικά καὶ ἀπολύτως ληστρικά καὶ ΦΑΤΡΙΑΣΤΙΚΑ ἐπτά. Ἐξ αὐτῶν ὁ εἰς, (ὁ Σεβ. κ. Γοργόνιος), μετεφέρθη μέ εἰδικὴ προστασία, λόγῳ ἀσθενείας, ἄλλος δέ, (ὁ Σεβ. κ. Χρυσόστομος) ἐψήφισε ἐξ Ἀμερικῆς δι' ἐπιστολῆς. Ἐπίσης οἱ τρίτος καὶ τέταρτος ψηφίσαντες εἶναι ἀφ' ἑνός ὁ παραιτηθεὶς Μ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀνδρέας, ὁ ὁποῖος πέραν τῶν ἄλλων ὡς παραιτηθεὶς δὲν εἶχεν καὶ δὲν ἔχει τοιοῦτον δικαίωμα, καὶ ὁ συναυτουργός εἰς τὴν Πνευματικὴν συμπαιγνίαν Πειραιῶς κ. Νικολάος. Πέμπτος εἶναι ὁ μὴ δικαιούμενος νά μετέχη τῶν συνεδριάσεων Ἐπίσκοπος Διανείας κ.

Ἄνδρέας. Οἱ δὲ ἔκτος καὶ ἑβδομος εἶναι οἱ ἐπίσης συναυτουργοί, εἰς τὰ ἀπὸ 5.2.2003 ἐγκλήματα, Σεβ/τοι **Ἀργολίδος κ. Παχώμιος καὶ Περιστερίου κ. Γαλακτίων.** Τὸ ἀπὸ Κανονικῆς καὶ Ὁρθοδόξου ἀπόψεως ἀρχικόν (5.2.2003) αἵσχος τῆς συμπαγινίας περὶ παραιτήσεως, ἀκολουθοῦν καὶ ἄλλα αἵσχη, διότι ὁ πονηρὸς ἀπέκλεισε τὴν μετάνοιαν(;) τόσον εἰς τὸν Μακαριώτατον κ. Ἀνδρέαν, ὅσον καὶ εἰς τὸν Σεβ. κ. Νικόλαον ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπολοίπους! **Ἐπίσης τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, 2 Ἰουνίου, ὠλοκληρώθηκε ἡ Σιμωνιακὴ συμπαγινία καὶ τὸ βδέλυγμα πού συνέθεσαν μὲ σειρὰ ἀντικανονικῶν καὶ φατριαστικῶν ἐνεργειῶν «ἐστήθη ἐν τόπῳ ἁγίῳ» τὴν 2.6.2003, μὲ τὴν πρᾶξιν τῆς «ἐνθρονίσεως» τοῦ «νέου Ἀρχιεπισκόπου» τὼν!**

Ἐξ αὐτῆς τῆς στημένης ἱεροσύλου «θεατρικῆς παραστάσεως» θὰ ἀναφέρωμεν μόνον μίαν πτυχήν, διότι τὸ θέμα ἔχει ἀναλυθεῖ εἰς τὸ τεῦχος τῆς **«ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΝΟΗΣ»** τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 2003. Τὸ θέμα ἀφορᾷ τὴν παρουσία, εἰς αὐτὴν τὴν «ἐνθρονίσιν», τοῦ συμπαθοῦς κατὰ τὰ ἄλλα κ. **Στυλιανοῦ Ἀγγ. Δημητρίου,** ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἐτῶν ἠρνήθη τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ προσεχώρησεν εἰς τὸν Νεοημερολογιτισμόν, ὅπου ἀνεδείχθη καὶ εἰς «Ἀρχιμανδρίτην» μὲ τὸ νέο ὄνομα **Σεραφεῖμ.** Λέν θὰ ἀναφερθοῦμε εἰς τὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον ἐνδεχομένως ἀνέλαβεν, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ὡς «γενίτσαρος», ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν παρουσίαν του κατὰ τὴν «ἐνθρονίσιν», ὅπως αὕτη προκύπτει ἀπὸ ἐπιστολὴν αὐτοπτῶν, δηλαδή ἀπὸ τοὺς εὐλαβεστάτους ἐνορίτας **Μιχαὴλ καὶ Εὐαγγελία Χαλκίδου:**

**«ΠΡΟΣ τὸν Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Δημητρίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Νέου Ἡμερολογίου)**

**Κοινοποίηση: Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας,
Περιοδικά «Κ.Γ.Ο.» καὶ «Ὁρθόδοξον Πνοήν»**

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5.6.2003 (Ἑ.Ἡ.)

Σᾶς ἀπευθύνουμε τὴν παροῦσα ἐπιστολή, καθὼς ἡ σημερινὴ σας συμπεριφορὰ παραμένει γιὰ μᾶς αἰνιγματική. Ἀπὸ ὁποιαδήποτε ὀπτική γωνία καὶ ἂν τὴν φωτίσουμε, λογικὴ ἐρμηνεία δέν προκύπτει! Πραγματοποιήσατε σήμερον τὸ ἀπόγευμα περίπου δέκα κλήσεις, στίς ὁποῖες (ὅσες ἀπαντήθηκαν) ἀκουστήκατε μαινόμενος καὶ χωρὶς κανένα εἰρμὸ στά λεγόμενά σας καὶ καταλήξατε ἀπειλῶν!!!

Καὶ γιὰ νὰ πάρουμε τὰ γεγονότα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ σᾶς ὑπενθυμίζουμε ὅτι σήμερον Τετάρτη 5.6.2003, ὥρα 16.00 περίπου, καλέσατε στὴν οἰκία μας καὶ μὲ τρόπο ἀχαρακτήριστο, ἀπειλήσατε ἀρχικά μὲ μήνυση, διότι δῆθεν ἐκφραστήκαμε ὕβριστικά κατὰ τοῦ νεοημερολογίτη Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδοῦλου. Ἐκπληξὴ μᾶς προκάλεσε τὸ γεγονός, διότι κάτι τέτοιο ἀσφαλῶς ποτὲ δέν συνέβη, ἀφ' ἐτέρου μὲ σᾶς τὸν ἴδιο δέν ἔχουμε μιλήσει γιὰ πολλοὺς μῆνες, ἐνδεχομένως καὶ χρόνια, ὅποτε ἂν κάποιος τρίτος σᾶς μετέφεραν αὐτὴ τὴν ψευδέστατη πληροφορία, ὠφείλατε, ἂν θέλετε νὰ θεωρῆτε τὸν ἑαυτὸ σας σοβαρὸ συνομιλητὴ, νὰ διασταυρώσετε τὴν πληροφορία πού εἶχατε μὲ μιὰ ἀπλὴ ἐρώτηση: «Ἐμαθα αὐτό, ἀληθεύει;». Ὡστόσο, ἀκουγόσασταν ὡς ἐκτός ἑαυτοῦ, γι' αὐτὸ ἴσως δέν εἶναι παράξενο, πού ἦσασταν καὶ ἐκτός τῆς κοινῆς λογικῆς.

Στήν συνέχεια αναφερθήκατε σέ κάποιο σύντομο διάλογο, πού είχε ἡ σύζυγός μου Εὐαγγελία Χαλκίδου, μέ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Νικόλαο, μετά τήν πανήγυρη στόν Ἱερό Ναό Ἀγίας Τριάδος. Στόν συγκεκριμένο διάλογο, μεταξύ τῆς συζύγου μου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου, παρόντες ἦσαν καί: ὁ κ. Σπυρίδων Κοντογιάννης καί ὁ ἱερομόναχος Παντελεήμων Ντέσκας. Σεῖς ἀπουσιάζατε! Παρόλα αὐτά, εἶχατε ἄποψη γιά ὅσα εἰπώθηκαν, καθώς καί σοβαρές ἀντιρρήσεις γιά ὅσα εἶπε ἡ σύζυγός μου, ἀλλά καί γιά τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἐκφράστηκε. Συγκεκριμένα, ἐκραγήκατε, ἐπειδή δέν προσφώνησε τόν προαναφερθέντα Ἱεράρχη «Μακαριώτατο», ἀλλά «Σεβασμιώτατο»!

Ἦταν πραγματικά ἀστεῖο νά ἀκούμε κάτι τέτοιο ἀπό σᾶς, ὁ ὁποῖος πρῖν λίγα λεπτά τῆς ὥρας ἀποκαλοῦσατε «Μακαριώτατο» τόν κ. Χριστόδουλο. Τέλος πάντων... πόσους «Μακαριωτάτους Ἀρχιεπισκόπους» ἀναγνωρίζετε στήν Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν; Καί ἂν ἐσεῖς ἔχετε τό δικαίωμα νά ἀναγνωρίζετε ὅσους καί ὅποιους θέλετε, γιατί ἄραγε δέν ἔχουμε καί ἐμεῖς τό αὐτό δικαίωμα, ἀλλά θά πρέπει νά υἱοθετοῦμε τή γνώμη τρίτων, τή δική σας ἢ ἄλλων; Αὐτό ὅμως πού ἦταν ἀκόμη πιό ἀστεῖο, εἶναι τό ὄψιμο ἐνδιαφέρον σας διά τά ἐκκλησιαστικά μας ζητήματα. Σεῖς, ὡς γνωστόν, σάν ρίσασπισ, ἔχετε ἀπό καιρό ἐγκαταλείψει τήν Ἐκκλησία καί ἐπιλέξατε νά βρεθῆτε στίς τάξεις τῶν κληρικῶν τοῦ νέου ἡμερολογίου. Δέν σᾶς κρίνουμε γι' αὐτό, ἦταν καί εἶναι δικαίωμά σας. Ἐμεῖς ἀπλῶς παρατηροῦμε καί ὑπογραμμίζουμε τήν εἰκόνα τοῦ ἀμφίβιου πού παρουσιάζετε.

Στή συνέχεια ἐπισημάνατε ἐπί λέξει: «Εἶπες ὅτι δέν φοβάσαι τή ράβδο τοῦ Μακαριωτάτου» καί ἐννοῦσατε καί πάλι τόν Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Νικόλαο. Πραγματικά, τό εἶπε αὐτό ἡ σύζυγός μου καί γνωστοποιῶ καί σέ σᾶς, ὅτι ἐμεῖς ὡς ἐλεύθεροι καί σκεπτόμενοι ἄνθρωποι, δηλαδή ὡς Χριστιανοί, μέ θάρρος καί συνέπεια ὁμολογοῦμε τίς ἀπόψεις μας, χωρίς δειλία ἢ φόβο! Ἡ χειρότερη τρομοκρατία εἶναι ἡ τρομοκρατία τοῦ πνεύματος, καί ὁποῖος ὑποκύπτει σ' αὐτήν, ἀποδεικνύεται κατώτερος τῶν περιστάσεων!

Ἡ συνομιλία μας ἐξελισσόταν σέ θέατρο τοῦ παραλόγου, καθώς ἀρχίσατε νά ἐπικαλεῖστε τόσο τόν Θεό, ὅσο καί τήν Πολιτεία καί δέν μπορούμε νά καταλάβουμε μέ ποιό τρόπο φαντασθήκατε ὅτι ἐκπροσωπῆτε κάποιον ἀπό τούς δύο! Γι' αὐτό ἐνῶ ἐμεῖς τερματίζαμε τίς τηλεφωνικές σας κλήσεις, σεῖς ἐπιμένατε νά ξανακαλεῖτε. Στήν τελευταία μάλιστα ἀπειλήσατε τήν σωματική μου ἀκεραιότητα, —ἂν εἶναι δυνατόν— καί μέ ἀναγκάσατε, ἂν καί δέν θάδελα νά ρίξουμε ἔτσι τό ἐπίπεδο, νά σᾶς πῶ: «Τί ἐννοεῖτε; Θά μέ χτυπήσετε;». Συνεχίσατε λέγοντας ὅτι ΘΑ ΒΡΩ ΚΛΕΙΣΤΗ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ, ΕΝΩ ΓΙΑ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ ΕΧΕΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ! Ἀφήνουμε λοιπόν τήν τρομοκρατία τοῦ πνεύματος καί περνᾶμε στήν κλασσική τρομοκρατία! Ποιός σᾶς ἔδωσε τό δικαίωμα νά ἀπειλήτε; Ζηλέψατε τήν «δόξα» πρακτορίσκου ἄλλων ἐποχῶν, οἱ ὁποῖες ἔχουν περάσει ἀνεπιστρεπτί; Σέ ποιᾶ ἐποχή νομίζετε ὅτι ζοῦμε; Μήπως μᾶς ἐτοιμάσατε καί Ἱερά Ἐξέταση καί ἔχετε ἀναμμένη καί τήν πυρά; Συνέλθετε, σᾶς παρακαλῶ! Ἐν τούτοις,

ἐπειδὴ, οἱ πληροφορίες πού ἔχετε εἶναι ἄκρως συγκεχυμένες καί ἐπειδὴ φαίνεται νά σᾶς ἐνδιαφέρουν, θά κάνουμε τόν κόπο νά σᾶς πληροφορήσουμε σωστά.

Τήν Κυριακή τό ἀπόγευμα, (2.6.2003, παραμονή Ἁγίου Πνεύματος), στόν πανηγυρικό ἑσπερινό εἶχε προγραμματισθεῖ νά λάβῃ χώρα ἡ τελετή ἐνθρόνισης τοῦ «νέου Ἀρχιεπισκόπου». Τίς διαφωνίες μου πού ἀφοροῦν στήν παραίτηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί στήν διαδικασία ἐκλογῆς νέου, δέν τίς ἀναφέρουμε, καθὼς δέν σᾶς ἀφοροῦν. Στήν τελετή «ἐνθρόνισης» παραστήκατε, νεοημερολογίτης κληρικός ὢν, μέ ἐπανωκαλύμανχο καί Σταυρό καί μάλιστα ἐντός τοῦ Ἱεροῦ. Στό τέλος δέ τῆς τελετῆς δέν παραλείψατε νά ἀσπασθῇτε σταυρωτά ὅλους τοὺς Ἱερεῖς καί Ἀρχιερεῖς. Ἡ παρουσία σας αὐτή καί μάλιστα μέ τήν περιβολή πού δήλωνε «ἐπίσημο ἐκπρόσωπο» ὁ ὁποῖος συμμετεῖχε στήν ὅλη ἐκδήλωση, συμπροσευχή, σκανδάλισε πολλούς ἐνορίτες. Ἀσφαλῶς ὄχι γιά τήν δική σας στάση, αὐτή οὐδόλως μᾶς ἀπασχολεῖ, ἀλλά γιά τήν στάση τῶν δικῶν μας Ἀρχιερέων καί Ἱερέων! Τί νά ὑποθέσει κανεῖς; Ὅτι ἦσαν ἀπεσταλμένος τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ, ὅτι ὑπῆρξατε προσκεκλημένος τοῦ δικοῦ μας ἐκκλησιαστικοῦ - παρασυνοδικοῦ κατεστημένου ἢ ὅτι ἐπρόκειτο γιά ἓνα προσωπικό σας ἀτόπημα;

Αὐτή ἀκριβῶς ἦταν ἡ ἐρώτηση πού ἀπηύθυνε ἡ σύζυγός μου στόν Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Νικόλαο: «Σεβασμιώτατε, ἐσεῖς συμφωνήτε μέ τήν παρουσία τοῦ νεοημερολογίτη κληρικοῦ καί μάλιστα μέ τήν συγκεκριμένη περιβολή στό Ἱερό τοῦ Ναοῦ, κατά τόν Ἑσπερινό καί τήν τελετή ἐνθρόνισης». Οὔτε ὕβρεις ὑπῆρξαν, οὔτε τίποτα ἀπ' ὅσα φανταστήκατε! Τό ἄσχημο εἶναι, ὅτι στήν ἐρώτησή μας δέ λάβαμε σαφῆ ἀπάντηση. Ὁ Σεβασμιώτατος περιορίστηκε νά πῇ: «Ἐμεῖς δέν τόν καλέσαμε». Ἡ ἀγανάκτησή μας ἀφοροῦσε στήν ἀνεκτικότητα τῶν Κληρικῶν μας, ὄχι σέ σᾶς. Λαμβάνοντας τά παραπάνω ὑπ' ὄψη σας, πῶς μπορείτε νά δικαιολογήσετε τήν σημερινή ἀναίτια, ἀλλά καί ἀνόητη —κατά τήν γνώμη μας— ἐπίθεσή σας ἐναντίον μας; Αὐτή ἡ ὑπερβολική σας ἀντίδραση, μόνον ἐρωτηματικά ἐγείρει. Παρακαλοῦμε νά μή μᾶς ξαναενοχλήσετε.

Χαλκίδης Μιχάλης

Χαλκίδου Εὐαγγελία

Νομίζομεν ὅτι περιττεύει ὁποιοδήποτε σχόλιον ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω κειμένου παρά μόνον ὅτι ἡ παρουσία τοῦ ἐν λόγῳ κυρίου εἰς τήν «ἐνθρόνισιν», ἀποκαλύπτει ἀφ' ἐνός μὲν τόν γενικώτερον ρόλον του ὡς νεοημερολογίτου, ἀφ' ἑτέρου δέ τόν στενόν σύνδεσμον καί τήν ἀνάμειξίν του εἰς τό νέον κίνημα τῆς προδοσίας μέ τό ὅποῖον, ὅπως ἡμεῖς πιστεύομεν, ὁ Νεοημερολογιτισμός, νομίζει ὅτι λύνει τό «ἄλυτον πρόβλημα τῶν παλαιοημερολογιτῶν...». Εἶναι καταφανές ὁ ρόλος του, ἀλλά καί τῶν εὐλαβεστάτων Γονέων του, τοὺς ὁποῖους ἐπηρεάζει καί κατευθύνει!

Ἀπό τήν ἰδίαν πηγὴν προέρχονται καί τὰ ἀκόλουθα ἀποκαλυπτικά στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα βεβαιοῦν τοῦ λόγου τό ἀληθές καί ὅτι ἡ «παραίτησις» τοῦ Μακαριωτάτου κ. Ἀνδρέου καί ἡ «ἐκλογή» τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου, ἡ «ἐνθρόνισις» του καί αἱ καταλήψεις, ἐξυπηρετοῦν ἀπολύτως τόν Παλαιοημερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν, ὁ ὁποῖος κινεῖται

καί κατευθύνεται από τόν Νεοημερολογιτισμόν... Ἡ εὐλαβεστάτη κ. Εὐαγγελία Χαλκίδου, ἀπέστειλεν πρὸς τὴν «Ὁρθόδοξον Πνοήν» καί τὸ ἀκόλουθο ἔγγραφόν της, μέ τὸ ὅποιον φέρει εἰς φῶς καί ἄλλας οὐσιώδεις πληροφορίας:

«Τὴν ἐπομένην τῆς «ἐνθρονίσεως» τοῦ Πειραιῶς κ. Νικολάου στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο, (δηλαδή στίς 3.6.2003, τοῦ Ἀγ. Πνεύματος), ἐπεδίωξα καί συνήντησα τὸν Σεβ/το Νικόλαο καί τὸν ἐρώτησα σχετικά μέ τὸ γεγονὸς ποῦ συνέβη κατὰ τὴν διάρκεια τῆς «ἐνθρονίσεώς» του καί τὸ ὅποιο μέ εἶχε σκανδαλίσει πολύ. Πραγματικά, κατώρθωσα καί τὸν συνάντησα κατὰ τὴν ἐξοδὸ του ἀπὸ τὸν Ἱ. Ναό, ἐνῶ τὸν συνώδευε ὁ π. Παντελεήμων. «Σεβασμιώτατε, τοῦ εἶπα, θά ἤθελα κατὶ νὰ σᾶς ρωτήσω καί μὴ δυσανασχετήτε, διότι δέν ἀφορᾷ στό θέμα τῆς διήθεν ἐκλογῆς σας. Μπορεῖ κάποιος νὰ μέ πληροφορήσῃ τί δουλειά εἶχαν οἱ νεοημερολογῖτες σ' ἐκείνη τὴν τελετή; Ἐννοῶ τὸν νεοημερολογίτη Ἀρχιμανδρίτη Σεραφεῖμ Δημητρίου καί τὸν νεοημερολογίτη ἱερέα Γεράσιμο ἀπὸ τὴν Πάτμο.⁽²⁾ Ἐσεῖς τοὺς καλέσατε;». Ὁ Σεβ. Πειραιῶς ἰσχυρίσθηκε ὅτι «δέν κάλεσε ὁ ἴδιος τὸν Δημητρίου οὔτε γνώριζε καί ποιὸς τὸν κάλεσε». Ρώτησε τὸν π. Παντελεήμονα καί ἀπάντησε καί ἐκεῖνος ὅτι δέν ἤξερε. Ἐπέμεινα ὅτι θά πρέπει νὰ ἦταν προσκεκλημένος, διότι αὐτὸ μαρτυροῦσε καί ἡ ἐπίσημη περιβολή του, ἀλλὰ καί ἡ συμπεριφορὰ του, π.χ. μπαινόβγαине στό ἱερό, ἀσπάστηκε σταυρωτά τοὺς Ἀρχιερεῖς κλπ. Ὁ Σεβ. Πειραιῶς φανερά ἐνωχλημένος δέν ἔδωσε ἄλλη ἀπάντηση, ἐνῶ ὅση ὥρα τοῦ μιλοῦσα χτυποῦσε μέ νόημα τὴν ράβδο του. Δέν ἐπηρεάστηκα ἀπὸ τὸν ἐκνευρισμὸ του, ἀλλὰ καί περίμενα μιὰ λογικὴ ἀπάντησι, πὼς βρέθηκε τὸ συγκεκριμένο πρόσωπο σ' ἐκείνη τὴν τελετή καί πὼς ἐδικαιολογεῖτο ἡ συμπεριφορὰ του. Ἀντὶ γιὰ ἀπάντησι ξαναχτύπησε τὴν ράβδο του καί δείχνοντάς την μοῦ εἶπε: «Τὴν βλέπεις τὴν ράβδο;». Τὸν διαβεβαίωσα, ὅτι ἂν ἐννοῇ πὼς θά μέ χτυπήσει, δέν φοβάμαι καθόλου. Ὁ π. Παντελεήμων σπρώχνοντας τὸν γέροντά του τὸν ἀπεμάκρυνε ἀπὸ μένα. Παρὼν στό περιστατικὸ ποῦ ἀναφέρθηκε ἦταν καί ὁ κ. Σ. Κοντογιάννης.

Τὴν μεθεπόμενη τηλεφώνησε στὴν οἰκία μου ὁ νεοημερολογίτης Ἀρχ/της Σεραφεῖμ Δημητρίου, ὁ ὁποῖος μαινόμενος καί ὠρυσόμενος ἐκστόμιζε ὕβρεις καί ἀπειλοῦσε καί μέ μηνύσεις. Τὸν συμβούλευσα νὰ κάνει ὅ,τι νομίζει, ἀρκεῖ νὰ πάψῃ νὰ μέ ἐνοχλῇ καί ἐκλίστα τὸ τηλέφωνο. Ἐκεῖνος συνέχισε νὰ καλῇ ἐπανειλημμένα ὄντας πραγματικά ἐκτὸς ἐαυτοῦ. Κάποια στιγμή διότι ἐπέμενε νὰ

(2) Σημ. «Ο.Π.»: Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὁ ἐν λόγω ἱερομ. Γεράσιμος Μιχαῆλς ἀνῆκεν εἰς τὴν Ἱ. Μ. τῆς Πάτμου ἐκ τῆς ὁποίας, λόγω σκανδάλων καί ἀντικανονικοτήτων εἰς βάρος του, ἀπεχώρησεν μεθ' ἑνὸς μοναχοῦ τῆς ἰδίας Μονῆς. Ὁ Μοναχὸς προσεχώρησεν εἰς τὸν Ρωμαιοκαθολικισμόν(!), ἐνῶ ὁ Ἱερομ. Γεράσιμος Μιχαῆλς προσέφυγεν καί παρέμεινεν ἐπὶ ἀρχετοῦς μῆνας εἰς τὸν Πειραιῶς κ. Νικόλαον, ὁ ὁποῖος τὸν ἐσύστηνε ὡς τακτικῶν ἐφημέριον Σάμου κλπ. Αὐτὸ ἐκράτησε μέχρι καί τὸν Ἰούνιον τοῦ 2003, παρέστη δὲ τιμητικῶς καί εἰς τὴν «ἐνθρονίσιν» του ὡς ψευδοαρχιεπισκόπου, ὁπότε κατόπιν ἐγκατέλειπεν τὸν κ. Νικόλαον καί «εἰσεχώρησαν σὲ ὁμάδα παλαιοημερολογιτῶν, ἡ ὁποία τὸν ἐξελέξε Μητροπολίτη Δωδεκανήσου, μέ ἔδρα τὴν Πάτμο...»! («Στύλος Ὁρθόδοξίας» Νοεμβρίου 2003 Α.Φ. 40 σελ. 24).

ένοχλῇ σήκωσε ὁ σύζυγός μου τό τηλέφωνο. Ἡ συνομιλία συνεχίστηκε στό ἴδιο κλῖμα.

Ἀπό ὅλα ὅσα εἰπώθηκαν ἐξ ἀρχῆς καί τά ὁποῖα εἶναι ἀποκαλυπτικά σημειώων μόνο τό ἐξῆς: Ὁ ἀρχιμ. Σεραφεῖμ μού εἶπε: «ΠΟΙΑ ΕΙΣΑΙ ΣΥ ΠΟΥ ΕΙΠΕΣ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟ ΟΤΙ ΔΕΝ ΦΟΒΑΣΑΙ ΤΗΝ ΡΑΒΔΟ ΤΟΥ»; Ἐπίσης εἶπε στόν σύζυγό μου: «ΕΣΥ ΔΕ ΘΑ ΜΕ ΒΓΑΛΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ, ΕΓΩ ΘΑ ΣΑΣ ΚΛΕΙΣΩ!!! Κι ἐσύ νά προσέχεις»! Τό γεγονός ὅτι γνώριζε τόν διάλόγό μου μέ τόν Πειραιῶς μού ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση. Γνώριζε ὄχι μόνον ὅτι ρωτοῦσα γιά τήν παρουσία του, ἀλλά καί λεπτομέρειες τῆς στιχομυθίας μας. Τό δεύτερο μέ ἐντυπωσίασε καί τό ἀξιολόγησα ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅταν ἔλαβαν χώραν τά γνωστά γεγονότα τήν 8.12.2003. Κατόπιν τήν ἴδια πάντως ἡμέρα, πήρα τηλέφωνο τόν Σεβ. Πειραιῶς καί τοῦ εἶπα ὅλα ὅσα μού εἶπε ὁ κ. Δημητρίου. Ἀναρωτήθηκα πῶς ἦταν δυνατόν νά γνωρίζει ὅσα λέχθηκαν μεταξύ μας, ἀφοῦ οἱ παρόντες ἦσαν συγκεκριμένοι. Ὁ Σεβ. Πειραιῶς δέν ἔδινε ἀπαντήσεις. Μόνον ὅταν τοῦ εἶπα, ὅτι σέ περίπτωσι πού μού κάνει μήνυσι ὁ Δημητρίου θά καλέσω ὡς μάρτυρες ὑπερασπίσεώς μου τόν ἴδιο τόν Σεβ/το Πειραιῶς, καθῶς καί τόν Σ. Κοντογιάννη, μόνον τότε ἀνησυχήσας μού εἶπε: «Τί λές, εὐλογημένη, εἶσαι καλά; Θά τοῦ πῶ ἐγώ νά μὴ σοῦ κάνει μήνυσι.»!

Μετά ἀπό μερικές μέρες ὁ Σεβ. Πειραιῶς, ὡς «νέος Ἀρχιεπίσκοπος», διώρισε νέους Ἐπιτρόπους στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἀγίας Τριάδος. Μαζί μέ τούς διορισμένους ἀπό τόν Μακαριώτατο, κ. Δ. Κάτσουρα καί κ. Φώτη Ἀνδριανόν, τούς ὁποίους «ἐπαναδιώρισε», διώρισε καί τούς Σ. Φιλημέγκα, Ε. Μελισσοεργό καί Θ. Γενεράλη. Ὁ σύζυγός μου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπί πολλά χρόνια μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ναοῦ, δέν ἐνημερώθηκε γιά ὅλα αὐτά. Δέν ἔλαβε κάποιο ἔγγραφο διορισμοῦ ἢ παύσεώς του. Οὔτε κανεῖς τοῦ εἶπε ποτέ ὅτι ἀπαλλάσσεται ἀπό τίς ὑποχρεώσεις τοῦ Ἐπιτρόπου. Μόνο ἀρκετό καιρό ἀργότερα, ὅταν κάποια Κυριακή ὁ Σεβ. Πειραιῶς καλέσε τόν π. Θωμᾶ καί τούς προαναφερθέντας κυρίους στό κτίριο γιά νά τούς μιλήσῃ, ὁ π. Θωμᾶς ἀπήτησε νά εἶναι καί ὁ σύζυγός μου παρῶν στήν συνομιλία. Ὁ π. Παντελεήμων ὅμως θέλησε νά τόν σπρώξῃ λέγοντας: «Ὁ Μιχάλης δέν εἶναι Ἐπίτροπος». Μετά ἀπό αὐτό ἀσφαλῶς θυμήθηκα τή φράση τοῦ Δημητρίου «Δέν θά μέ βγάλεις ἐσύ... Ἐσύ νά προσέχεις...». Τά γεγονότα δέ πού ἀκολοῦθησαν, ἐννοῶ τήν κατάληψη στό κτίριο τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἐπαλήθευσαν δυστυχῶς τήν ἄλλη φράση του: «Θά σᾶς κλείσω...». Εἶναι ὅλα πλέον τόσον ὀφθαλμοφανή πού δέν νομίζω ὅτι μπορεῖ κανεῖς νά μιᾷ πιά γιά «φαντασίες», ὅπως συνήθιζαν κάποιοι νά κάνουν κατά τά παρελθόντα ἔτη. Κάτι τέτοιο θά ἦταν στρουθοκαμηλισμός».

Αὐτός εἶναι ὁ ἐξελισσόμενος παλαιοημερολογιτικός Οἰκουμενισμός, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖται ἀπό τούς ἐκπίπτοντας πάλιν «Ἀγγέλους» τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν. Τόσον ὁ Μακαριώτατος, ὅσον καί ὁ «νέος Ἀρχιεπίσκοπος» καί ἡ ὁμάς των, ἐνεργοῦν ὡς διῶκται τῆς Ἐκκλησίας, διότι καί ὡς ἄτομα καί ὡς ὁμάδα ἐνεργοῦν ἀντικανονικῶς,

ἀντιδεοντολογικῶς καί ἱεροσύλως καί οὕτω προδίδουν τὴν Μητέρα Ἐκκλησία καί εὐνοοῦν τόν παλαισημερολογιτικόν Οἰκουμενισμόν, τόσον ἄκομψα, τόσον προκλητικῶς, διὰ νά τά βλέπουμε, νά τά συνειδητοποιοῦμε, νά φυλαγώμεθα καί νά ἐνεργοῦμε ὡς πιστά καί ζῶντα μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

* * *

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ - ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΙΕΡΕΩΣ π. ΘΩΜΑ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ

Ὁ πολίος καί ἐπὶ τριάντα ἔτη ἐφημέριος τοῦ Ἑνοριακοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἀφοῦ ἐπὶ ἀρκετόν χρόνον προσεπάθησε νά κρατήσῃ κάποιες ἰσορροπίες προσδοκῶντας εἰς διόρθωσιν, ἐν τέλει, ὅταν διεπίστωσεν ὅτι ἡ περαιτέρω οἰκονομία καί ἀνοχή θά ἀπέβαινε εἰς παρανομίαν καί ἐνοχλήν, ἀποφασίζει, ἐν ὄψει τῶν προγραμματισμένων ἐξελιξέων νά ξεκαθαρίσῃ τὴν θέσιν του ὡς Ὁρθόδοξος Ἱερεὺς, διό τὴν 2.12.2003 ἀπέστειλεν τὴν κάτωθι ΑΝΑΦΟΡΑΝ – ΔΗΛΩΣΙΝ πρὸς τόν Πειραιῶς κ. Νικόλαον:

«ΑΝΑΦΟΡΑ – ΔΗΛΩΣΙΣ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Θωμᾶ Κοντογιάννη
Ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγίας Τριάδος Κ. Ἡλιουπόλεως

Ἐν Κάτῳ Ἡλιουπόλει τῇ 2.12.2003

Πρὸς τόν Σεβ/τον Πειραιῶς καί Νήσων κ. Νικόλαον

Κοινοποιήσις: Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Ἀνδρέαν,
Σεβ. Ἀργολίδος κ. Παχώμιον, Σεβ/τον Περιστερίου κ. Γαλακτίωνα

Σεβασμιώτατε Πειραιῶς καί Νήσων κ. Νικόλαε, Εὐλογεῖτε.

Διὰ τῆς παρούσης ἐγγράφου ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΩΣ, εὐσεβάστως, ἀλλὰ καί ὑπευθύνως ὡς Ὁρθόδοξος Κληρικός, καί ὡς ἐπὶ τριακονταετίαν Κανονικός Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν προάγομαι νά σᾶς δηλώσω, ἀναφέρω καί ἐπισημάνω τὰ κάτωθι:

1) Ἡ ἐλαχιστότης μου, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Θωμᾶς Κοντογιάννης, ὅπως πολὺ καλὰ γνωρίζετε, χειροτονήθηκα καί τοποθετήθηκα Κανονικός Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Κάτω Ἡλιουπόλεως, πρὶν ἀπὸ τριάντα ὁλόκληρα χρόνια. Τόν μικρόν τότε Ναόν, διὰ προσωπικῆς ἐργασίας, τόν ἐπανοικοδόμησα ἐκ βάθρων, ἐνῶ λίγο ἀργότερα δι' ἰδίων ἐξόδων ἠγόρασα καί τὰ διπλανά δύο οἰκόπεδα, τὰ ὁποῖα σημειωτέον δέν ἔγραψα εἰς τό ὄνομά μου, ὅπως κάνετε σεῖς, ἀλλὰ καί ἄλλοι Ἀρχιερεῖς... Ἐπ' αὐτῶν τῶν οἰκοπέδων, πάλιν μέ ἰδικήν μου πρωτοβουλίαν καί τῆς οἰκογενείας μου, καί μέ προσωπικές στερήσεις, ἀλλὰ καί μέ τὴν πρόθυμη καί σοβαρὴ συνδρομὴ καί τοῦ πληρώματος τῆς ἐνορίας, καί εὐρύτερον τῆς Ἐκκλησίας, ἀνεγείραμε καί τίς παρακείμενες κτιριακές ἐγκαταστάσεις. Αὐτά ὅλα ἔγιναν βεβαίως μέ τὴν εὐλογία τοῦ Κανονικοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Μακ/του κ. Ἀνδρέου, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ «ΙΦΣΚΑΕΦΟΧ».

2) Μετά τριάκοντα ἔτη, καί ἐνῶ ζῇ καί χαίρει ἄκρας ὑγείας ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέας, ὕστερα δέ ἀπό μίαν κατάφωρα ἱερόσυλον συμπαιγνίαν, εἰς τήν ὁποίαν συμμετείχατε καί σεῖς, ὠδηγήθηκε εἰς τήν δῆλωσιν περί «παραιτήσεως» του, ὕστερα δέ ἀπό σειράν παρανομιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπηκολούθησαν, ὅλως παρανόμως καί ἀντικανονικῶς ἐμφανίζεσθε ὡς ὁ «διάδοχος» του. Καί ἐνῶ ὑπεβλήθησαν ἀπό τρεῖς Ἀρχιερεῖς ἀκόμη καί δημόσιαι Ἐνστάσεις, Διαμαρτυρίαι, Καταγγελίαι κλπ., Σεῖς, χωρίς νά λαμβάνετε τίποτα ὑπ' ὄψιν, συνεχίζετε νά ἐμφανίζεσθε, ἀπό μέν τήν 5.2.2003 ὡς «Τοποτηρητής», ἀπό δέ τήν 30.5.2003, ὡς «ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος», ἀντιποιούμενος ἀξίωμα, τό ὁποῖον ἀνήκει εἰς τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἀνδρέαν. Δηλαδή, ἀντί νά ἀναλάβητε τάς εὐθύνas σας ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τοῦ Νόμου, καί νά ρυθμίσετε τήν περαιτέρω στάσιν σας κατά τοὺς θεῖους καί Ἱερούς Κανόνas, ὥστε νά μὴ διασαλεύεται περισσότερον ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη καί ἡ ἐνότητα, ὑμεῖς ἐνεργεῖτε κατ' ἐξακολούθησιν ὡς «κατακυριεύοντες τῶν κλήρων», καί «ἐπισκοποῦντες ἀναγκαστῶς» (Α' Πέτρ. Ε, 2-3), ἤτοι καταδυναστεύοντες τοὺς Κληρικούς καί τό Ποίμνιον, τό ὁποῖον ἀνήκει εἰς ἄλλον. Ἡ ἐλαχιστότητά μου, προφορικῶς μέν, ἀλλά ὑπευθύνως διαμαρτυρήθηκα, καί ἐδήλωσα ὅτι δέν δύναμαι νά δεχθῶ οὔτε τήν ἱερόσυλον παραίτησιν τοῦ Μακαριωτάτου, τήν ὁποίαν ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης καί ἐν ἐπιτραχηλίῳ, ἐχαρακτήρισα «ἐκκλησιαστικόν ἐγκλημα», οὔτε τήν ἀνάδειξιν σας εἰς διῆθεν «νέον Ἀρχιεπίσκοπον». Ἀνέμενα ἐπ' ὀλίγον, διότι προσωπικῶς μοῦ ἐδηλώνατε ὅτι «θά τακτοποιηθῶν ὅλα τά θέματα».

Καί ἐνῶ ἄλλα ἀρμοδιώτερα ἐμοῦ πρόσωπα, ἔχουν καταγγεῖλει ὅτι, ἡ ἀδιανόητος ἀπό πάσης ἀπόψεως «παραίτησις» τοῦ Μακαριωτάτου, καί ἡ δολία ἀναρρίχησίς σας εἰς τόν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν, εἶναι ἄκυροι πράξεις, πού δέν ἔχουν κανένα ἔννομον καί κανονικόν ἀποτέλεσμα, ἀλλά καί χαρακτηρίζονται ἀπό κατάφωρα ἀντεκκλησιαστικὴν σκοπιμότητα, καί ἀπό πνευματικῆς φύσεως συναλλαγήν, πού εἶναι πολὺ χειρότερη ἀπὸ τήν Σιμωνία καί τιμωρεῖται πολὺ αὐστηρά ἀπὸ τοὺς Ἱερούς Κανόνες, Σεῖς καί πάλιν συνεχίζετε καί μέχρι σήμερον «κατακυριεύοντες τῶν κλήρων», ἀπειλοῦντες μέ «ἀργίας», καί ἐν γένει «καταδυναστεύοντες» τήν ἐλαχιστότητά μου καί ἄλλους, διὰ νά ἐπιβληθῇτε ὡς «ἐξουσίαν ἔχων».

Τελευταία ἔκνομος ἐνεργεῖά σας ἀπὸ τήν ὁποίαν φαίνεται ἡ πρόθεσίς σας νά «ἐπιβληθῇτε διὰ τῆς βίας», δηλαδή «κατακυριεύοντες τῶν κλήρων» καί «ἀναγκαστῶς», ἦτο τό γεγονός τῆς χθές (Κυριακή 1.12.2003). Δηλαδή, χωρίς νά μέ λάβετε καθόλου ὑπ' ὄψιν, πού σᾶς εἶχα εἰδοποιήσει μέσω τοῦ π. Παντελεήμονος, ὅτι λόγω αὐτῶν τῶν προβλημάτων, καί πρὸς ἀποφυγὴν σκανδάλων καί δυσμενῶν καταστάσεων, δέν ἐνδείκνυται νά ἐορτάσετε τήν ὀνομαστικὴν σας ἐορτὴν εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίας Τριάδος, Σεῖς αὐταρχικῶς ἀπεστείλατε τόν κ. Βασίλειον Τσαρκατζόγλου νά τοιχοκολλησὴ ἀνακοίνωσιν σας περί τῆς προθέσεώς σας νά ἐορτάσετε ὁποσδήποτε τήν προσεχῇ Παρασκευὴν (6.12.2003 π.ῆ.) εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίας Τριάδος. Ὁ ἀπεσταλμένος σας ἐν τῇ ἐπιπολαιότητί του, ἢ ἴσως καί

καθ' ὑπόδειξίν σας, καίτοι ὡς σπουδαστής τῆς θεολογίας ἔπρεπε νά συμπεριφέρεται κανονικά καί εὐγενικά, δέν ἀπευθύνθηκε, εἰς ἐμέ ὡς τόν ὑπεύθυνον καί ἀρμόδιον Ἐφημέριον, ἀλλά εἰς ἓναν ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ παγκαρίου, καί ἐν ἀγνοία μου, οἱ δύο οὗτοι ἐτοιχοκόλλησαν τό χαρτίον σας, πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν εἰσερχομένων εἰς τόν Ναόν, ὥστε νά προκληθοῦν σκάνδαλα, διχόνοιες καί διχασμοί, τά ὅποια προφανῶς ἐπιδιώκετε, διότι σᾶς ἐξυπηρετοῦν. Ἐτσι μόνον ἐξηγεῖται, ὅτι ἐνῶ ἔχετε ΚτητορικόΝ Ναόν, (εἰς τήν Σαλαμίνα), ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Νικολάου, καί ὅπου ἐπὶ δεκαετίες πανηγυρίζατε, Σεῖς «σώνει καί καλά» θέλατε νά πανηγυρίσετε στόν Ἱερό Ναό Ἀγίας Τριάδος.

3) Πέραν τούτων εἰς βάρος σας, καί πολύ πρὶν ἀπό τήν 5.2.2003, ἐκκρεμοῦν επίσημες Καταγγελίες διὰ κακόδοξα φρονήματα, ὡς καί περιστροφές καί παραχαράξεις Συνοδικῶν καί Πατερικῶν κειμένων. Ὅλα αὐτά, ὡς ἔχει καί πάλιν δημοσίως καταγγελθεῖ, κηρύσσονται ἀπό σᾶς «γυμνῇ τῇ κεφαλῇ» μέσω τῶν γνωστῶν βιβλιδίων σας καί τῆς Ἐφημερίδος σας «Πειραϊκή Ἐκκλησιαστική Ἀγγελία».

4) Ἐπίσης ἀπό τό 1976 (καί μέχρι πρό 3-4 ἐτῶν) ἀπεκρύψατε τό ὑπ' ἀριθμ. 54 τοῦ 1976, «ἈπαλλακτικόΝ Βούλευμα» τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς, καί πανηγυρίζατε δι' αὐτό, ἐνῶ δι' αὐτοῦ ὑβρίζονται καί βλασφημοῦνται καί ἡ Ἐκκλησιολογία τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ἡ Ἀποστολική σας Διαδοχή, ὅπως ἀκριβῶς συνέβη κατά τό ἴδιον ἔτος (1976) μέ τόν τότε Κορινθίας Κάλλιστον, ὁ ὁποῖος γι' αὐτό ἀκριβῶς καί καθαιρέθηκε.

5) Ἐπὶ σειράν ἐτῶν ἀρνεῖσθε νά ἱεραρχηθοῦν θέματα ΠΙΣΤΕΩΣ, καί συγκεκριμένα αὐτά πού ἔχουν σχέσι μέ τήν Ἐκκλησιολογία καί τήν Ἀποστολική Διαδοχή, ἐνῶ συνεργεῖτε εἰς τήν κατάλυσιν τῆς Κανονικῆς Τάξεως καί τοῦ πρώτου θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι ἡ Ἱερά Σύνοδος. Ἀναφέρω γιά παράδειγμα, τήν μὴ ἀντιμετώπισι τοῦ σχίσματος τῶν πέντε, δηλαδή τῶν ὅσων προεκλήθησαν ἀπό τό 1991 μέχρι τό 1995, τίς ἀποφάσεις των μέ τίς ὁποῖες σᾶς «κατεδίκασαν», καί σᾶς ὠνόμασαν «μοναχοῦς», τήν ἀντιποίησιν ὑπ' αὐτῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἐκκλησίας κλπ. Ἐπίσης ἀναφέρω τόν «θεολογικό διάλογο» μέ τοὺς Φλωρινικοὺς, τήν προδοσίαν τῆς Ἱεραποστολῆς στήν Ρουμανία, καί πολλὰ ἄλλα τά ὅποια ἐθέσατε εἰς τά «Ἀρχεῖα», ἀλλά καί τήν αὐταρχικήν, ἀλαζονικήν καί ἱεροεξεταστικήν συμπεριφοράν σας ἐν Συνόδῳ, ἐναντι συνεπισκόπων σας, ὅπως πάλιν δημοσίως ἔχει καταγγελθεῖ! Δέν μπορῶ νά μὴ ἐπισημάνω καί τό γεγονός ὅτι, ὅπως ἀπό πολλοὺς ἔχει καταγγελθεῖ, συστηματικά καλλιεργεῖτε τό ψεῦδος, τήν ἀπάτη καί τήν συκοφαντία, μέ ἀποτέλεσμα νά πλανῶνται πολλοί. Καί

6) Ὅλα αὐτά τά κάμνετε ἐπὶ σκοπῷ, δηλαδή προκειμένου νά φιμώσετε τήν ἀλήθεια καί ἐπικρατήσῃ ἡ ἄκυρος, ἀλλά καί ἱερόσυλος συμπαιγνία περὶ «παραίτησεως» τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, καί ἡ ἀναρρίχησίς σας εἰς τόν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν, γεγονότα τά ὅποια ὡς ὀρθόδοξος Κληρικός δέν διανοοῦμαι νά τά ἀναγνωρίσω, διότι πιστεύω εἰς τόν Θεόν καί φοβοῦμαι τήν κρίσιν Του.

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν τῶν λόγων, πού ἀντιπροσωπευτικά ἀνέφερα, ἡ ἐλαχιστότητά μου, ὁ πρωτοπρεσβύτερος Θωμᾶς Κοντογιάννης, ὡς Ὁρθόδοξος Κληρικός, ΔΗΛΩΝΩ τὰ ἑξῆς:

α) Δέν μοῦ ἐπιτρέπει ἡ συνείδησίς μου νά ἀναγνωρίσω τήν Σεβασμιότητά σας ὡς «νέον Ἀρχιεπίσκοπον», καί νά μνημονεύω τοῦ ὀνόματός σας, διότι προηγουμένως δέν δύναμαι καί δέν διανοοῦμαι νά ἀναγνωρίσω καί τήν βαρύτητα ΙΕΡΟΣΥΛΛΟΝ, περί «παραιτήσεως», ΣΥΜΠΑΙΓΝΙΑΝ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου, τοῦ ὁποίου ἐμφανίζεσθε ὡς διάδοχος, ἐνῶ τελεῖτε ἐν ὑποδικίᾳ. Δέν διανοοῦμαι νά ἐπιτρέψω στόν ἑαυτόν μου περαιτέρω ἀνοχήν, ἡ ὁποία γίνεται ἐνοχή, καί τοῦτο παρὰ τό ὅτι Κανονικώτατα θά μπορούσα, ὅπως καί κάθε ὀρθόδοξος Κληρικός καί λαϊκός, νά σᾶς εἶχα ἀποκηρύξει ὡς ἀρνητήν καί βλάσφημον τῆς Ἐκκλησιολογίας καί τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, ὡς καταπατητήν τῆς Κανονικῆς Τάξεως, καί ὡς βασικόν παράγοντα τῆς ἱεροσυλίας, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη τήν 5.2.2003 καί συνεχίζεται καί μέχρι σήμερον.

β) Παρὰ τό γεγονός, ὅτι εἰς τήν ἴδια ὑποδικία βρίσκεται καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀνδρέας καί ὅσοι συνειδητά συνήργησαν καί ἐκάλυψαν τήν ἱεροσυλία, πρὸς τό παρόν ἐπιφυλάσσομαι, καί συνεχίζω τήν μνημόνευσιν τοῦ ὀνόματός του ἄχρι καιροῦ, δηλαδή μέχρις ἐκδικάσεως, ὑπό Κανονικοῦ καί Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου, τῆς περί «παραιτήσεως» ἱεροσύλου συμπαιγνίας, ὅπως καί τῶν ὑπολοίπων ἐκκρεμούντων θεμάτων Ὁμολογίας, Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς καί Κανονικῆς Τάξεως, τὰ ὁποία τόν ἀφοροῦν ἄμεσα.

Ἄν παρὰ ταῦτα, ἔξω καί πέραν ἀπό κάθε Κανονικῆς Τάξεως καί Ἐκκλησιαστικῆς δεοντολογίας, οἱ σύμβουλοί σας ΑΦΡΟΝΩΣ σᾶς ἐξωθήσουν εἰς τὰ ἄκρα καί ἐπιχειρήσετε Δεσποτικά καί ὡς «κατακυριεύον τοῦ Κλήρου», νά ἔλθετε τήν προσεχῆ Παρασκευή εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίας Τριάδος, νά εἰσθε βέβαιος ὅτι πρῶτα θά πατήσετε ἐπάνω στό γεροντικό μου σαρκίον καί τοῦ πιστοῦ ποιμνίου μου, καί μετὰ θά εἰσέλθετε νά «θυσιάσετε τήν ἀναίμακτον θυσίαν», καί νά «πανηγυρίσετε τὰ ὀνομαστήριά σας». Δι' ὅ,τι ὅμως ἐπακολουθήσῃ θά ἔχετε ἀκεραΐαν τήν εὐθύνην Σεῖς, ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Νήσων κ. Νικόλαος.

Διατελοῦμεν ἐν ἀγρυπνίᾳ καί ἐγρηγόρσει
† Πρωτοπρεσβύτερος ΘΩΜΑΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἡ μόλις προεκτεθεῖσα Ὁμολογιακή Ἐπιστολή τοῦ πολιοῦ Πρωθυερέως π. Θωμά, ἐθορύβησε τόσο τόν Σεβ/το κ. Νικόλαο, ὅσον καί τό παρασυνοδικό κατεστημένο πού τόν στηρίζει, διότι, ὅπως εἶναι εὐνόητον, ἡ ἐπιστολή αὕτη ἀποτελεῖ, εἰς πνευματικόν ἐπίπεδον, ἰσχυρόν χτύπημα κατά τοῦ βδελύγματος τῆς Σιμωνιακῆς συναλλαγῆς, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη τήν 5.2.2003 μέ τήν παραίτησιν τοῦ Μακ/του Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀνδρέου καί ὑπέρ τοῦ Σεβ/του Πειραιῶς κ. Νικολάου, μέ ἀνταλλάγματα τήν εἰς Ἐπισκόπους χειροτονίαν τῶν Τσακίρογλου, τήν ὑφαρπαγὴν τῶν Ἱ. Ναῶν ἀπό τοὺς Ὁρθοδόξους καί τόν διωγμὸν πρῶτιστα τοῦ Σεβ/του Κηρύκου. Ἐτέρωθεν ἡ καθαρὰ Ὁμολογία του μέ τήν ἐν λόγῳ ΑΝΑΦΟΡΑΝ – ΔΗΛΩΣΙΝ ἐνθαρρύνει καί γίνεται πρότυπον πρὸς μίμησιν παντός ὀρθοφρονούντος

Κληρικού πού αναγκάζεται νά μνημονεύη τόν κ. Νικόλαο ως «νέον Ἀρχ/πον» καταπιέζοντας ἔτσι τήν ιερατική του συνείδησι. Τόν ἐνθαρρύνει εἰς τό νά ἐνεργήσῃ κανονικά, ὀρθόδοξα καί ὁμολογιακά καί νά διακόψῃ τό μνημόσυρόν του. Πάντως κατά τήν ἑορτήν τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἐπειδὴ δέν ὑπῆρχε ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ προετοιμασίαν πρὸς κατάληψιν τοῦ ἱ. Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος δέν εἰσέβαλε βιαίως καί δέν κατέλαβε τόν Ἱερὸν Ναόν, ὅπως ἐσχεδίαζεν, ἀλλὰ καί διὰ νά «ἀπολαύσῃ» τήν ἑορτήν του, ἐώρτασεν εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλλιθέας, καί πάντως ὄχι εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου Σεληνίων Σαλαμῖνος.

Ο ΠΕΙΡΑΙΩΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΩΣ ΑΛΛΟΣ «ΑΤΤΙΛΑΣ», ΕΙΣΒΑΛΛΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ Ι. Ν. ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙ

Μετά δύο ἡμέρας τὰ πάντα ἦσαν ἔτοιμα διὰ τήν εἰσβολήν καί κατάληψιν τοῦ ἱ. Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος, διό τήν πρωίαν τῆς Κυριακῆς 8/21 Δεκεμβρίου ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος ἐμφανίσθηκε μέ ὅλον τό φουσάτον του εἰς τόν Καθεδρικό Ναὸ Ἀγίας Τριάδος, συνοδευόμενος καί ἀπὸ τόν Ἀρχιμ. Παντελεήμονα Ντέσκα καί τόν Ἱερομ. Ἀνανία Πανάκο καί εἰσέβαλεν ἐντὸς τοῦ Ναοῦ καί ἱεροῦργησε διὰ νά φέρῃ... τήν «ἀγάπην», τήν «εἰρήνην» καί τήν «ἐνότητα»...! Ἡ ἐμφάνισις αὐτῇ τοῦ Σεβ. Πειραιῶς ἠνάγκασε τόν Ἐφημέριο π. Θωμᾶ νά διαμαρτυρηθῇ, νά διακόψῃ τήν ἤδη ἀρξαμένην ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, νά βγάλῃ τό Ἐπιτραχήλιό του καί νά μὴν ἱεουργήσῃ. Ἔτσι ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος ἱεοῦργει ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τῶν ἐνοριτῶν «εἶσαι ἀνάξιος», καί «φύγε, δέν σέ θέλουμε...». Ὁ κ. Νικόλαος, χωρὶς νά ἐπιδείξῃ ἔστω καί τήν ἐλαχίστην Ἀρχιερατικήν καί Χριστιανικὴν εὐαισθησίαν, «ἐλειτούργησε,» εἶπε τό «Εἰρήνῃ πᾶσι», τό «ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν» καί τελικὰ ἐτέλεσεν «εἰς κρίμα καί κατάκριμα», τήν θεῖαν Εὐχαριστίαν καί... ἐκοινώνησεν! Ὅποια τραγικὴ πτώσις, ὅποιον τραγικὸν ὀλίσθημα διὰ τό ὅποιο κάποτε κατηγοροῦσαμε τοὺς Νεοημερολογίτες εἰς τὴν Λάρισα καί ἀλλοῦ!

Τό θέμα, ἴσως θά εἶχε λήξει ἐκεῖ, ἂν δέν ὑπῆρχε προσχεδιασμένο πρόγραμμα καταλήψεως καί τῆς Στέγης Κληρικῶν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ, ὅπου ἡ κατοικία τοῦ κτίτορος Ἐφημερίου π. Θωμᾶ καί οἱ εὐπρόσωπες ἐγκαταστάσεις γιὰ τό κοινωνικὸ καί ἱεραποστολικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τίς ὁποῖες οὔτε ὁ κ. Νικόλαος, οὔτε τό παρασυνοδικὸ κατεστημένο προσέφεραν ποτέ «ὀβολόν ἓνα» ἢ ἐνδιεφέρθησαν. Ἀντιθέτως τινὲς ἐξ αὐτῶν καί τό ἐπιβουλεύθησαν καί τό ἐπολέμησαν. Διὰ τήν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ τοῦ σχεδίου εἶχον ἐπιστρατευθεῖ δεκάδες φανατισμένων ὁπαδῶν τοῦ κ. Νικολάου ἀπὸ ἄλλας ἐνορίας, οἱ ὅποιοι προσπαθοῦσαν νά παραβιάσουν καί τήν θύρα τῆς εἰσόδου πού ὁδηγεῖ εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἐνορίας διὰ νά καταλάβουν αὐτάς καί νά ἐγκαταστήσουν ἐκεῖ τόν «Ἀρχιεπίσκοπό» τους κ. Νικόλαο. Ὅρες μετὰ τήν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ/τος κ. Νικόλαος, οἱ Κληρικοὶ του καί οἱ Σύμβουλοί του μ. Μάξιμος Τσακίρογλου καί κ. Δημ. Κάτσουρας περιμέναν «ὑπομονετικά» ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ, πότε θά ἀνοίξουν οἱ ὁπαδοὶ τους τήν εἰσόδον πού ὁδηγεῖ εἰς τό κτίριον, διὰ νά «εἰσβάλουν» καί καταλά-

βουν καί τό τριώροφον οἶκημα τοῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ. Δέν ἔφθανε εἰς τόν κ. Νικόλαο ἡ μοιχειπασία του ἐπὶ τοῦ παρανόμως, «Σιμωνιακῶς» καί ἀντικανονικῶς κενωθέντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου τῶν Ἀθηνῶν, ἔπρεπε μέ βία καί τραμπουκισμούς, νά καταλάβῃ καί τήν Στέγη Κληρικῶν καί νά ἐγκατασταθῇ εἰς αὐτήν! Ταῦτα δέ «ἐν μέσῳ» ὕβρεων, ἀντεγκλήσεων, ἀδελφομαχίας, προπηλακισμῶν, συκοφαντιῶν, ἀσέμνων χειρονομιῶν ἀπό τινος καί ξυλοδαρμῶν, ἀπό «χριστιανούς» πού κατὰ τὰ ἄλλα ἦλθαν νά ἐκκλησιασθοῦν, διά νά ἐορτάσουν μετ' ὀλίγον τό γεγονός τῆς Ἀγάπης, τῆς Εἰρήνης καί τήν κατάργησιν τῆς ἔχθρας, δηλαδή τήν ἐορτήν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως! Ποίου πνεύματος εἶναι καρποί ὅλα αὐτά τὰ κατορθώματα τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου καί τῶν τραμπούκων ὁπαδῶν του; Εἶναι καρποί τοῦ Ἀγ. Πνεύματος, ἢ τοῦ πονηροῦ;

Τό χρονικόν τῶν ἐκτρόπων τῆς Κυριακῆς 8/12 Δεκεμβρίου 2003

Παραθέτομεν εἰς τήν συνέχειαν σύντομον ρεπορτάζ σχετικῶς μέ τὰ τραγικά γεγονότα ὅπως τὰ ἐζησαν καί τὰ κατέγραψαν ἐνορίται οἱ ὅποιοι ἦσαν αὐτήκοοι καί αὐτόπται μάρτυρες:

«Τό πρωί τῆς Κυριακῆς 8.12.2003 (π.ῆ.) περί 6.30 πρωινήν, εἶδαμε τόν Σεβ/το Πειραιῶς συνοδευόμενον ἀπό ἀνθρώπους κυρίως ἄλλων ἐνοριῶν, νά ἐμφανίζεται εἰς τόν Ἐνοριακόν μας Ναόν Ἀγίας Τριάδος. Γνωρίζοντας τήν ἀπό 2.12.2003 «ΑΝΑΦΟΡΑΝ - ΔΗΛΩΣΙΝ» τοῦ Ἐφημερίου μας π. Θωμά, πού εἶχε προηγηθεῖ, θελήσαμε νά κλείσουμε τήν πόρτα γιά νά μὴν εἰσέλθῃ ὁ εἰσβολέας μέ τόν ὁποῖο μᾶς χωρίζουν πλέον θέματα Πίστεως. Ἕνας ὅμως ἀπό τοὺς Ἐπιτρόπους τοῦ Ναοῦ, παραμέρισε τήν κ. Εὐαγγελία Χαλκίδου, ἡ ὁποία ἐμπόδιζε τήν εἰσοδὸν τοὺς καί ἀφοῦ ἀνοίξε τήν πόρτα τοὺς ἔβαλε στὸν Ναό. Ὁ Σεβ. Νικόλαος μπήκε στὸ Ἱερό μαζί μέ τοὺς Κληρικούς του Ἱερομονάχους Παντελεήμονα καί Ἀνανία. Ὅταν τοὺς εἶδε ὁ π. Θωμᾶς τοὺς ρώτησε γιατί ἦλθαν, ἀφοῦ τοὺς εἶχε στείλει ἐπιστολὴ στήν ὁποία ἀνέλνε τοὺς λόγους Πίστεως καί Κανονικῆς Τάξεως, διά τοὺς ὁποίους δέν ἀναγνωρίζει τόν Σεβ. κ. Νικόλαο ὡς «Ἀρχιεπίσκοπο» καί κωλύεται νά ἱερουργήσῃ μαζί του. Ὁ Σεβ. κ. Νικόλαος τὸν ἀγνόησε καί ἄρχισε νά ντύνεται διά νά ἱερουργήσῃ. Ὁ Α. Κάτσουρας πού συνόδευε καί αὐτός τόν Σεβ/το Νικόλαο, καί οἱ υἱοὶ τοῦ π. Δημ. Τσαρκατζόγλου ἀνέβηκαν γρήγορα στὸ ἀναλόγιο καί μαζί μέ τόν Ἀγγελο Δημητρίου⁽³⁾ ἔφαλαν μεγαλοφώνως γιά νά καλύψουν μέ τήν φωνή τους τίς ἀπεγνωσμένες διαμαρτυρίες τοῦ π. Θωμᾶ, ὁ ὁποῖος ἀγνοημένος, περιθωριοποιημένος καί καταρρακωμένος τελικὰ βρέθηκε ἐκτός ἱεροῦ Βήματος! Δέν ἠδύνατο νά ἀναγνωρίσῃ τόν Σεβ. κ. Νικόλαο καί τοὺς κληρικούς του, ὅχι ἀπλῶς διότι κατήντησαν ἱερόσυλοι, ἀλλὰ καί διότι πλέον ἐνήργησαν ὡς βάρβαροι δυνάστες καί ἀπόλυτα ἀσεβεῖς.⁽⁴⁾

(3) Εἶναι ὁ πατήρ τοῦ Νεοσημερολόγιου Κληρικοῦ Σεραφεῖμ Δημητρίου. Βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς σελ. 19-24 τοῦ παρόντος τεύχους.

(4) Θὰ διενεοῖτο ποτὲ ὀρθόδοξος Ἀρχιερεὺς νά μετέλθῃ τοιαύτῃ βία καί μετὰ νά ἱερουργήσῃ; Αὐτὸ ἔκαμε ὁ κ. Νικόλαος καί οἱ Κληρικοὶ του, καί ἔδωσαν τήν εἰκόνα ὅτι ὄχι μόνον ὀρθόδοξοι δέν εἶναι, ἀλλὰ ὅτι ὁμοιάζουν καί μέ ἀπίστους βαρβάρους! Ἀς διαβάσῃ ὁ Σεβ. Πειραιῶς τοὺς τρεῖς πρῶτους Κανόνες τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου, διά νά ἴδῃ, ὅτι πέραν τῶν ἄλλων εἶναι καθαιρετέος καί «χωρίζεται ἀπὸ τὴν ὁμήγυρι τῶν πιστῶν» καί «οὔτε ὡς λαϊκὸς δέν δύναται νά μεταλμβάνῃ» μετὰ ἀπὸ αὐτὰς τὰς βιαιότητες.

Οἱ ἐνοριῖτες ἀντέδρασαν στήν θεά τοῦ ταλαιπωρημένου ἐφημερίου μας διαμαρτυρόμενοι ἔντονα καί δηλώνοντες ὅτι δέν δέχονται τόν Σεβ/το Πειραιῶς ὡς νέο Ἀρχιεπίσκοπο καί τόν ἀπεδοκίμαζον γιά τό κατάντημά του. Ἀπεδοκίμασαν ἐντονώτατα καί τούς ἀνθρώπους τοῦ Ἐπισκόπου Πειραιῶς, οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμοποίησαν βία, ἀπειλές, συκοφαντίες καί ὕβρεις κατά πάντων, χρησιμοποιώντας μάλιστα καί λεξιλόγιο πού οὔτε στό πεζοδρόμιο δέν συνηθίζεται. Χαρακτηριστικά:

Ἡ κ. Νικολέττα Α. Δημητρίου, ἐξύβρισε τήν κ. Δήμητρα Ἀ...., ἀποκαλώντας τήν μέ τήν λέξι «καθίκι»!

Ἡ κ. Ἀντ. Κορωνιάς, φώναξε τήν οἰκογένεια Κοντογιάννη «άπατεῶνες καί κλέφτες»!

Ἡ κ. Λεμονιά Παναγιωτάκη ἰσχυριζόταν μέ ὑστερία ὅτι ὁ «Κήρυκος καί ὁ Γκοντζίδης πήραν πολύ χρυσό ἀπό τήν μασονική στοά, ὅπου πηγαίνουν»!

Ἡ κ. Ἰσμήνη Σηλιώτου, γονατιστή οὐρλιαξε ἐπαναλαμβάνοντας: «εἰσθε δαιμονισμένοι»!⁽⁵⁾

Ἡ κ. Βασίλειος Τσαρκατζόγλου, υἱός τοῦ π. Δημητρίου ἀπευθυνόταν σέ ὅλους τούς ἐνοριῖτες ἀποκαλώντας τούς «ξεφτίλες», ἐνῶ εἰς κάποιο σημεῖο ἰδιαίτερα ἐξευτελιστική ἦτο ἡ δική του συμπεριφορά!... Ἡ δέ κ. Μαρία Κορωνιά φώναξε στήν ἀδελφή Βικεντία «χάνετε τήν κουτάλα γι' αὐτό διαμαρτύρεσθε»!

Στήν συνέχεια περί ὥραν 10ην π.μ. ἔφθασε πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ καταληψία Ἐπισκόπου Πειραιῶς κ. Νικολάου καί ὁ Ἱερεὺς π. Δημήτριος Τσαρκατζόγλου, ἀφοῦ ἐσπευσμένα τελείωσε τήν λειτουργία στήν Ἐνορία του τῆς Κοιμήσεως στήν Καλλιθέα. Μπήκε κι αὐτός στό Ἱερό Βῆμα μαζί μέ τούς καταληψίες καί ἄρχισε παρακλήσεις. Ἀργότερα βγήκε στήν ὥραία Πύλη καί εἶπε: «Οἱ πόρνες φωνάζουν τίς καλές γυναῖκες πόρνες γιά νά μή προλάβουν αὐτές νά μιλήσουν, αὐτό γίνεται καί σήμερα ἐδῶ». Δηλαδή οὔτε πολύ, οὔτε λίγο οἱ ὀρθόδοξοι, οἱ ὁποῖοι δικαιολογημένα ἔλεγον εἰς τόν παράνομο καί πολλαπλῶς βλάσφημο καί ἱερόσυλο «νέο Ἀρχιεπίσκοπο» κ. Νικόλαο καί τούς ὁπαδοὺς του, «δέν σᾶς δεχόμεθα», «φύγετε», «μή παραβιάζετε τήν ἐνορία μας», κατά τόν ἐν λόγῳ ἱερέα εἶχον ἦθος, συνείδησιν καί συμπεριφορὰν «πορνικήν», ἐνῶ οἱ τραμποῦκοι ἀναρχικοὶ καταληψίαι, ὅπως καί ὁ ἴδιος, ἦσαν οἱ «παρθένες»!

Τό ξεῦγος κ. Εὐαγγέλου Ἀποστολοπούλου, φωνασκοῦσαν κατά τῆς μοναχῆς Βικεντίας καταλογίζοντάς της ὅτι... «διέλυσε τό μοναστήρι καί ὅτι τώρα προσπαθεῖ νά διαλύσῃ τήν ἐνορία τῆς Ἀγίας Τριάδος»!⁽⁶⁾ Τό προαναφερθέν

(5) Δι' ὅλας τὰς ὕβρεις καί ἐλεεινὰς συκοφαντίας, πρῶτος ὑπέυθυνος, καί ὑπόλογος ἔναντι τῆς ἠθικῆς καί Κανονικῆς Τάξεως, ἀλλὰ καί ἔναντι τοῦ νόμου εἶναι ὁ Ψευδοαρχιεπίσκοπος κ. Νικόλαος...

(6) Σημ. «Ο.Π.». Ἀναίσχυνη καί προκλητικὴ προσπάθεια δημιουργίας ἁλλοθι, διότι τό Μοναστήρι τό ἔκλεισαν αἱ ἀδελφαὶ καί οἱ ἀδελφοὶ Τσακίρογλου, ἦτοι αἱ μοναχαὶ Συγκλητικῆ, Θεολογικῆ καί Ἐπιστήμης Τσακίρογλου, καί οἱ Ἱερομόναχοι Στέφανος καί Νεόφυτος Τσακίρογλου καί ὁ ἐμφανιζόμενος ὡς ἀδέσποτος καλόγηρος Μάξιμος. Ἡ ἀδελφὴ Βικεντία εἶναι κόρη τοῦ π. Θωμᾶ, ἡ ὁποία μετὰ τήν ἐκδημίαν τῆς πρεσβυτέρας Ζωῆς διακονεῖ τόν Γέροντα πατέρα της.

ζεῦγος Ἀποστολοπούλου συνέχισε επίσης νά συκοφαντῇ ισχυριζόμενο ὅτι «ὁ Σεβ. Κήρυκος ἐπαιρνε χρήματα ἀπό τήν ἐνορία μας καί τά διέθετε στόν Ἱερό Ναό Ἀγίας Αἰκατερίνης εἰς τό Κορωπί Ἀττικῆς καί γι' αὐτό πρέπει νά φύγῃ ἀπό κεῖ γιατί τό κτίριο εἶναι τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου.⁽⁷⁾

Ἀρχισαν νά καταφθάνουν καί ἄλλες ἐνισχύσεις, ὅπως τό σχέδιον καταλήψεως εἶχε προβλέψει. Ἐπιστρατεύθησαν ἀκόμη καί μοναχές, μέ τίς εὐλογίες ἐννοεῖται τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ ὁποῖος, προκειμένου νά ἐπιτύχῃ τήν χειροτονίαν τῶν Τσακίρογλου, συνεχίζει τίς ἐκδουλεύσεις πρὸς τόν δυστυχῆ Πειραιῶς κ. Νικόλαο. Κάποιες ἐνορίτισσες πλησιάσαμε τήν ἀδ. θεολογία Τσακίρογλου καί τήν ρωτήσαμε: «Εἶναι κακό πού ζητᾶμε νά τηρηθεῖ ἡ Κανονική τάξις στό θέμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου;», καί «στό κάτω - κάτω, ἐσεῖς, εἴπαμε, τί δουλειά ἔχετε ἐδῶ. Ἀφοῦ κλείσατε τό μοναστήρι, ἦρθατε καί ἐδῶ νά κάνετε τά ἴδια;». Ἡ Μοναχή κοίταξε εἰρωνικά καί μέ ὑψωμένο τό χέρι ἔκανε ἐπιδεικτικά «κομποσκοῖν» ὑπὲρ τῶν καταληψιῶν, ὥστε νά ἐπιβληθοῦν. Τήν ἀπάντησι εὐκρινέστατα τήν ἔδωσε ἄλλη μοναχή: «Μᾶς ἔχουν δώσει ἐντολή νά συμπαρασταθοῦμε στόν Νικόλαο καί νά μὴ μιλάμε».⁽⁸⁾

Ὁ Ἀπόστολος Γάτης⁽⁹⁾ κατηγοροῦσε τόν ἀπόντα θεολόγο Ἐλευθέριο Γκοντζίδη ὅτι «πῆρε ἀπό τόν Ἱερομόναχο π. Ἀμφιλόχιο τό ποσό τῶν 61.000.000 δρχ.», καί ἐπανελάμβανε τά δῆθεν «περί διγαμίας του» κλπ. ἀνοήτους συκοφαντίας. Αὐτά καί ἄλλα πολλά καί ἀνυπόστατα ἀκούσθηκαν καί θά χρειάζοταν πολλές σελίδες γιά νά καταγραφοῦν. Ὡς σημειωθεῖ ἐδῶ ὅτι οἱ παραπάνω δέν ὑπῆρξαν ποτέ ἐνορίτες τῆς Ἀγίας Τριάδος. Μέ αὐτές τίς προϋποθέσεις καί «δυνάμεις» ἦλθε τήν Κυριακή 8.12.2003 ὁ ψευδοαρχιεπίσκοπος κ. Νικόλαος νά γίνῃ καταληψίας τοῦ Ἱεροῦ μας Ναοῦ καί τῶν ἐγκαταστάσεών του.

Στό διάστημα αὐτό καί ἐνῶ ἐγίνετο προσπάθεια ἐκ μέρους των νά παραβιάσουν τήν κλειδωμένη ἐσωτερική πόρτα πού ὀδηγοῦσε στοὺς ὀρόφους τοῦ κτιρίου γιά νά ἀνέβουν πάνω, ὅπως προέβλεπε τό σχέδιον τῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς κατάληψιν, κάποιος κάλεσε τήν ἀστυνομία. Ὅταν ἦλθαν τά ὄργανα τῆς Τάξεως ἐζήτησαν ἀπό τόν Ἐφημέριό μας π. Θωμᾶ καί τόν Σεβ. κ. Νικόλαο νά πᾶνε στό Ἀστυνομικό Τμήμα διὰ νά ἐπιληφθῇ ἀρμοδίως ὁ ἀξιωματικός τοῦ Τμήματος. Τόν Σεβ. Πειραιῶς συνόδευε ὁ μ. Μάξιμος Τσακίρογλου, ὁ ἴδιος ὅμως ὁ Σεβ/τος

(7) Σημείωσις «Ο.Π.». Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Κήρυκος πέραν τοῦ ὅτι πρόσφερε καί δέν πῆρε ἐκ τῆς ἐνορίας, (ἄς τοὺς ἀπασχολῇ πῶς θά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν συκοφαντία τους), ἀεῖποτε ἀπὸ λαϊκός διαμένει εἰς τό οἶκον τῆς Ἐνορίας τῆς Ἀγίας Τριάδος, εἶναι δέ οὐσιαστικά ὁ ἐμπνευστὴς αὐτοῦ τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἔργου, καί ὁ υπεύθυνος μέ ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ Ἱεροῦ Φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου διὰ τήν ἀνέγερσιν, λειτουργίαν, καί ὀργάνωσιν τῆς Στέγης τῶν Κληρικῶν, καί αὐτός ὁ ὁποῖος οὐσιαστικά συνειργάσθη μετὰ τοῦ Ἐφημερίου π. Θωμᾶ διὰ νά ἀχθῇ εἰς πέρας τό ἔργον, τό ὁποῖον πρῶτοι οἱ πάντες, καί ἐν συνεχείᾳ ὁ καταληψίας κ. Νικόλαος, τό ἐξήλεψαν καί τό ἐπολέμησαν.

(8) Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε κ. Ἀνδρέα, ποῦ σᾶς φτάσανε οἱ ἀδελφοὶ Τσακίρογλου!... Ἀλλὰ αὐτοὶ τήν δουλειά τους κάνουν, Σεῖς δέν σκέφτεστε τί λόγο θά δώσετε στόν φοβερό Κριτῆ, διότι δέν ἀφήσατε μέ τὰς Ἱεροσουλίας σας τίποτε ὀρθιο;

(9) Σημ. τῆς «Ο.Π.». Ὁ ἐν λόγῳ κύριος εἶναι κοινῶς «σαματατζής» καί ὄργανον τοῦ Σεβ. κ. Νικολάου. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀνωτέρω ψευδεῖς καί ἄκρως συκοφαντικούς ἱσχυρισμούς, ἀλλὰ καί ὅσα ἔκτροπα προεκάλεσεν εἰς τήν ἐνορία τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Περιστερίου Ἀθηνῶν, παρουσιάζουν τό «ἥθος», τήν «χριστιανοσύνην» του καί τήν κοινωνικὴν του συμπεριφορὰν!... Βλέπετε καί «Ἀναγκαῖα Πληροφόρησις» Ἀθῆναι 7.3.2000.

ζητούσε άπεγνωσμένα νά τόν συνοδεύση ό κ. Α. Κάτσουρας: «Φωνάξτε τόν Κάτσουρα νά έρθη μαζί». Τήν στιγμή εκείνη ένας άστυνομικός άπευθυνόμενος στόν μοναχό Μάξιμο τόν καθούσχασε λέγοντάς του: «π. Μάξιμε όλα θά πάνε καλά». Πόθεν όρμώμενος και τί είχεν ύπ' όψιν τον τό Άστυνομικόν όργανον όταν έλεγε αυτό; Τόν π. Θωμά συνώδευσε ό κ. Άντώνιος Μάρκου... Ένώ, εις τό Άστυνομικόν Τμήμα, όπως βεβαιοϊ ό κ. Άντώνιος Μάρκου, συνειρωνήθη «νά τοῦ προσφερθῇ μία πορτοκαλάδα, νά αναπληρωθῇ ὀλίγον καί νά αποχωρήσουν», οὔτοι άνέβησαν εις τόν 2ον όροφο, έγκατεστάθησαν εκεί, έφεραν και άλλες μοναχές από τό Μοναστήρι και μέχρι σήμερα παραμένουν άδίστακτοι καταληφίαί... Δι' όλα αυτά τά απαράδεκτα, τάς ύβρεις, τούς προπηλακισμούς τάς χειρονομίας, τάς χειροδοχίας, τά ψεύδη κλπ. κλπ., τά όποια πέραν τοῦ ότι είναι έκκλησιαστικά έγκλήματα, τά ίδια είναι και ποινικά άδικήματα, καταγγέλλομεν ως ΗΘΙΚΟΝ ΑΥΤΟΥΡΓΟΝ τόν Σεβ/τον Πειραιώς κ. Νικόλαον, ό όποιος πρέπει νά κληθῇ νά δηλώσει αν τά όσα πρὸς χάριν του ελέχθησαν και συνέβησαν, τά αναλαμβάνει ύπ' ευθύνη του ή τά καταδικάζει, μετανοεῖ και ζητεῖ συγγνώμην, έφ' όσον βεβαίως έχει μείνη μέσα του, εἴτω και ελάχιστον ήθος χριστιανισμοῦ».

Τό άνωτέρω ρεπορτάζ συνέταξαν και μᾶς έκοινοποίησαν αι εύλαβέστατοι: Δήμητρα Άνδρεαδάκη, Εθαγγελία Χαλκίδου και Δέσποινα Ίωαννίδου.

Έν όψει, λοιπόν, αὐτῆς τῆς καταστάσεως επαναλαμβάνομεν ότι ζητήθηκε ή συνδρομή τῆς Άστυνομίας διά τήν απομάκρυνσι τόσοσ τοῦ Σεβ/του, όσον και τῶν άσχημονούντων όπαδῶν του. Στό Άστυνομικό Τμήμα Κάτω Ήλιουπόλεως, όπως και έγγραφως βεβαιοϊ ό κ. Άντώνιος Μάρκου, με τήν μεσολάβησι τοῦ άρμοδίου Άξιωματικοῦ Υπηρεσίας συμφωνήθησαν τά κάτωθι: 1ον: Νά επιστρέψουν ό Σεβ/τος Πειραιώς και ό π. Θωμάς στόν Ναό και νά απομακρύνουν ήρέμως τούς λαϊκούς. 2ον: Νά φιλοξενηθῇ ὀλίγον πρὸς ξεκούρασίν του ό Σεβ/τος Πειραιώς και κατόπιν νά αποχωρήσει και αὐτός. Έτσι αποφεύχθηκε ή κράτησις και ή προσαγωγή τήν έπομένη στο Αὐτόφωρο, τῶν, (κατά τό Άστυνομικόν Όργανον) υπαίτιων και ό περαιτέρω διασυρμός τῆς Έκκλησίας, αλλά και ό φανατισμός και ή μισαλλοδοξία τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου με άπρόβλεπτες πλέον και εκτός έλέγχου συνέπειες. Κατόπιν αὐτῆς τῆς ένώπιον τοῦ Άξιωματικοῦ Υπηρεσίας εις τό Άστυνομικόν Τμήμα συμφωνίας, αμα τῇ επιστροφῇ εις τόν Ναόν, ό κ. Μάρκου εζήτησε και έλαβε τό κλειδί και ηνοιξε τήν θύραν τοῦ Μεγάρου, οδηγήσας τόν Σεβ/το κ. Νικόλαο γιά νά «ξεκουρασθῇ» ενώ τοῦ προσεφέρθη και αναψυκτικόν. Δυστυχώς όμως αὐτήν τήν ένώπιον τῆς Άστυνομίας συμφωνίαν και τήν ευγενῇ συμπεριφοράν δέν έσεβάσθη, ή μάλλον τήν κατεχράσθη ό Σεβ. κ. Νικόλαος, όστις ήσθάνετο νικητής, άφοῦ ήλέκτρισε τούς μαινομένους όπαδούς του με τό σύνθημα: «Νενικήκαμεν». Έτσι οι λαϊκοί δέν απομακρύνθησαν, άφοῦ ό Σεβ/τος Πειραιώς ζήτησε από τούς όπαδούς του νά παραμείνουν μέχρι τό άπόγευμα γιά τήν Άκολουθία τοῦ Έσπερινοῦ, αλλά νά προσέλθουν και τήν έπομένην διά νά λειτουργήσι πάλιν υπό τήν προστασία των.

Άπό τό σημείο αυτό και μετά ή εξέλιξις τῆς υποθέσεως μοιάζει με τόν μῦθο τοῦ Αἰσώπου κατά τόν όποιο ό σκατζόχοιρος εζήτησε φιλοξενία εις τό σπίτι τοῦ

λαγού και σπρώξε - σπρώξε με τά άγκάθια έβγαλε έξω τόν λαγό από τό «σπίτι» του!... Τόν Σεβ/το Πειραιώς, ό όποίος εισέβαλε δολίως εις τό οίκημα τόν άκολουθήσαν οί Κληρικοί, οί σύμβουλοί του, αλλά βία εισεχώρησαν και άρκετοί όπαδοί του. Σε έλάχιστο χρόνο κατέφθασεν άλλο κλιμάκιο από μοναχές από τήν Μονή Παναγίας Κερατέας «για νά εύπρεπίσουν και έπενδύσουν τόν χώρο»! Ύπογραμμίζεται επίσης ότι τό ξεύγος Άγγέλου και Νικολέττας Δημητρίου, Γονείς του κ. Σεραφείμ Δημητρίου, ό όποίος ήρνήθη τήν Έκκλησίαν και προσεχώρησεν εις τόν Νεοημερολογιτισμόν, έκινούντο και προσέφερον μέ κάθε τρόπον τάς ύπηρεσίας των εις τόν καταληψία ψευδοαρχιεπίσκοπον. Έτσι τήν 8ην Δεκεμβρίου όλα ήσαν σχεδιασμένα και προετοιμασμένα, ώστε ή κατάληψις νά έπιτευχθί πάση θυσία, άκόμη και μέ δολιότητες και άπάτες! Αφοϋ δέ ώλοκληρώθη εις πρώτην φάσιν ή κατάληψις, άμέσως έδηλώθη ότι ό καταληψίας ψευδοαρχιεπίσκοπος «θά λειτουργήση και τήν μεθεπομένην εις τύπον τής Άγίας Τριάδος», και ότι τελικά θά έγκατασταθί μονίμως εκεί, έγκαταλείποντας τό Μητροπολιτικό του Μέγαρο τής όδοϋ Σαμφοΐντος! Άλλοίμονον διά τό έπίπεδο των Κληρικων μας, οί όποιοι μέ τήν δολία και άναρχική τους συμπεριφορά, θά ήδύνατο νά ειπή τις ότι όμοιάζει μέ αυτή των άναρχικων των Έξαρχιων ή του «Άτίλα» εις τήν Κύπρον...

Ένα πρώτο άποτέλεσμα τής καταστάσεως αυτής ήτο νά άναγκασθί ό επί τριάκοντα έτη Έφημέριος και δωρητής και κτήτωρ κλπ. αυτού του μεγαλοπρεπούς οίκοδομήματος, νά ιερουργή εις τόν άπομεμακρυσμένο και μικρόν σχετικώς 'Ι. Ναόν του άγίου Σπυρίδωνος Καρέα, χωρίς θερμανση μέσα στην καρδιά του χειμώνας, άκολουθούμενος όμως από τήν συντριπτική πλειοψηφία των ευλαβων ένοριτων του και πνευματικων του τέκνων.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Τό άνωτέρω συγκεκριμένο γεγονός, άγανακτισμένους έκ του δόλου και τής άσυνεπείας του Έπισκόπου, κατήγγειλεν εις τήν συνέχεια ό κ. Άντώνιος Μάρκου μέ τήν κάτωθι άνοικτή έπιστολή διαμαρτυρίας:

«ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Πρός τόν Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιώς και Νήσων κ. Νικόλαο

Σεβασμώτατε, Βρίσκομαι στην ιδιαίτερα δυσάρεστη θέση νά σās άπευθύνω δημόσια τήν παρούσα Άνοικτή Έπιστολή Διαμαρτυρίας, άναγκαζόμενος από τήν, όπως προκύπτει, άνέντιμη συμπεριφορά και τήν διπλοπροσωπία σας.

Άπό του παρελθόντος Φεβρουαρίου 2003, πού ή παράνομη, άντικανονική και ιερόσυλη (όπως πολύ εύστοχα χαρακτηρίσθηκε) «παραίτησι» του Μακ. Άρχιεπισκόπου κ. Άνδρέου, δρομολόγησε τήν δική σας άντικανονική «έκλογή». Παρά τήν διαφωνία μου, σās άντιμετώπισα μέ σεβασμό προς τήν ήλικία και τό Άρχιερατικό σας άξίωμα (τό όποιο όμως σεις δέν σεβασθήκατε), ένθυμούμενος έκτός άλλων και τό ιδιαίτερης συναισθηματικής άξίας για μένα και τήν σύζυγό μου γεγονός, ότι σεις εύλόγησατε τούς Γάμους μας. Όμως, όπως τελικά άποδείχθηκε, τήν λεπτότητα,

εὐγένεια καὶ μετριοπάθειά μου, σεῖς καὶ οἱ σύμβουλοί σας ἐρμηνεύσατε σάν ἀδυναμία ἢ καὶ σάν βλακεία.

Προηγούμενος, βέβαια, δέν ὑπολογίσατε τόν πολὺ Πρωτοπρεσβύτερο π. Θωμᾶ, τόν ὁποῖο κυριολεκτικά «βία καὶ δυναστεία» τόν ἐξουθενώσατε, ἐνῶ δέν εἴχατε καὶ τὴν στοιχειώδη συνέπεια νά ἀπαντήσετε στὴν ἱστορικὴ ὁμολογιακὴ ἐπιστολὴ πού σᾶς ἀπηύθυνε.

Δέν σᾶς ἔφθανε ἡ μοιχειπρασία ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ ἔπρεπε μέ βίαια καὶ τρομοκρατικά μέσα νά γίνετε καταληψίας καὶ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ του κτιρίου. Καὶ ὅλα αὐτά «ἐν μέσῳ» ὕβρεων, ἀντεγκλήσεων, ἀδελφομαχίας, προπηλακισμῶν, ἀσέμνων χειρονομιῶν καὶ ξυλοδαρμῶν ἀπὸ «Χριστιανούς» ὁπαδοὺς σας, πού κατὰ τὰ ἄλλα ἤρθαν νά ἐκκλησιασθοῦν, διαγόντες τὸ στάδιον τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων.

Σεβασμιώτατε, εἴστε Ἀρχιερεὺς, ἐκπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ, ἐκφραστής τῆς εἰρήνης, ἀγάπης καὶ ἀληθείας Του ἢ ὄργανο αὐτῶν πού σᾶς συνοδεύαν καὶ σᾶς κάλυπταν νά γίνετε ἀναρχικός καὶ καταληψίας; Ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι νᾶφέρομαι στά ἔκτροπα πού προκαλέσατε σεῖς μέ φανατισμένους ὁπαδοὺς σας, τὴν Κυριακὴ 8η/21 Δεκεμβρίου 2003, στὸν Καθεδρικό Ναό Ἀγίας Τριάδος Κ. Ἡλιουπόλεως Ἀθηνῶν, ὅπου —ἀφοῦ ἀσεβέστατα καταλάβετε τόν Ναό καὶ «λειτουργήσατε»— μετὰ προχωρήσατε στὴν ὀλοκλήρωση τοῦ σχεδίου σας, πού ἦταν νά καταλάβετε καὶ τὸ οἶκημα καὶ νά ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ σάν στυγνὸς κατακτητής.

Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς συνειδήσεώς σας (ἂν πιστεύετε καὶ σέβεσθε τόν Θεό καὶ λειτουργεῖ ἡ συνείδησή σας), σᾶς προκαλῶ νά μέ διαφεύσετε καὶ σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν συμφωνία πού ἐπιτεύχθηκε σὺν γραφεῖο τοῦ Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Κ. Ἡλιουπόλεως, ὅπου ὁδηγηθήκατε σεῖς (συνοδευόμενος ἀπὸ τόν ἀκόλουθό σας π. Παντελεῖμονα, τόν μοναχό Μάξιμο καὶ τόν κ. Δημ. Κάτσουρα) καὶ ὁ Ἐφημέριος π. Θωμᾶς (συνοδευόμενος ἀπὸ τόν γράφοντα).

Συμφωνήθηκε, καὶ τὸ ἀποδεχθήκατε σεῖς καὶ ὁ π. Θωμᾶς, νά ἐπιστρέψετε εἰρηνικά στὸν Ναό, νά δοθεῖ ἐντολὴ νά ἀποχωρήσουν οἱ λαϊκοὶ καὶ σεῖς προσωπικά νά ἀνεβῇτε σὺν τὸ δωμάτιο πού σᾶς παραχωρήθηκε «διὰ ὀλίγην ἀνάπαυσιν»;

Τηρήσατε αὐτὴ τὴν συμφωνία ἢ ἐνθαρρύνετε τοὺς ὁπαδοὺς σας σὲ νέα ἔκτροπα; Ἀποχωρήσατε μετὰ τὴν ἀνάπαυσή σας ἢ μέ τὴν «μέθοδο τοῦ σαλαμιού», βῆμα - βῆμα, σάν καταληψίας, ἐπιδιώκετε νά θέσετε ὑπὸ τὴν κατοχὴ σας ὅ,τι δέν σᾶς ἀνήκει ὡς παρὰ νόμου καὶ ἀντικανονικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς βλασφήμου;

Εἶναι αὐτὴ συμπεριφορὰ Ὁρθοδόξου Ἀρχιερέως καὶ Χριστιανοῦ ἢ συμπεριφορὰ Χομεϊνική; Εἴσθε «εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ» ἢ «εἰς τύπον καὶ τόπον» τοῦ «Πλανητάρχη» Μπούς; Λυστυχῶς, ὅτι κι ἂν πῆτε ἀπολογούμενος, ἡ συμπεριφορὰ σας εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀντιχριστιανική. Νομίζετε, ὅτι μέ τὰ ψέματα καὶ τίς ἀπατεωνιές θά ἐπιβληθῇτε στὴν συνείδηση τῶν νομιμοφρόνων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν; Μᾶλλον ἀπατᾶσθε.

Σᾶς ὑπενθυμίζω, Δέσποτά μου, ὅτι τό μόνο πού θά πάρετε μαζί σας εἶναι πρῶτα - πρῶτα οἱ κατά τῆς Ἐκκλησίας ἁμαρτίες σας, οἱ βλασφημίες σας κατά τῆς Ἀποστολικῆς σας Διαδοχῆς, οἱ πλάνες καί οἱ κακοδοξίες σας σέ θέματα Ὁρθοδόξου Πίστεως, ἡ ἱερόσυλη συμπαιγνία σας, τά ψέματα, οἱ συκοφαντίες, οἱ ἀδικίες καί τά δύο μέτρα τοῦ τάφου σας, πού γιά ὅλους μας εἶναι κοινό καί ἀπαράλλακτο τέλος.

Λυπούμενος καί μόνο λυπούμενος
Ἀντώνιος Μάρκου
18.2.2003»

Ἐπειδὴ ὁ Καταληψίας Ἐπίσκοπος ἀνάληγτος, συνεχίζει τὴν ἐγκατάστασί του εἰς τὴν ἐνορία τῆς Ἀγίας Τριάδος, οἱ ἐνορίται τὴν 29.12.2003 προέβησαν εἰς τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν διαμαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν δὲν κατεδέχθη, ὡς μικρός καί δειλός, νά παραλάβῃ ὁ καταληψίας Ἐπίσκοπος! Ἰδού καὶ αὕτη:

«ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ ΕΝΟΡΙΤΩΝ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ Κ. ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ
Ἐν Ἀθῆναις τῇ 29.12.2003 (π.ῆ.)

Πρὸς τὸν Σεβ/τον Πειραιῶς καὶ Νήσων κ. Νικόλαον

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ: 1) Μακ/τον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέαν, 2) Σεβ/τους Ἀρχιερεῖς Ἀργολίδος κ. Παχώμιον, Περιστερίου κ. Γαλακτίωνα, Μεσσηνίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Κήρυκον, Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Γοργόνιον, Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Ταράσιον, Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Πανάρετον, Διανέϊας κ. Ἀνδρέαν, καὶ Φιλίππων κ. Χρυσόστομον. 3) Ἱερὸν Κλήρον. 4) Ἱεράς Μονάς καὶ Ἱεροῦ Ναοῦς.

Σεβασμιώτατε, εὐλογεῖτε. Δυστυχῶς, σειρὰ ἀτυχῶν καὶ δυσαρέστων συμβάντων μᾶς ἀναγκάζουν νά ἀπευθυνθοῦμε σέ σᾶς μέ τὴν παροῦσα Ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ - Διαμαρτυρία. Ἀρχικά ἐπιθυμοῦμε νά σᾶς κάνουμε σαφές ὅτι στηρίζουμε τὸν ἐφημέριό μας πρωθιερέα π. Θωμᾶ Κοντογιάννη σέ ὅλες τὶς ἀποφάσεις, πού μέχρι σήμερα ἔλαβε, καὶ στὸν τρόπο μέ τὸν ὁποῖο μέχρι σήμερα κινήθηκε, καὶ ἐναντι τῆς περὶ παραιτήσεως κλπ. συμπαιγνίας σας.

Εἶναι πασιφανές ὅτι ὁ Ἐφημέριός μας, καίτοι πονᾷ γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ τάξι καὶ τὴν ἀλήθεια, ἀρχικά δὲν θέλησε νά χρησιμοποιήσῃ ὑψηλοὺς τόνους, ἐλπίζοντας ὅτι θά ἐπιδειξέτε σύνεσιν, ἐνῶ ταυτόχρονα ἐνδιαφέρεται γιὰ τὶς ψυχές τῶν ἐνοριτῶν του καὶ οὐδέποτε θέλησε νά προκαλέσῃ τὸν σκανδαλισμὸ τῶν ἀδυνάτων. Μέ τὸν τρόπο αὐτό σᾶς ἔδινε τό χρονικὸ περιθώριον νά «συνμαζέψετε» τὴν σωρεία τῶν παρανόμων καὶ ἀντικανονικῶν πράξεων, στίς ὁποῖες ὑποπέσατε. Γιὰ τὴν συμπαιγνία τῆς «παραιτήσεως» τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τὴν ἀντικανονικὴ «διαδοχή» σας εἶναι ἄλλοι ἀρμοδιότεροι ἀπὸ ἐμᾶς νά μιλήσουν, ὅπως ἄλλωστε τό ἔχουν ἤδη κάνει, ἀλλὰ κατ' ἀπαράδεκτον τρόπον, δὲν λαμβάνονται καθόλου ὑπ' ὄψιν. Ἐπίσης δὲν θά ἀναφερθοῦμε στίς ἐπίσημες καταγγελίες γιὰ κακόδοξα φρονήματα καὶ παραχαράξεις Συνοδικῶν καὶ Πατερικῶν

κειμένων, πού έκκρεμοὺν εἰς βάρος σας, οὔτε καί εἰς τό βλάσφημο Ἀπαλλακτικό σας Βούλευμα 54/76, καί στά ἰδικά σας ψεύδη καί τήν ιεροσύλον συμπεριφοράν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, γιά τό ὅποιο ἐγράφησαν τόσες ἀναλυτικές διαμαρτυρίες καί Καταγγελίες.

Ὅλα αὐτά ἄλλωστε συνοπτικά τά καταγράφει καί ὁ Ἐφημέριός μας π. Θωμᾶς εἰς τήν ἀπό **2.12.2003** ὁμολογιακὴν ἐπιστολήν του, στήν ὁποίαν ὁμως δέν εἴχατε τήν Ἀρχιερατικὴ εὐαισθησία νά ἀπαντήσετε. Προτιμήσατε νά πατήσετε ἐπὶ «πτωμάτων», δηλαδή νά προσβάλετε τήν προσωπικότητα καί τήν ὀρθόδοξον συνείδησιν καί τοῦ ἰδίου καί τῶν ἐνοριτῶν, καί νά εἰσέλθετε τήν 8.12.2003 «ἀλλαγθέν», ὡς «κλέπται καί λησταί», κατὰ τόν λόγο τοῦ Κυρίου, δηλαδή μέ βίαν καί βάρβαρον συμπεριφοράν, καί νά γίνετε στυγνὸς καταληψίας. Ὅλων αὐτῶν ἠθικὸς αὐτουργὸς ἀναμφισβήτητα εἶναι ἡ Σεβασμιότης σας, τήν ὁποία σεῖς μέ αὐτόν τόν τρόπο προσβάλετε ἀποδεικνύοντας ὅτι δέν ἔχετε σχέσιν μέ τόν Κύριόν μας, ὁ Ὅποιος ἔδωσε τήν ἐντολήν στοὺς μαθητές Του καί σέ σᾶς νά μὴ βιάζουν, νά μὴ πατοῦν συνειδήσεις, ἀλλὰ ὅπου δέν τοὺς θέλουν νά φεύγουν ...Σεῖς δέν ἦλθατε γιά νά εὐαγγελισθῇτε τήν ἀγάπη, τήν εἰρήνην καί τήν ἐνότητα ἐν Χριστῷ, ἀλλὰ ἦλθατε ὡς τύραννος, γιά νά ἐπιβάλετε τὴν κυριαρχία σας καί τίς ἀντικανονικότητές σας, τίς ιεροσυλίες σας, τίς βλασφημίες σας καί νά ἱκανοποιήσετε τὴν ἀσύδοτη ματαιοφροσύνη σας.

Θά ἀναφερθοῦμε σέ βασικά γνωστά γεγονότα, πού καί ἡμεῖς, ὡς ἐνορῖτες τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος, γνωρίζουμε πάρα πολὺ καλά, ἀλλὰ καί σεῖς ὅπως καί πολλοὶ ἄλλοι δέν ἀγνοεῖτε. Ὑπῆρξαμε εὐτυχεῖς, γιατί εἴχαμε τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ νά ἔχουμε ἓνα τόσο ἄξιο ἱερέα, ὁ ὅποιος ὑπηρετήσε καί ὑπηρετεῖ τόν Χριστό μας καί τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας του καί γενικά τίς ἀνάγκες τῆς Ἑνορίας μας διὰ τριάντα καί πλέον χρόνια. Ἀκόμη καί ὅταν εἴχαμε μικρὸ Ναό, δέν εἴχαμε ποτέ μικρὴ Ἑνορία κι αὐτό χάρις στήν θερμὴ πίστι, τὴν ἀνυπόκριτη ἀγάπη καί τὴν ἀκούραστη δραστηριότητα τοῦ Ἐφημερίου μας π. Θωμᾶ. Ἡ εὐρυνθιμὴ λειτουργία τῆς ἐνορίας, σέ κάθε ἐπίπεδο, ὑπῆρξε πάντα ὑποδειγματικὴ. Δέν ὑπῆρξε μέρα, γιορτὴ ἢ καθημερινή, πού νά μὴν τελέσῃ τὴν θεία Λειτουργία. Εἶναι ἴσως παράδειγμα μοναδικό στίς μέρες μας, ἓνας κοσμικὸς ἐφημέριος νά λειτουργῇ καθημερινά στήν ἐνορία του, ἡ ὁποία σφύζει ἀπὸ ζωὴ. Πιστοί, νεοφώτιστοι, κατηχητικά, φροντιστήρια, συμμελέτες, ἀσφυκτιοῦσαν στὰ στενά ὄρια τοῦ παλαιοῦ ναοῦ. Ὁ π. Θωμᾶς ἀγόρασε μέ δικὰ του ἐξοδα τὰ δύο παρακείμενα οἰκόπεδα καί μέ τὴν δική του πρωτοβουλία, μέ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου διάθεσιν τῶν πενιχρῶν εἰσοδημάτων του καί τὴν ἄριστη διαχείριση τῶν δικῶν μας εἰσφορῶν, ἀνήγειρε τό διπλανὸ περικαλὲς οἰκοδόμημα ἰδιαίτερα λειτουργικὸ γιά τίς ἀνάγκες τῆς Ἑνορίας. Ἀπ' ὅλα αὐτά, ὁ καλὸς τοῦτος Κληρικὸς τίποτα δέν ἔγραψε στό ὄνομά του ἢ τῶν συγγενῶν του, παρόλο πού εἶναι κοσμικὸς καί δέν ὑποχρεοῦται νά εἶναι ἀκτήμονας, ὅπως Σεῖς. Θά μπορούσε τὰ δύο οἰκόπεδα πού ἀγόρασε νά τὰ εἶχε στό ὄνομά του καί νά κρατοῦσε καί τὴν ἐπικαρπία τοῦ κτιρίου, ὅμως ἀπεδείχθη ἀνιδιοτελής καί ἀκτήμων περισσότερο ἀπὸ σᾶς πού ὑποσχέθηκατε ἀκτημοσύνην ὡς ἐκ τῆς μοναχικῆς τάξεως προερχόμενοι.

Ὁ π. Θωμᾶς ὑπῆρξε πάντα ἡ ψυχὴ τῆς ἐνορίας μας, πάντα παρὼν καὶ πάντα εὐλογῶν κάθε καλὴ προσπάθεια. Σέ ὅποιον χτυποῦσε τὴν πόρτα ἄνοιγε ὁ ἴδιος, καὶ στὸ τηλέφωνό του δὲν ἀπάντησε ποτέ ὁ ψυχρὸς τηλεφωνητής. Ὁ π. Θωμᾶς δὲν εἶχε ποτέ προσωπικὸ χῶρο καὶ χρόνο. Ποιὸς χρειάσθηκε ἐξομολόγησι, ἢ θεία μετάληψι σέ σπίτι ἢ σέ νοσοκομεῖο καὶ δὲν βρῆκε τὴν πρόθυμη ἀνταπόκρισή του; Ποιὸς χρειάσθηκε εὐχή, λόγο παρηγορητικὸ ἢ νουθεσία ὅποιαδήποτε ὥρα τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νύκτας καὶ δὲν βρῆκε τὸν π. Θωμᾶ; Ποιὸς χρειάσθηκε οἰκονομικὴ στήριξη καὶ δὲν ἔλαβε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ π. Θωμᾶ στὰ μέτρα τῶν δυνατοτήτων του; Ἀκόμα καὶ πρόσωπα πού ἐτοίμασαν τὴν κατάληψι, καὶ τὴν Κυριακὴ 8.12.2003 ἦταν δίπλα σας, ἔχουν εὐεργετηθεῖ ἀπὸ τὸν π. Θωμᾶ!... Ὅλα αὐτὰ εἶναι γεγονότα, πού οἱ φίλοι τὰ ὁμολογοῦν καὶ οἱ «ἐχθροί» δὲν μποροῦν νά τὰ ἀρνηθοῦν, διότι τότε θά φωνάξουν καὶ οἱ πέτρες.

Γι' αὐτὸ γράφομεν, ὅτι εἴμεθα εὐτυχεῖς. Γιατί ἀξιωθήκαμε νά ἔχουμε ἓνα τέτοιο καλὸ καὶ ἄξιο κληρικὸ Ἐφημέριο, ὁ ὁποῖος λαμπρύνει τίς τάξεις τῶν Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ μέ τὴν καθαρὴν τὸν Ὁμολογία. Θά θέλαμε πολὺ νά καυχώμεθα παρομοίως καὶ γιὰ σᾶς, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν μᾶς τὸ ἐπιτρέπει ἡ μέχρι τώρα συμπεριφορὰ σας, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ Ἀπαλλακτικὸ Βούλευμά σας, μέχρι καὶ τὴν συμπαιγνία περὶ παραιτήσεως... καὶ μέχρι τὴν κατάληψι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας, ὅπου ἦλθατε δεσποτικά καὶ αὐταρχικά νά ἐκδιώξετε αὐτὸν τὸν Ἐφημέριο ἀπὸ τὴν ἐνορία μας καὶ ἀπὸ τὸ δικὸ του ἔργο, ἔργο πολυετοῦς ἀγάπης, θυσίας καὶ προσφορᾶς. Καὶ αὐτὸ ἐπειδὴ ὁ Ἐφημέριός μας γιὰ λόγους Κανονικούς καὶ Ὁρθοδοξίας, διὰ λόγους ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως (καὶ αὐτὸ σπάνιο στὶς μέρες μας) ἀρνεῖται δικαιολογημένα νά σᾶς ἀναγνωρίσῃ ὡς «νέο Ἀρχιεπίσκοπο», διότι προηγουμένως δὲν ἀναγνωρίζει τὴν παραίτησι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, διότι ἀποδεδειγμένα ἦταν καὶ παραμένει μία φοβερὴ καταχθόνια συμπαιγνία.

Σεῖς, ὡς ἐκκλησιαστικὸς ἄνδρας, εἰσθε ὁ πρῶτος πού θά ἔπρεπε νά ἐκτιμήσετε αὐτὴν τὴν Κανονικὴν, Ὁρθόδοξον καὶ τιμίαν στάσιν του, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἐσεῖς δὲν ὑπολογίζετε τίποτε, οὔτε ἱερό, οὔτε ὅσιο. Προκειμένου νά ἀποκτήσετε ὅπως – ὅπως τὸν τίτλο τοῦ «Ἀρχιεπισκόπου», τὸν ὁποῖον ματαιοφρόνως λατρεύετε, δὲν ὑπολογίζετε καὶ δὲν ὑπολογίζετε οὔτε τὴν Κανονικὴν τάξιν, οὔτε τίς τόσες ψυχές, τίς ὁποῖες ἄλλες βαρεῖα τίς σκανδαλίζετε, καὶ ἄλλες (τῶν ὁπαδῶν σας) τίς σκοτίζετε καὶ τίς χρησιμοποιεῖτε γιὰ τὴν βία, τοὺς προπηλακισμούς, καὶ γιὰ νά κάνετε διωγμούς κατὰ προσώπων καὶ καταλήψεις ἱερῶν Ναῶν, τοὺς ὁποῖους θέλετε νά ἀφαιρέσετε ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ὀρθοδόξους. Διαβάζουμε ὅτι αὐτὰ ἀκριβῶς ἔκαναν καὶ οἱ Ἀρειανοί, ὅποτε ὁ Μέγας Βασίλειος τί εἶπε; «Ἄς ἔχουν αὐτοὶ τοὺς οἴκους καὶ ἡμεῖς τὸν Ἐνοικο», δηλαδή ἄς ἀρπάξουν καὶ τοὺς Ναοὺς καὶ ἡμεῖς ἄς ἔχουμε τὸν Χριστό. Θυμηθῆτε, Σεβασμιώτατε, καὶ τὴν ἐπαίσχυντη ἐκείνη συνωμοτικὴ σκευωρία σας μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τὸ Ἐπισκοπεῖον του παρὰ τὸν Ἅγιον Μόδεστον, κατὰ τὸν Νοέμβριο τοῦ 2002, νά ἐκδιώξετε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Κήρυκο ἀπὸ τὸν

ἐνοριακό Ναό τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἀχαρνῶν καί νά τόν καταλάβετε, καί διερωτηθῆτε: Αὐτός εἶναι ὁ «χριστιανισμός» σας; Αὐτή εἶναι ἡ «Ὁρθοδοξία» σας; Μέ αὐτό τό ἥθος διδάσκετε;

Πρός χάριν τῆς ματαιοδοξίας σας δυστυχῶς παρητήθη καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί σᾶς «πώλησε» τήν Ἀρχιεπισκοπή ἀντί τοῦ τιμήματος «τριάκοντα ἀργυρίων», τά ὅποια εἰς τήν περίπτωσιν σας ἐρμηνεύονται μέ ἄθεσμες χειροτονίες,⁽¹⁰⁾ μέ διώξεις ἀγωνιστῶν, Ἀρχιερέων, Κληρικῶν, θεολόγων καί πιστῶν, καί τελικά μέ ἀναρχικές ἐκδηλώσεις, ὅπως αὐτές τῆς Κυριακῆς 8.12.2003 πρὸς κατάληψιν τῆς ἐνορίας μας. Δικαίωμά σας εἶναι, ἐν ὀνόματι τῆς ἀθεραπεύτου ματαιοφροσύνης σας, νά λατρεύετε τίτλο καί θρόνο πάνω ἀπ' ὅλα, καί νά καταπατῆτε καί νά ἰσοπεδώνετε τά πάντα, ἐνῶ ὑποκρίνεσθε καί προκαλεῖτε τό κοινό αἶσθημα. Ὡστόσο ἐπὶ ὅλων αὐτῶν δέν εἶναι δική μας δουλειά νά σᾶς νουθετήσουμε... Αὐτό, ὅμως, πού τελικά δέν καταλαβαίνουμε εἶναι γιατί ἐπιθυμῆτε τόσο διακαῶς τό κτιριακό συγκρότημα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος καί διατί διχάζετε τοὺς πιστοὺς καί σάν πυρπολητὴς καίετε τήν ἀγάπη καί τήν ἐνότητα. Ἐξ ὅσων γνωρίζουμε ἔχετε ἀποκτήσει ἱκανή προσωπική περιουσία, Ναοὺς, Κτίρια, Αἰθουσες... Διερωτώμεθα: Τόσες εἶναι οἱ Ἐκκλησιαστικές σας δραστηριότητες, πού δέν σᾶς φτάνουν ὅλα αὐτά; Τό κτίριο τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου, πού ἄλλοι κόπιασαν νά τό κτίσουν, ὅταν σεῖς ἀδιαφοροῦσατε γι' αὐτό, ἢ καί τό πολεμοῦσατε, πῶς τό ἔχετε ἀξιοποιήσει; Τίς ἐγκαταστάσεις στά Σελήνια τῆς Σαλαμίνος πῶς τίς ἀξιοποιήσατε, ἢ εἶναι ἀπλῶς θερινή σας διαμονή; Γνωρίζουμε πολὺ καλά, τουλάχιστον διὰ τό ἐν Περιστερίῳ Ἐκκλησιαστικὸ Κέντρο, ὅτι τὰ τελευταῖα χρόνια ἀφοῦ «διώξατε» χειρότερα ἀπὸ τοὺς διώκτας τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων αὐτοὺς πού ἱδρῶσαν νά κτισθῇ, τώρα τό ρημάζετε, ἐνῶ «φωλιάζουν νυχτερίδες καί κατσαρίδες». Τί τὰ θέλετε λοιπόν τὰ κτίρια;

Ἡ δική μας κοινὴ λογικὴ δίνει τήν ἐξῆς προφανῆ ἀπάντησιν: Χρειάζονται τὰ κτίρια αὐτά, ὡς ἀντικείμενα ὑποπτῶν συναλλαγῶν! Πρέπει νά ἀφαιρεθοῦν ὅλα ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους, νά διωχθοῦν, νά διαλυθοῦν καί νά ὑποταγοῦν σὲ ἐπιλήσμονες Ἐπισκόπους καί ψευδοποιμένους. Δυστυχῶς αὐτὴ εἶναι ἡ πικρὴ ἀλήθεια, καί σ' αὐτό τό ἔργο τοῦ πονηροῦ σᾶς ἔχουν βάλει μπροστά καί σᾶς ἐξευτελίζουν. Τίποτα ἄλλο δέν ἀκούγεται λογικό. Εὐχόμαστε νά κάνουμε λάθος. Ἡ μελλοντικὴ σας πορεία θά μᾶς διαφεύσῃ ἢ θά μᾶς ἐπαληθεύσῃ. Σέ κάθε περίπτωση ἡ εὐθύνη θά εἶναι δική σας.

Διὰ τοὺς Ἐνορίτας

1) Θωμᾶς Πάνος, 2) Μιχαὴλ Χαλκίδης, 3) Κυριάκος Κορωνίδης»

(Συνεχίζεται)

(10) Αὐτὰς τὰς ἀπέφυγε μέχρι σήμερον, διότι ἔτσι νομίζει ὅτι θά ἀποφύγῃ τὴν κατηγορίαν περὶ πνευματικῆς συναλλαγῆς - Σιμωνίας. Τὰ ξένα κέντρα ὅμως δέν θά τό ἀνεχθοῦν ἐπὶ πολὺ... Ἦδη ἐδημιουργήθησαν ἄλλαι συνθήκαι πρὸς αὐτὴν τὴν κατεῦθυνσιν!... Περί αὐτῶν ὅμως εἰς ἐπόμενον.

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΝΟΗ»
Ἐπισκοπεῖον - Ἡσυχαστήριον
Ἁγίας Αἰκατερίνης
Στρογγύλη, 194 00
Κορωπὶ Ἀττικῆς

PORT
PAYÈ
HELLAS

Στιγμιότυπα ἐκκλησιαστικῶν ἐκδηλώσεων εἰς Ἱ. Ν. Ἁγ. Δημητρίου Ἀχαρνῶν: Ἄνω ἀπὸ τὴν τελετὴ τῶν Θεοφανείων. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐορταστικὴν ἐκδήλωσιν τῶν νέων καὶ τὴν κοπὴ τῆς πίττας.